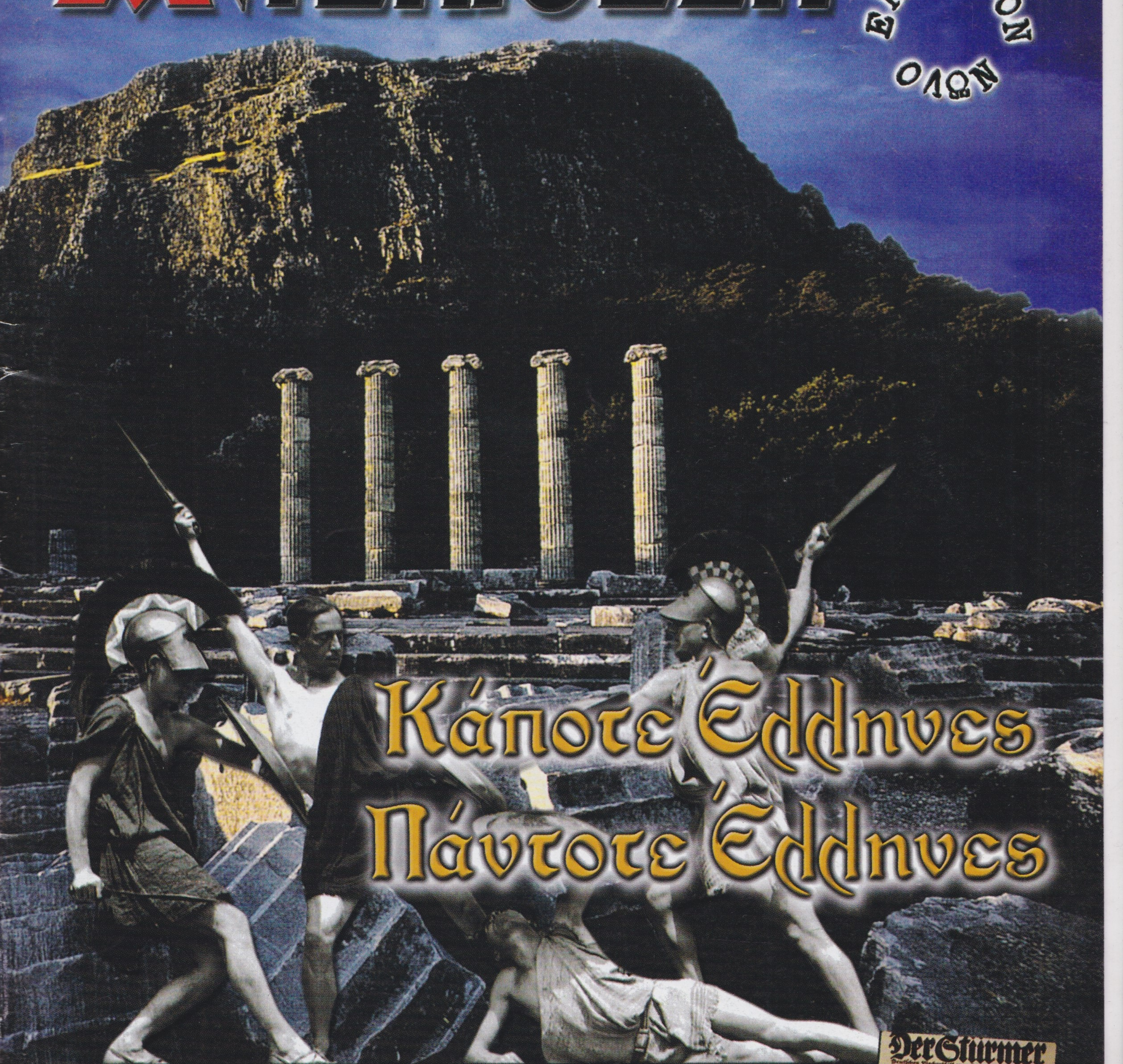
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 09
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
- ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2002
3 ΕΥΡΩ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ

Κάποτε Έλληνες
Πάντοτε Έλληνες

Der Stürmer

Der Stürmer

Die Mobilmachung des Volkes

Kampf dem Weltfeind

Der Satan

Die Juden sind unser Unglück!

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ
περιοδικό
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Εκδότης - Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιλάς

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
DtP 88

σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Μαίρη Βαρσαμίδου
Νίκος Έξαρχος
Ηλίας Ζιάκας
Χάρης Κουσουμβρής
Κώστας Λυκίδης
Κώστας Μανιάτης
Γιώργος Μάστορας
Χρήστος Παππάς
Ειρήνη Χ. Παππά

τηλέφωνο επικοινωνίας
0937542100

Διεύθυνση επικοινωνίας
Τ.Θ. 8189 ΟΜΟΝΟΙΑ
10010 ΑΘΗΝΑ

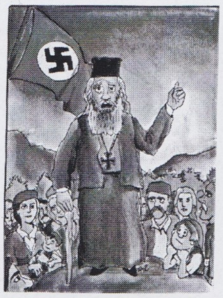
ηλεκτρονική διεύθυνση
antepithesh@mail.gr

εκδόσεις ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

+ σε αυτό το τεύχος

Μόνιμες Στήλες

και ακόμη...

EDITORIAL

Πόλις τελείωσε το "καλοκαίρι της τρομοκρατίας", όπως το ονόμασαν, αν καί ορθότερο θα ήταν νά ονομαστεί σαν αυτό της τρομολαγνείας. Ευτυχισμένοι πραγματικά οι δημοσιογράφοι καί οι "ρεπόρτερ", αφού στην πιο νεκρή περίοδο της δουλειάς του βρέθηκαν μέ ένα θέμα τόσο εμπορικό στα χέρια τους. Ευτυχισμένη καί η Ελληνική Αστυνομία, αφού μέ τις συλλήψεις μπόρεσε νά ανασηκώσει το πεσμένο της γόητρο μετά

από τόσα απανωτά φιάσκο. Ευτυχισμένη καί η κυβέρνηση αφού υπήρξε αυτή που "επιτέλους εξάρθρωσε την τρομοκρατία", ανεβάζοντας καί τα ποσοστά των δημοσκοπήσεων. Ευτυχισμένη καί η Αμερική αφού μετά το Αφγανιστάν, βρήκε στην Ελλάδα, χώρα εξωτική καί αυτή, νά συνεχίσει τον πόλεμο της ενάντια στην παγκόσμια τρομοκρατία. Ευτυχισμένοι μάλιστα φαίνονται καί οι συλληφθέντες, αφού όλοι σχεδόν στις απολογίες τους ομολογούν πως ήθελαν νά διακόψουν την δράση τους, αλλά δεν έβρισκαν τον τρόπο. Εξάλλου ζήτησαν καί συγγνώμη από τα θύματά τους, όπως κάνουν καί τα παιδάκια όταν κάνουν τις σκανταλιές τους. Ευτυχισμένη καί η ευρύτερη αριστερά, αφού βρήκε την ευκαιρία νά θυμίσει στον κόσμο την ύπαρξή της καί χωρίς καλά-καλά κανείς νά την κατηγορήσει ξεκίνησε μια σταυροφορία για την αποενοχοποίησή της από την τρομοκρατία. Έστησαν λοιπόν έναν υπέροχο διάλογο, μεταξύ τους, οι αριστεροί αφού έχουν φροντίσει τόσα χρόνια νά ελέγχουν απόλυτα την διανόηση αλλά κυρίως την ενημέρωση. Τους είδαμε λοιπόν νά συμφωνούν πως η αριστερά έχει πάντα δίκιο, είναι πολύ καλή καί όταν ακόμα σκοτώνει το κάνει... ευγενικά καί για λόγους δικαιοσύνης. Διάλογος κουφών, προκατασκευασμένος καί χωρίς αντίπαλο αφού η λεγόμενη δεξιά είναι ανύπαρκτη ενώ όποιος τολμά νά εναντιωθεί στην αριστερά, αποκλείεται αυτομάτως από τα Μ.Μ.Ε.

Όλα τα προηγούμενα μας έκαναν νά ξεχάσουμε καί τις δημοτικές εκλογές του Οκτωβρίου. Κοντεύουν νά εξαφανιστούν τα αστραφτερά χαμόγελα από τις οθόνες καί οι άφθονες υποσχέσεις που πάντα δίνουν. Το μόνο που έμεινε ίσως για νά θυμίζει καί νά δίνει λίγη αξία στο όλο ζήτημα είναι το γεγονός πως για πρώτη φορά θα υπάρχουν υποψήφιοι που δεν θα είναι Έλληνες. Καί τα δύο μεγάλα κόμμα, μέσα στα πλαίσια του αντιρατσισμού πάντα, φρόντισαν νά εντάξουν ξένους στις λίστες των υποψηφίων τους. Καί αυτό σαν πρώτο βήμα, αφού στις επόμενες δημοτικές εκλογές θα μπορούν νά ψηφίζουν καί οι λαθρομετανάστες.

Ευτυχώς για τους Αθηναίους, τουλάχιστον, θα υπάρχει η δυνατότητα νά απαντήσουν σ' αυτές τις μεθοδεύσεις ψηφίζοντας Ελληνικά. Υποστηρίζοντας τον συνδυασμό "Αθήνα Πρώτα οι Έλληνες", τον συνδυασμό των εθνικιστών για την Αθήνα που θέλει νά επιμείνει νά είναι Ελληνική.

Για νά μην ξεχάσω, σ' αυτό το τεύχος υπάρχουν πολλά ενδιαφέροντα θέματα, αλλά η επικαιρότητα μέ τις τόσες επιπτώσεις που έχει στη ζωή μας αναγκάζει νά πάρουμε θέση αλλά το κυριότερο νά αναλάβουμε δράση.

Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Η "ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ" απέκτησε τον δικό της χώρο! Μπορείτε λοιπόν να περάσετε να μας γνωρίσετε και να σας γνωρίσουμε από κοντά.
Στην Κυψέλη, στην οδό **Δροσοπούλου 52** στην **Κυψέλη**, κάθε Παρασκευή 7 με 9 το απόγευμα εκτός από όλους εμάς θα βρείτε και παλιότερα τεύχη του περιοδικού, μουσικά cd, βιβλία αλλά και το νέο φανταστικό μπλουζάκι (10 ευρώ) της "ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ" που βλέπετε δίπλα.

Κάποτε Έλληνες
Πάντοτε Έλληνες

Πρόβλημα μέγα για τους ερευνητές η καταγωγή των σημερινών Ελλήνων. Καλόπιστοι, αλλά και κακόπιστοι ειδικοί που ασχολήθηκαν με το θέμα, δείχνουν να έχουν εντελώς αντίθετες απόψεις. Ανάμεσα στους καλόπιστους και οι ρομαντικοί της Ευρώπης των περασμένων αιώνων, που έχοντας φτιάξει στο νου τους μία ιδανική εικόνα για τον Ελληνισμό δεν ήταν δυνατόν να πιστέψουν ότι οι άξεστοι πολεμιστές του 1821 ήσαν απόγονοι του Περικλέους, των Σπαρτιατών και του Πλάτωνος. Όχι όλοι, όπως επί παραδείγματι ο μέγας φιλόλογος Βιλαμόβιτς, ο οποίος πίστευε στην φυλετική συνέχεια του Ελληνισμού και μάλιστα είχε απευθύνει στην ελληνική κυβέρνηση, όταν απελευθερώθηκαν τα Γιάννενα στα 1913, συγχαρητήριο τηλεγράφημα σε διάλεκτο Ομηρική! Από την άλλη πλευρά, υπήρξαν ΚΑΙ κακόπιστοι, όπως ο Φαλμεράιερ, που βασίστηκε σε μία απάτη (αναφέρομαι στο περίφημο χειρόγραφο των Αθηνών) και επιπλέον υπήρξε όργανο της σλαβικής προπαγάνδα.

ΤΟΥ **Ν.Γ.Μ**

Σε αυτούς τους κακόπιστους έρχονται να προστεθούν διάφοροι αριστεράς προελεύσεως ιστορικοί των τελευταίων δεκαετιών με κορυφαίο τον εβραίο Αλέξανδρο Νεχαμά, τον οποίο θαυμάζει ο γνωστός Μαρωνίτης του Βήματος και ο οποίος κατευθύνει τους γνωστούς Λιάκο και Ευθυμίου της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Κοντά στις απόψεις τους και η παντρεμένη με εβραίο Γλυκατζή-Αρβελέρ, που μέσα στα πλαίσια του "νεο-βυζαντινισμού" της ομιλεί περί... ελληνοφώνων ορθοδόξων!!! Όλοι αυτοί προσπαθούν να μας πείσουν ότι το Ελληνικό έθνος είναι δημιούργημα του 19ου αιώνος και πάνω σε αυτήν ακριβώς την γραμμή ήταν και το ένθετο περιοδικό ιστορικά της "Ελευθεροτυπίας" της 4ης Ιουλίου 2002, που είχε τίτλο "ΒΑΛΚΑΝΙΑ - Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ". Ανάμεσα στα έθνη που γεννήθηκαν τον 19ο αιώνα και το Ελληνικό... Για όσους έχουν αμφιβολίες, θα αναφερθούμε στο άρθρο του καθηγητή Φαίδωνα Μαλιγκούδη, που μιλάει για γηγενείς Βλάχους και Αλβανούς στον Βορρά, αλλά και τους "ελληνόφωνους" στον Νότο! Ξαφνικά, οι "προοδευτικοί" ιστορικοί ανακάλυψαν ότι υπάρχουν απλά "ελληνόφωνοι" και όχι Έλληνες!

Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Βασισμένοι σε μαρτυρίες ατεκμηρίωτες και στην ιδανική μορφή που είχαν τα αγάλματα των Θεών, κάποιοι με περισπούδαστο τρόπο προσπαθούν να μας πείσουν ότι οι σημερινοί Έλληνες δεν αποτελούν την βιολογική συνέχεια του μεγάλου λαού που δημιούργησε τον ανθρώπινο πολιτισμό, του Ελληνικού. Σχετικά με το ζήτημα στο περιοδικό "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" δημοσιεύθηκε απόσπασμα του πολύ σπουδαίου έργου του ανθρωπολόγου Carlton Coon "ΟΙ ΦΥΛΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ" από το οποίο και σας παραθέτουμε το παρακάτω απόσπασμα:

Η Ανθρωπολογική Μαρτυρία του C.S. Coon:
"Οι σύγχρονοι κάτοικοι της καθαυτής Ελλάδος διαφέρουν ελάχιστα από τους κλασσικούς προγόνους τους." C.S. Coon

"...Είναι ανακριβές, να ισχυριστεί κάποιος ότι οι σύγχρονοι Έλληνες διαφέρουν φυσιογνωμικά από τους Αρχαίους Έλληνες. Μια τέτοια δήλωση βασίζεται στην άγνοια του ελληνικού εθνικού χαρακτήρα. Την κλασσική εποχή, ως Έλληνες συμπεριλαμβάνονταν πολλά είδη ανθρώπων που ζούσαν σε διαφορετικά μέρη, όπως και σήμερα. Αν αναφερθεί κανείς στους κατοίκους της Αττικής, κατά τον 6οπ.Χ. αιώνα ή στους Σπαρτιάτες του Λεωνίδα, τότε οι αλλαγές σ' αυτές τις περιοχές, δεν είναι πιθανότατα τόσο μεγάλες, όσο αυτές που παρατηρούνται μεταξύ των Γερμανών της εποχής του Τάκιτου, και των σύγχρονων κατοίκων της Νοτίου Γερμανίας, για να φέρουμε ένα παράδειγμα."

Ο επιμελητής της μεταφράσεως (Φ.Τ.), στο τέλος του κειμένου του Αμερικανού ανθρωπολόγου, γράφει τα εξής:

"...Τελειώνοντας, πρέπει να γνωρίζουμε ότι λίγο-πολύ, οι απόψεις του Coon για τους Έλληνες και την συνέχεια τους από τα αρχαία χρόνια υποστηρίζεται και από άλλους ανθρωπολόγους.
Ο Πουλιανός διακρίνει δύο τύπους, τον Αιγαίο (Μεσογειακό) και τον Ηπειρωτικό (Διναρικό - Αλπικό) και τονίζει την συνέχειά τους στον ελληνικό χώρο.
Ο J.L. Angel, ο μοναδικός ανθρωπολόγος που μελέτησε ένα μεγάλο αριθμό αρχαίων σκελετών από τις Μυκήνες και αλλού, αποφάνθηκε ότι η φυλετική συνέχεια των Ελλήνων είναι εντυπωσιακή."

"...Έτσι δίνουμε και δια της ανθρωπολογίας μια καλή απάντηση, σ' αυτούς που νομίζουν ότι η Ελληνικότητα είναι θέμα απλά πολιτιστικής επιλογής, όταν από την προϊστορία είναι θέμα φυλετικής επιλογής με σάρκα και οστά. Όσοι επιμένουν ως τις μέρες μας ν' αναβιώνουν τις μορφές των προγόνων μας σε παραμορφωτικούς καθρέπτες ας ξαναδούν τι λεει η ανθρωπολογία, αλλά και η γενετική, όπως θα δούμε σε επόμενες αναφορές μας.
Οι Έλληνες είναι άνθρωποι, όχι ιδεολογήματα."

Σύμφωνα επίσης με τις νεότερες γενετικές έρευνες που έχουν γίνει με βάση το DNA, έρευνες που θα δημοσιεύσουμε στο αμέσως προσεχές διάστημα, αποδεικνύεται και δια της γενετικής ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων και φυσικά δεν έχουν καμία σχέση με Τούρκους, Σλάβους και Μεσανατολίτες, όπως θέλουν οι διάφοροι "προοδευτικοί" ψευτοδιανοούμενοι, που δυναστεύουν την πνευματική ζωή της χώρας.

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Πέρα από την φυλετική συνέχεια των Ελλήνων που αποδεικνύει η ανθρωπολογία και ο νεότερος κλάδος της επιστήμης, η γενετική, δύο εξαιρετικά σημαντικοί παράγοντες της εθνικής ταυτότητος του λαού μας δείχνουν ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων. Οι παράγοντες αυτοί είναι η γλώσσα και οι παραδόσεις, γλώσσα πανάρχαια και παραδόσεις βγαλμένες μέσα από την λαϊκή λατρεία των Αρχαίων Ελλήνων, που δεν θα ήταν δυνατόν να διατηρηθούν στους σημερινούς Έλληνες, εάν δεν ήσαν γνήσιοι απόγονοι των μεγάλων αρχαίων προγόνων τους.

Για τον λόγον αυτόν ακριβώς και προσπαθούν με κάθε τρόπο να καταστρέψουν την ελληνική γλώσσα και σε μεγάλο βαθμό το έχουν επιτύχει με τις διάφορες "εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις", που έχουν γίνει τις τελευταίες δεκαετίες. Ας δούμε όμως τι γράφει ένας από τους μεγαλύτερους σοφούς του 20ου αιώνος, ο Άγγλος φιλόσοφος της Ιστορίας ARNOLD TOYNBEE για την συνέχεια της ελληνικής γλώσσης:

"Η νεότερη ελληνική δεν διαφέρει τόσο πολύ από την αρχαία ελληνική, όσο η νεότερη αγγλική από την αγγλοσαξονική αγγλική. Η σχέση μεταξύ νεότερης ελληνικής και αρχαιοελληνικής είναι περισσότερο στενή από όσο η μεταξύ της νεότερης αγγλικής και της μεσαιωνικής αγγλικής - μιας γλώσσας που παραμένει εν μέρει κατανοητή για κάποιον που μιλά τη νεότερη αγγλική γλώσσα. Επιπλέον, το γόητρο της αρχαίας ελληνικής γλώσσας εξακολουθεί να είναι τεράστιο".

ARNOLD TOYNBEE "ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ"

"Το βυζαντινοελληνικό έπος Διγενής Ακρίτας φαίνεται πως έχει συντεθεί, όπως η Ιλιάδα και η Οδύσσεια, από έναν ποιητή που άντλησε το υλικό του από ένα συσσωρευμένο απόθεμα προφορικών αφηγηματικών ποιημάτων, αλλά δυστυχώς η έκβαση ήταν διαφορετική. Ο "Όμηρος" δεν γνώριζε τίποτα απ' όσα είχαν γραφτεί από τους Μυκηναίους προκατόχους του στη Γραμμική Β. Δεν είχε να επεξεργαστεί τίποτα πέρα από το παραδεδομένο από την προφορική παράδοση υλικό του και το ελεύθερο από δεσμεύσεις πνεύμα του.
Ο μορφωμένος Βυζαντινός που έγραψε ένα έπος στην κοινή εμπνεύστηκε από μνήμες ζωής στα αραβικά σύνορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας κατά τον 10ο και τον 11ο αιώνα, αλλά εισήγαγε στο έργο του στοιχεία ξένα, εμβόλιμα από τη λογοτεχνία της αρχαιοελληνικής περιόδου, που την εγνώριζε πολύ καλά".

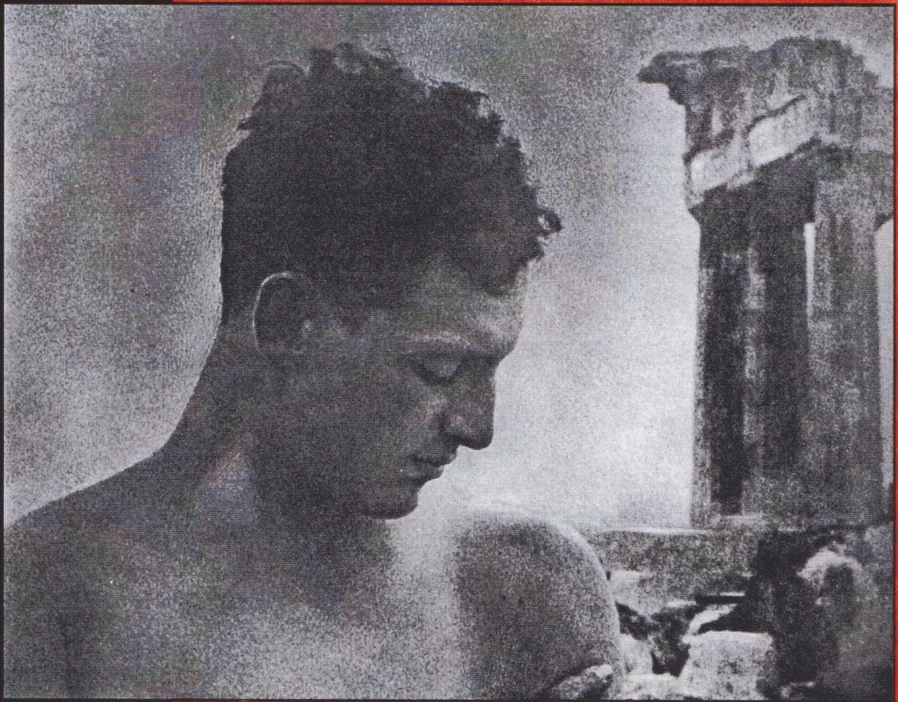
ARNOLD TOYNBEE "ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥΣ"

Από όσα γράφει, λοιπόν, ο Άγγλος Toynbee, οι Άγγλοι γλωσσικά, που είναι βέβαιον ότι είναι απόγονοι των Άγγλων της εποχής του Μεσαίωνος, είναι πιο μακριά από την γλώσσα που μιλούσαν εκείνη την εποχή, από όσο οι σημερινοί Έλληνες από τους Έλληνες της Αρχαίας Εποχής. Παρ' όλα αυτά κάποιοι έχουν το θράσος και επιμένουν να λέγουν ότι δεν είμαστε απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων. Για όσα δε γίνονται σήμερα εις βάρος της ελληνικής γλώσσης, ο Αδαμάντιος Κοραής έγραφε προφητικά πριν από 200 ολόκληρα χρόνια:

"Η γλώσσα είναι έν από τα πλέον αναπαλλοτρίωτα του έθνους κτήματα. Από το κτήμα τούτο μετέχουν όλα τα μέλη του έθνους με δημοκρατικήν, να είπω ούτως, ισότητα. Κανείς, όσον ήθελεν είσθαι σοφός, μήτ' έχει, μήτε δύναται πόθεν να λάβη το δικαίωμα να λέγη προς το έθνος "ούτω θέλω να λαλής, ούτω να γράφης"... Οι λόγιοι άνδρες του έθνους είναι φυσικά οι νομοθέται της γλώσσης, την οποίαν λαλεί το έθνος αλλά είναι, πάλιν το λέγω, νομοθέται δημοκρατικού πράγματος. Εις αυτούς ανήκει η διόρθωσις της γλώσσης, αλλ' η γλώσσα είναι κτήμα όλου του έθνους, και κτήμα ιερόν. Όθεν πρέπει να ανακαινίζεται με ευλάβειαν και ησυχίαν".

Ο ΚΟΡΑΗΣ ΣΤΑ "ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ" ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟΔΩΡΟ, 1804

Εκεί όμως όπου φαίνεται περίτρανα η συνέχεια του Ελληνισμού είναι στις παραδόσεις και στην λαϊκή λατρεία. Μέσα στην θρησκεία του λαού μας των τελευταίων 1500 χρόνων, έχουν επιβιώσει παραδόσεις και έθιμα θρησκευτικά, στα οποία πίστευαν οι Έλληνες πριν από 4000 τουλάχιστον χρόνια! Αξίζει τον κόπο στο σημείο αυτό να διαβάσουμε ένα απόσπασμα από το έργο του μεγάλου μας λαογράφου Γεωργίου Μέγα:

"...Όσο και αν προσπάθησε η Εκκλησία, με διδασκαλίες και νουθεσίες, με απειλές και τιμωρίες, να εκριζώσει μύθους και συνήθειες της παλαιάς θρησκείας, ο άνθρωπος έμεινε ο ίδιος στη σκέψη και το αίσθημα, προληπτικός και δεισιδαίμονας, γεμάτος φόβους και τρόμους για την ύπαρξη και την ευτυχία του. Ασθένειες, θάνατος, αποτυχίες τον απειλούν κάθε στιγμή και ο φόβος και η αγωνία του θολώνουν το νου βλέπει και προμαντεύει συμφορές, που προσπαθεί να προλάβει, ν' αποτρέψει, ν' αποσοβήσει με τρόπους και μέσα που δεν έχουν, πολλές φορές, σχέση με την αληθινή πίστη στον Θεό, αλλά είναι μέθοδοι και συστήματα της μαγείας και της αρχαίας λατρείας.

Στη θέση των εθνικών θεών και ηρώων τοποθέτησε τους Αγίους και απέδωσε σ' αυτούς τις ιδιότητες που είχαν παλιότερα οι επί μέρους θεότητες. Αντί του Δία, πάνω στις κορυφές των βουνών κατοικεί τώρα ο προφήτης Ηλίας έγινε ο έφορος της βροχής και των ανέμων, των βροντών και αστραπών. Ο Κοσμάς και ο Δαμιανός διαδέχθηκαν τους Διοσκούρους. Ο άγιος Νικόλαος είναι ο έφορος της θάλασσας και προστάτης των ναυτικών, ο άγιος Γεώργιος ο θεός της στάνης και των βοσκών. Άλλοι άγιοι είναι θεραπευτές ή φυλάγουν και προστατεύουν από ασθένειες και πάθη. Η αγία Βαρβάρα προστατεύει τα παιδιά από την ευλογιά, ο άγιος Μόδεστος προστατεύει τα ζώα που οργώνουν. Σε κάθε περίπτωση λοιπόν ο πιστός επικαλείται ειδικά τον Άγιο που έχει την δυνατότητα να τον βοηθήσει και προσπαθεί με δεήσεις και προσφορές να τον εξευμενίσει. Μόνον η Παναγία είναι ο ακούραστος βοηθός σε όλες τις περιστάσεις. Η Εκκλησία εξάλλου είναι, κατά τη λαϊκή πίστη, κατοικία του Αγίου. Λέγει χαρακτηριστικά μια γυναίκα από την Κρήτη για κάποια ερειπωμένη εκκλησία του αγίου Γεωργίου: Ο Άγιος είναι ζωντανός. Μια βραδειά, περασμένα μεσάνυχτα, αποσπερίζαμε όξω στο σοκάκι. Άξαφνα ακούμε μοσκομυρωδιά... Σίμωσα στο χάλασμα. Προσκυνώ τη χάρη του. Έβγαινε από κει η μυρωδιά. Θα'ταν η ώρα που ο Άγιος γύριζε πίσω στην εκκλησία του!"

Γ.Α. ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Φυσικά δεν είναι αυτή η μόνη μαρτυρία μέσα από τις παραδόσεις του λαού μας που μαρτυρεί την φυλετική συνέχεια των Ελλήνων. Νεράιδες και ξωτικά, θεοί και ήρωες, τόποι στοιχειωμένοι και ιεροί, παντού σε ολόκληρη την Ελλάδα είναι διάσπαρτη η πίστη η αρχαία και αυτό δεν θα ήταν δυνατόν να συμβαίνει εάν αυτοί που κατοικούν σήμερα την Ιερή αυτή χώρα δεν ήσαν οι φορείς της βαθύτερης φωνής της φυλετικής ψυχής.

Σε αρκετά χωριά της Μικράς Ασίας θυσίαζαν έναν πετεινό στο Άγιο Βήμα της Εκκλησίας για να γίνει καλά ένας αγαπημένος τους συγγενής. Αυτό το έθιμο δεν είναι τίποτε άλλο από την προβλεπόμενη στον Θεό Ασκληπιό θυσία του πετεινού... Στην Μάνη όταν της Απόκριες σφάζουν τον **"χιούρο"**, με το αίμα του πάνω από την είσοδο του σπιτιού σχεδιάζουν έναν σταυρό. Ακόμη στην Μάνη θεωρείται βλασφημία και κατάρα να γυρίσεις ανάποδα την **"πυροστιά"**, δηλαδή τον σιδερένιο τρίποδα πάνω στον οποίο υπάρχει η φωτιά της οικίας. Αυτό δεν είναι τίποτα άλλο από μία επιβίωση της λατρείας προς την Θεά Εστία και η "πυροστία" τίποτα άλλο από τον σεβαστό βωμό της.

Αίμα γλώσσα και έθιμα μαρτυρούν την φυλετική συνέχεια και αυτό είναι ένα μεγάλο χρέος σε αυτούς που είναι ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΛΟΓΧΗ
εκδόσεις

Ο ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΙΒΛΙΑ, CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ, ΣΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ, ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, T-SHIRTS, ΡΕΠΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΣΕΙΡΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ CD ΚΑΙ ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ

Μια σειρά 20 Βιντεο-κασετών για τον Β' Π.Π.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΦΥΡΕΡ

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα μια σειρά 20 βιντεοκασσετών (με ελληνική μεταγλώττιση και υπότιτλους) για τον Β' Π.Π.

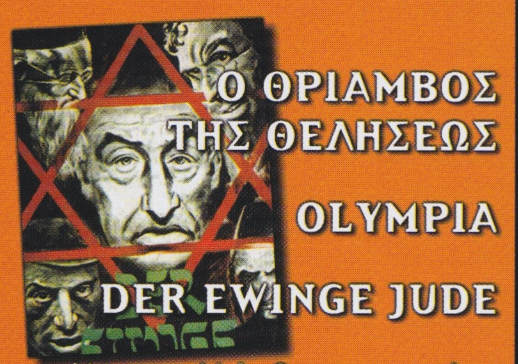
ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΩΤΕΣ ΚΑΣΣΕΤΕΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

ΣΕ ΕΜΑΣ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΑΣΚΑΛΩΝ
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

ΝΕΕΣ ΒΙΝΤΕΟΚΑΣΣΕΤΕΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

OLYMPIA

DER EWINGE JUDE

και άλλες πολλές βιντεοκασσέτες με ντοκουμέντα Β' Παγ. Πολέμου

ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΑ 0945173680 & 0937542100
ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΜΑΣ!

www.logxi.com

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14
ΑΘΗΝΑ (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) τηλ 0103611590
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00 - 20.00
και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30

Ηρ. Πολυτεχνείου 55-57
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Εμπ. Κέντρο Τερψιθέας
1ος όροφος 0104296161
ώρες καταστημάτων (εκτός Δευτέρας)

εικόνες του κόσμου

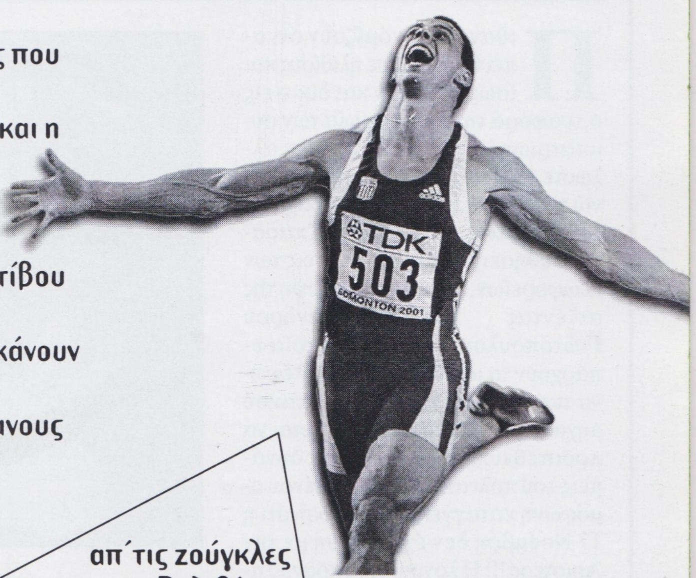

Μακράν το καλύτερο γκράφιτι στους Αθηναϊκούς δρόμους...

Το ίδιο σκηνικό βίας και εβραϊκής αυθαιρεσίας συνεχίζεται στην Παλαιστίνη

Ευτυχώς που υπάρχει και η Εθνική ομάδα στίβου και μας κάνουν υπερήφανους

απ΄τις ζούγκλες της Βολιβίας στα βουνά της ... Ζιζέλ

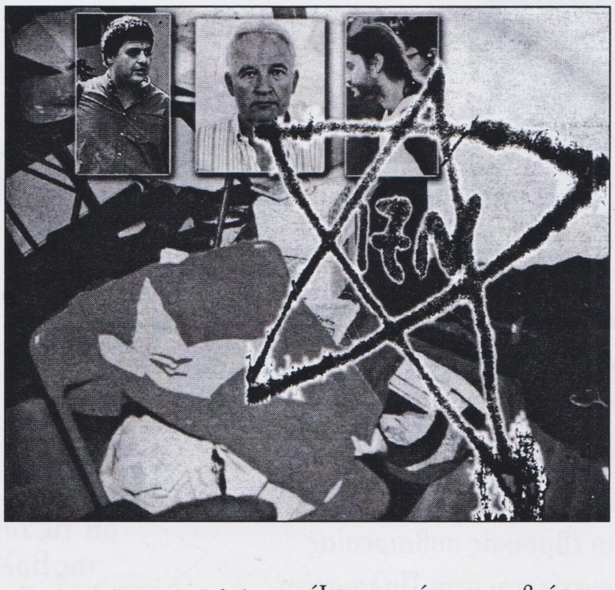

Αφιερωμένο... σε όλους όσους αγωνίστηκαν για την ελληνικότητα της Μακεδονίας

Η Ένοχη Αριστερά Και Η Δειλή «Δεξιά»

Περισσότεροι από δύο μήνες έχουν περάσει από την ημέρα που έσκασε στα χέρια του Σάββα Ξηρού η βόμβα στο λιμάνι του Πειραιά και ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός έχει αντιληφθεί το βρώμικο και στημένο παιχνίδι, που παίζεται στις πλάτες του... Στην αρχή μας είπαν ότι οι συλληφθέντες για την 17 Νοέμβρη μάθαιναν τα δρομολόγια των αμερικανών αξιωματούχων των μυστικών υπηρεσιών, παρακολουθώντας την κίνηση στην είσοδο της Αμερικανικής Πρεσβείας από την απέναντι στάση!

Πιθανώς να νομίζουν ότι απευθύνονται σε ηλιθίους και ίσως να έχουν και δίκιο εις ό,τι αφορά την πλειοψηφία των συμπατριωτών μας. Μη ξεχνούμε άλλωστε ότι η αρχή της πλειοψηφίας είναι η βάση της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας. Μετά από τις "παρακολουθήσεις" από τις... στάσεις των λεωφορείων, ήλθε η αποκάλυψη της ατζέντας του Αλέξανδρου Γιωτόπουλου, μέσα στην οποία υπάρχουν τα μισά απόρρητα τηλέφωνα των αξιωματούχων του κρατικού μηχανισμού! Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί και η από όλες τις δυνάμεις του πολιτικού κατεστημένου ομόφωνη καταγγελτική δήλωση ότι η 17 Νοέμβρη δεν έχει σχέση με την Αριστερά!!! Η λογική τους πραγματικά βγάζει μάτια και ευτυχώς που υπάρχουν και κάποιοι (αποδεδειγμένα όχι φασίστες, "ακραίοι", δηλαδή για το ένοχο κατεστημένο κατά τεκμήριον αναξιόπιστοι...), κάποιοι σαν τον ευρωβουλευτή Γιάννη Μαρίνο που έγραψε σε άρθρο του: ***"Προσέξτε με πόση επιμέλεια διωκτικές αρχές και δημοσιογράφοι αποφεύγουν να ρωτήσουν ποια ήταν τα κίνητρα των δολοφόνων τρομοκρατών και ποια ιδεολογία όπλιζε τα χέρια τους με 45άρια. Είναι επίσης καταφανές ότι καταβάλλεται τιτάνια και πολυμερής προσπάθεια να αποσυσχετισθεί γενικώς η Αριστερά από τους τρομοκράτες. Πολιτικός ηγέτης τόνισε με έμφαση: "Αποδεικνύεται πόσο ευφάνταστα και επικίνδυνα ήταν όλα εκείνα τα σενάρια που ήθελαν να συνδέσουν την τρομοκρατική δραστηριότητα με πολιτικούς χώρους. Δεν απολογείται για την τρομοκρατία η Αριστερά". Λες και δεν είναι πολιτικός χώρος η τροτσκιστική ή η μαοϊκή Αριστερά. Λες και όλοι οι συλληφθέντες και ομολογήσαντες τρομοκράτες δολοφόνοι δεν είναι αριστεροί. Λες και δεν προσέρχονταν, με ενθουσιασμό, οι πιο προβεβλημένοι κοινοβουλευτικοί αριστεροί στις δίκες βομβιστών για να τους υπερασπισθούν ακριβώς επειδή είναι αριστεροί".***

Ο λαός, οι πολλοί, που το μόνο που τους απασχολεί καθώς λέγει ο Ηράκλειτος είναι πως να ικανοποιούν τα ένστικτά τους σαν κτήνη, δεν διαθέτουν πολιτική μνήμη. Δεν θυμούνται ή δεν θέλουν να θυμούνται ή δεν τους συμφέρει να θυμούνται τις συγχορδίες των "προοδευτικών" στις δίκες των τρομοκρατών και τις επιτροπές "συμπαράστασης". Σε μία δίκη έφθασαν στο σημείο οι σκοτεινοί μηχανισμοί να ορίσουν ένορκο έναν απ' αυτούς που είχαν υπογράψει δήλωση συμπαραστάσεως στον δικαζόμενο για δολοφονία "κοινωνικό αγωνιστή". Όταν μάλιστα ο εισαγγελέας της έδρας ζήτησε την εξαίρεσή του, μετά από την καταγγελία των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής, το δικαστήριο έντρομο την απέρριψε... Σύμπτωση ότι ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος γνωρίζεται εδώ και 30 χρόνια και είναι φίλος με τον εκδότη της πανίσχυρης "προοδευτικής" εφημερίδος, που έχει την αποκλειστικότητα της δημοσιεύσεως των προκηρύξεων της 17 Νοέμβρη;

Γιατί απέναντι σε όλα αυτά η Νέα Δημοκρατία σιωπά; Γιατί η ηγεσία του φιλελεύθερου κόμματος επανέφερε στην τάξη τον Βύρωνα Πολύδωρα, όταν αυτός τόλμησε να πει ότι η υπόθεση είναι στημένη; Γιατί ο Καραμανλής έδωσε εντολή στα στελέχη του κόμματός του να αποφύγουν την πολεμική κατά της αριστεράς με αφορμή την υπόθεση της 17 Νοέμβρη; Ίσως η απάντηση να βρίσκεται στα βραχυπρόθεσμα μικροπολιτικά σχέδια του τραγικού Κωστάκη. Ίσως το γεγονός ότι ο Γιωτόπουλος γνωριζότανε με τον "εθνάρχη" θείο του από την δεκαετία του '70 στο Παρίσι. Ίσως ακόμη στο ότι κανένας άνθρωπος του Καραμανλισμού δεν κτυπήθηκε από την 17 Νοέμβρη. Και ας μη πουν κάποιοι για τον Αθανασιάδη και τον Μομφεράτο γιατί εκείνη την εποχή ο γερο-Καραμανλής τα πήγαινε θαυμάσια με τον Ανδρέα Παπανδρέου. Ίσως, η περίεργη στάση της Νέας Δημοκρατίας να οφείλεται στο γεγονός ότι τα αρχεία της ΣΤΑΖΙ ήλθαν πρώτα στα χέρια της Νέας Δημοκρατίας και μετά του ΠΑΣΟΚ. Και κοντά σε όλα αυτά η παραπληροφόρηση και τα διάφορα παπαγαλάκια του συστήματος να τολμούν να βάλουν σαν κερασάκι στην τούρτα και πάλι την... ακροδεξιά, που δήθεν είχε σχέσεις με την 17 Νοέμβρη!

Περίεργη υπόθεση αυτή η ιστορία, ιστορία που θα δείξει για μια ακόμη φορά ότι όλα είναι στημένα και ψεύτικα σε αυτόν τον τόπο. Μάταια θα περιμένουν κάποιοι τους επώνυμους που έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα να βγουν στο προσκήνιο.

Όλα αυτά γιατί τελικά το σύστημα είναι ο μεγάλος ένοχος και θα παραμείνει εγκληματικό μέχρι την στιγμή που θα το σταματήσει ένα πραγματικό επαναστατικό κίνημα και όχι βέβαια κάποια δήθεν επαναστατική οργάνωση σαν την 17 Νοέμβρη, που εκτελούσε βρώμικα συμβόλαια θανάτου. Μέχρι τότε μάταια όσοι διαθέτουν κρίση και λογική και αίσθημα δικαιοσύνης θα αναζητούν την αλήθεια.

Νικόλαος Έξαρχος

Τρόπος Ναζείς

της Ε.Χ. Παππά

Όλοι στις θέσεις Μας

Λοιπόν, το ξέρω.
Είναι σπάσιμο. Και δεν μπορείς να το πιστέψεις. Πού πήγε το καλοκαίρι;
Και τ' άλλο: Τώρα ξανά δουλειά, και σχολείο, και φροντιστήρια, και μουρμούρα. "Διάβασες;", "Δε διάβασες;", "Πάλι έξω πας;", "Πάλι μ' αυτούς;", "Κοίτα το μέλλον σου!", "Να προσέχεις!". Λοιπόν, πάπαλα η καλοκαιρινή dolce vita των άσπρων t-shirts με τα μπρατσάκια έξω.

Αχ, οι ευλογημένες ώρες που χωρίς ρολόι κάθεσαι κάτω από τον ήλιο χωρίς να χρειάζεται να σκέφτεσαι, να οσφραίνεσαι ή ν' ακούς! Εσύ, ο φραπέ, κι η υπαίθρια πασαρέλα. Εσύ, ο ήλιος κι ο χρόνος. Εσύ, εσύ κι εσύ.
Τώρα, ήρθε η ώρα για το Εμείς.

Λοιπόν φίλε, αρκετά.
Τάπαμε, τάπιαμε ήρθε η ώρα να τα ξαναπούμε και να τα ξαναπιούμε.
Το σκηνικό αλλάζει μόνο!
Πιστεύω να μάζεψες χαρτζηλικάκι από το παραδοσιακό σερβιτοριλίκι του καλοκαιριού. (Αν δεν πρόλαβες, υπάρχει ακόμη ο τρύγος, οι ελιές και τα σαββατοκύριακα).
Ώρα η συσσωρευμένη καλοκαιρινή ενέργεια να αρχίσει να διοχετεύεται εκεί που πρέπει. Όχι όπως-όπως και στα βιαστικά. Με πρόγραμμα και με προτεραιότητες.

Ώρα να μάθουμε πέντε πράγματα. Να τσιμπήσουμε από το mix-grill της δωρεάν σχολικής εκπαίδευσης, τους ουζομεζέδες της φυσικοχημείας και, για τα δυνατά ποτήρια, τα τσίπουρα της Ιστορίας και της Λογοτεχνίας.

Ναι, ναι, το ξέρω. Τα λένε αλλιώς, και στα σχολεία διδάσκονται μόνον οι αριστεροί, οι μανιοκαταθλιπτικοί και οι αδελφές. Το μυστικό είναι στο ξεδιάλεγμα. Στην επιλογή.
Στον τρόπο. Γι' αυτό υπάρχει κι η Αντεπίθεση, και η Χρυσή Αυγή, και τα γραφεία. Άμα θέλεις να ανοίξεις τα μάτια σου, μαθαίνεις.

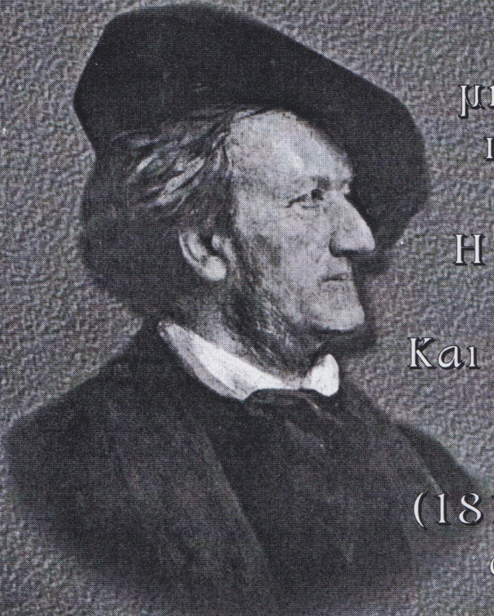
Λοιπόν, τα κεφάλια μέσα, παιδιά. Μέσα στη Ζωή, μέσα στον Αγώνα, μέσα στο Εμπρός.

Κι αν σου έλειψε η ζεστασιά του Ήλιου, έρχεται όπου νάναι η ζεστασιά του άρβυλου.

Αυτό το μήνα...

Διαβάζω τα βιβλία που δανείστηκα ή αγόρασα στην αρχή του καλοκαιριού και δεν απόσωσα να διαβάσω γιατί ρεμπέλευα.
Ακούω το τραγούδι της βροχής.
Με βοηθάει να βάζω σε τάξη τις σκέψεις και τα αισθήματά μου.
Βλέπω το φλάμπουρό μου που 'φτιαξα το Μάρτη. Το ξεσκονίζω, το κολλάω όπου σχίστηκε. Και ονειρεύομαι με τα μάτια ανοιχτά και τις αισθήσεις στο φουλ τι θα κάνω για να υλοποιήσω όσα υποσχέθηκα.
Φτιάχνω το τετράδιο των καλοκαιρινών υποσχέσεων. Ένα καλοκαίρι δεν πρέπει ποτέ να ξεχνιέται, ούτε και να πάει χαμένο.
Πηγαίνω βόλτα στην κοντινή παραλία, στο δάσος, στο χωράφι. Κάπου αλμυρά, που να μυρίζει χώμα, βρεγμένο χορτάρι και κοπριά από πρόβατα. Γιατί η θάλασσα, κι η Φύση γενικότερα, αντίθετα απ' ό,τι ο υπερσυναισθηματικός εαυτός μου με κάνει να πιστεύω, θα είναι στη θέση τους και το χειμώνα. Ολόκληρη η Φύση θα είναι εδώ, μαζί μας. Στη θέση της. Όπως κι εμείς, μαζί της. Στη θέση μας, στη Χρυσή Αυγή.

Ρίχαρντ Βάγκνερ
Ο Μύστης της Ευρωπαϊκής Παράδοσης

Ο Βάγκνερ είναι, λέει ο Νίτσε, μία δύναμη καθαρά γερμανική. Είναι μια προσωπικότητα στην οποία φωλιάζουν η δύναμη, η ανταρσία και η μαγεία. Η μουσική του αντιπροσωπεύει τους προχθεσινούς αλλά και τους μεθαυριανούς. Και αυτό βέβαια δεν είναι τυχαίο την στιγμή που επηρεάζει μία ολόκληρη γενιά Ευρωπαίων συνθετών, όπως ο Βέρντι (1813-1901) που στις τελευταίες του όπερες φαίνεται έντονη η Βαγκνερική επίδραση.

του **Μιχάλη Β.**

Εδώ θα πρέπει να λάβει κανείς υπόψιν, ότι ο Βέρντι ήταν συνομήλικος του Βάγκνερ. Άλλοι συνθέτες στους οποίους άσκησε καθοριστική επίδραση ήταν ο Αυστριακός Άντον Μπρούκνερ (1824-1896), ο οποίος αφιέρωσε στον μεγάλο δάσκαλο, την τρίτη του συμφωνία. Τέλος, ο Βαυαρός Ρίχαρντ Στράους (1864-1949) είναι πιστός οπαδός της Βαγκνερικής σκέψης, τόσο στην θεματική ανάπτυξη όσο και στην ενορχήστρωση. Ο Στράους στις όπερες του Σαλώμη, Ο ιππότης με το ρόδο και Αριάδνη χρησιμοποιεί και αυτός με πιο ελεύθερο τρόπο, το λαϊτμοτίφ, κάτι για το οποίο θα μιλήσουμε παρακάτω.

Ο Βάγκνερ γεννήθηκε στη Λειψία το 1813 και πέθανε στη Βενετία το 1883. Ήταν γιος ενός απλού δημοσίου υπαλλήλου, του Καρλ Φρίντριχ Βίλχελμ και της Γιοχάνα Πατς. Έμεινε ορφανός από πατέρα σε ηλικία μόλις 6 μηνών, και η μητέρα του ξαναπαντρεύτηκε τον οικογενειακό φίλο και ηθοποιό Λουδοβίκο Γκέγκερ. Πολλοί βιογράφοι του Βάγκνερ, αλλά και ο ίδιος ο Βάγκνερ θεωρούσε ότι ο Γκέγκερ ήταν ο πραγματικός του πατέρας. Η οικογένεια μετακομίζει στη Δρέσδη και ο μικρός Ριχάρδος μεγαλώνει σε ένα περιβάλλον γεμάτο μουσική, τέχνη και θέατρο. Στο σχολείο δεν έδειξε κάποιο ενδιαφέρον για τη μουσική: τα Ελληνικά, τα Λατινικά, η ιστορία και η μυθολογία ήταν τα μαθήματα που τραβούσαν την προσοχή του. Για πρώτη φορά εκδήλωσε ενδιαφέρον για τη μουσική όταν άκουσε την 9η συμφωνία του Μπετόβεν.

Το 1830 γράφτηκε στη περίφημη Thomasschule της Λειψίας, στη σχολή που ένα μήνα πριν είχε διδάξει ο μεγάλος Κάντορος Γ. Σ. Μπαχ. Στη συνέχεια γράφτηκε στο Πανεπιστήμιο ως φοιτητής του τμήματος μουσικής, αν και στην ουσία υπήρξε αυτοδίδακτος. Το 1830 γράφει τα πρώτα του έργα -κάποιου επιπέδου- αλλά το μεγαλεπήβολο όνειρο του, είναι να κατακτήσει τον κόσμο της όπερας. Το 1836 παντρεύεται την ηθοποιό Μίνα Πλάνερ, ενώ ταυτόχρονα έχει στο ενεργητικό του, την πρώτη του αποτυχία με το έργο του "Απαγόρευση της Αγάπης". Η ζωή του έχει ήδη μετατραπεί σε μία Οδύσσεια, κυνηγημένος από τα χρέη, ταξιδεύει από πόλη σε πόλη αντιμετωπίζοντας την αδιαφορία του κοινού. Για να επιβιώσει γράφει μουσικοκριτικά σημειώματα στον τύπο.

"Αποχαιρετισμός του Βόταν" γκραβούρα του Ντίλιτς

Η γνωριμία του, με τον Ούγγρο πιανίστα και συνθέτη Φραντς Λιστ, στάθηκε καθοριστική για την εξέλιξη του.

Στο μεταξύ οι όπερες του **"Ριέντσι"** και **"Ιπτάμενος Ολλανδός"** ανεβαίνουν στη Δρέσδη, ενώ **"ο Ταγχώυλερ"** και **"ο Λόεγκριν"** έχουν τελειώσει. Εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι τα κείμενα των έργων του τα γράφει ο ίδιος, ενώ ταυτόχρονα επιμελείται για το ανέβασμα αυτών αναλαμβάνοντας την σκηνοθεσία.

Τα θέματα των έργων του είναι εμπνευσμένα από την σκανδιναυική μυθολογία.

Λίγοι ίσως γνωρίζουν ότι ο Βάγκνερ εκτός από μουσικοσυνθέτης και ποιητής των έργων του, υπήρξε και ένας πολυγραφότατος συγγραφέας φιλοσοφικών, καλλιτεχνικών και πολιτικών κειμένων. Πράγματι λοιπόν ήταν μία από τις μεγαλύτερες και πιο πολύπλευρες φυσιογνωμίες όλων των εποχών. Στο δοκίμιο του "Τέχνη και Επανάστασις" εκθέτει τις ιδέες του γύρω από το πνεύμα της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας, το οποίο σκοπεύει να αναστήσει. Κατά τον Βάγκνερ η τραγωδία αποσκοπεί στην κάθαρση του θεατή μέσω του σοπενχαουερικού "οίκτου" και στην μέθεξη εις το Απόλυτο Ον. Επί πλέον πίστευε στην ένωση όλων των τεχνών ποιήσεως, μουσικής, χορού, ζωγραφικής, αρχιτεκτονικής. Στο επίσης δοκίμιο του **"Ο Ιουδαϊσμός στην Μουσική"** φαίνεται ο έντονος αντιεβραϊσμός του αρκεί να αναφέρουμε ότι σε ένα από τα κείμενα του, αναφέρει χαρακτηριστικά: **"Την εβραϊκή περίοδο στην σύγχρονη μουσική, την θεωρούμε σαν μία περίοδο τελείας παραγωγικής στειρότητας και απολιθωμένης σταθερότητας".**

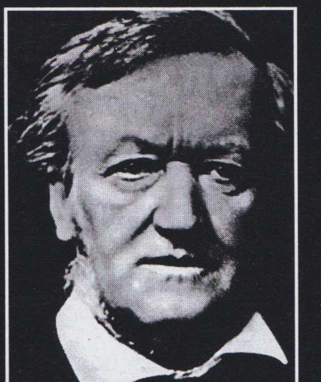
Τελειώνοντας αυτή την παρένθεση, βρισκόμαστε γύρω στο 1851, όπου ο Βάγκνερ γνωρίζει τον Γερμανοελβετό χρηματιστή Βέγεντονκ. Ο τελευταίος του προσφέρει μια ήρεμη διαμονή σε μια ποιητική έπαυλη στη Ζυρίχη. Η σχέση του Βάγκνερ με την Μίνα Πλάνερ έχει ήδη τελειώσει, και η εκλεκτή της καρδιάς του είναι πλέον η σύζυγος του Βέλεντονκ Ματθίλδη. **Ο Βάγκνερ την θεωρεί ως την μεγαλύτερη μούσα των έργων του.** Τα έργα του ανεβαίνουν το ένα μετά το άλλο, και πολλά από αυτά διευθύνει ο νεαρός θαυμαστής και πολλά υποσχόμενος αρχιμουσικός Χανς φον Μπύλοφ. Η όπερα του "Τριστάνος και Ιζόλδη" θεωρείται παγκόσμιο καλλιτεχνικό γεγονός και θεωρείται από τους συγχρόνους του, ως ο προάγγελος της μουσικής του 20ου αιώνα. Πηγαίνοντας το 1859 στο Παρίσι γνωρίζει την δεκαεξάχρονη Κολίμα, κόρη του Λιστ και σύζυγο του Χανς φον Μπύλωφ. Το ειδύλλιο ανάμεσα στον δάσκαλο και την νεαρά Κολίμα προχωρεί και προδιαγράφει την αναπόφευκτη λύση. Στο μεταξύ τα ταξίδια και οι συναυλίες δεν λένε να σταματήσουν. Ο Βάγκνερ παντού αποθεώνεται. Ο νεαρός Βασιλιάς της Βαυαρίας Λουδιβίκος τον καλεί επίσημα στο Μόναχο ν' ανεβάσει τα έργα του και θα 'χει ότι θελήσει. Το έργο της ζωής του η τετραλογία **"Το δακτυλίδι των Νιμπελούγκεν"** προχωρεί σταθερά. Το "ειδύλλιο" με τον νεαρό Βασιλιά δεν κρατάει για πολύ. Ο Βάγκνερ είναι ασήκωτο οικονομικό βάρος για τον προστάτη του, και υποχρεώνεται να διαλέξει ανάμεσα στην ευτυχία του λαού του και το Βάγκνερ και ο μεγάλος πια δάσκαλος παίρνει ξανά τον δρόμο για την Ελβετία. Ο Βάγκνερ ετοιμάζει το ανέβασμα της τετραλογίας του, αλλά κανένα θέατρο δεν το θεωρεί κατάλληλο για αυτό το μεγαθήριο. **Το Μπαϋρώϋτ, είναι ο κατάλληλος τόπος.** Οι σύλλογοι Βάγκνερ συγκεντρώνουν τα απαραίτητα χρήματα και το 1875 το θέατρο είναι έτοιμο. Μία αίθουσα με 1700 θέσεις χωρίς θεωρεία, με επίπεδο ορχήστρας χαμηλότερο από το επίπεδο του θεατή για λόγους ακουστικής αλλά και αισθητικής. Η υγεία του έχει κλονιστεί και η περιπετειώδης ζωή του βρίσκεται στο λυκόφως της όπως και το τελευταίο έργο της τετραλογίας του. Το έργο που κλείνει την ζωή του είναι "ο Πάρσιφαλ" μία μελαγχολική, αλλά γεμάτη πίστη και ελπί-

"Ο Καλπασμός των Βαλκυριών"
γκραβούρα βασισμένη σε σχέδιο του Φ. Χέλλερ

Ο Ιουδαϊσμός στη Μουσική

...Έγινε πρόσφατα λόγος στο "Neue Zeitschrift fur Musik" για κάποιο "καλλιτεχνικό αισθητήριο των Εβραίων", μια φράση που φυσικά δέχθηκε αμέσως επιθέσεις, αλλά και υποστηρίχθηκε. Θεωρώ σημαντικό να ξεκαθαρίσω κάπως το θέμα που βρίσκεται στη ρίζα αυτής της διαμάχης, ένα θέμα που οι κριτικοί είτε αποφεύγουν είτε αντιμετωπίζουν με υπερευαισθησία. Δεν θα προσπαθήσω να πω τίποτε καινούριο, αλλά να εξηγήσω την ενστικτώδη αντιπάθεια του λαού για την εβραϊκότητα. Αυτό στο οποίο αναφέρομαι, είναι απλώς αυτό που υπάρχει: δεν ενδιαφέρομαι για φανταστικές θεωρίες. Η κριτική καταστρέφει τον εαυτό της όταν είτε επιτιθέμενη είτε υπεραμυνόμενη προσπαθεί να κάνει περισσότερα.

Μια και είναι η λαϊκή αντιπάθεια για την εβραϊκότητα στις τέχνες, ιδιαίτερα στη μουσική, που θέλω να εξηγήσω, δεν θα αναφερθώ σε παρόμοιες καταστάσεις στη θρησκεία και την πολιτική. Στη θρησκεία οι Εβραίοι έπαυσαν από καιρό να είναι μισητοί εχθροί μας, χάρις σ' εκείνους τους χριστιανούς που τράβηξαν πάνω τους το μίσος του λαού. Στην πολιτική καθ' εαυτή δεν πολεμήσαμε ποτέ πραγματικά τους Εβραίους. Μάλιστα, επιτρέψαμε στην Ιερουσαλήμ να έχει την υπέρτατη κυριαρχία και ανακαλύψαμε προς δυσαρέσκειά μας ότι ο κύριος φον Ρότσιλτ, πολύ πονηρός για να ανακηρύξει εαυτόν "Βασιλέα των Ιουδαίων", προτίμησε να παραμείνει ο "Εβραίος των Βασιλέων". Η κοινωνία είναι μια άλλη υπόθεση: ενώ προχωρούσαμε περισσότερο προς την κοινωνική ελευθερία, αισθανθήκαμε τον διαχωρισμό των Εβραίων σαν άδικο. Αλλά προτείνοντας τη χειραφέτησή τους, υποστηρίζαμε περισσότερο μια αφηρημένη αρχή παρά ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Ολόκληρος ο φιλελευθερισμός μας υπήρξε ένα κάπως συγκεχυμένο διανοητικό παιγνίδι, αφού προτείναμε ελευθερία για τους Εβραίους, χωρίς να γνωρίζουμε αυτή τη φυλή, και μάλιστα νιώθοντας αποστροφή σε κάθε επαφή μαζί τους. Συνεπώς η επιθυμία μας να δώσουμε στους Εβραίους τα δικαιώματά τους ξεπηδούσε πιο πολύ από μια αρχή παρά από πραγματική συμπάθεια, και όλη η συζήτηση και η αρθρογραφία περί της εβραϊκής χειραφετήσεως απέτυχε να καλύψει την απροθυμία μας να έχουμε οποιαδήποτε ουσιαστική συναλλαγή με αυτούς.

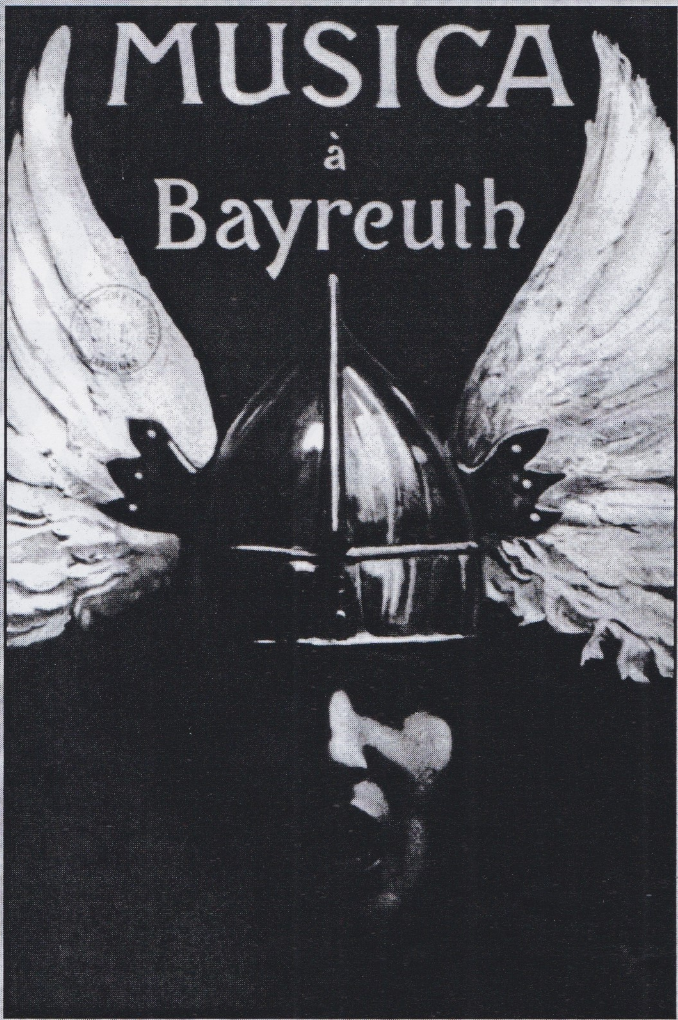
Ώστε εδώ φτάνουμε στο σημείο εκκίνησης της έρευνάς μας: θα επιχειρούσαμε να κατανοήσουμε την αθέλητη αποστροφή που γεννούν μέσα μας η προσωπικότητα και τα έθιμα των Εβραίων, που είναι φανερά ισχυρότερο και πιο δυνατό από την επιθυμία μας να απαλλαγούμε από αυτό. Παραμορφώνουμε σκοπίμως την ίδια μας τη φύση εφ' όσον

δα κατάληξη. Στο μεταξύ η οικογένεια Βάγκνερ και τα δύο της παιδιά έχουν καταφύγει στην Βενετία. Εκεί στις 13 του Φλεβάρη του 1883 ενώ η Κολίμα έπαιζε το τραγούδι του Σούμαν "Ύμνος στα δάκρυα" ο Βάγκνερ έσβησε κυριολεκτικά μέσα σε λίγα λεπτά. Η κηδεία του έγινε στο Μπαϋρώϋτ με εκδηλώσεις που γνώρισαν μόνο οι μεγαλύτεροι άνδρες της οικουμένης.

Το έργο του Βάγκνερ είναι μια μεγάλη παρακαταθήκη και μία ανεκτίμητη μουσική κληρονομιά. Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της μουσικής του Βάγκνερ είναι το λαϊτμοτίφ. Είναι ένα σύντομο και χαρακτηριστικό μελωδικό ή ρυθμικό μοτίβο, που σκοπός του είναι, με την περιοδική του επανάληψη, να θυμίζει ένα ορισμένο πρόσωπο, μια ιδέα, ένα συναίσθημα. Στην ορχήστρα ο Βάγκνερ δίνει καθαρά συμφωνικό χαρακτήρα, αναπτύσσει το μοτίβο όπως ο Χάϋντ και ο Μότσαρτ και χρησιμοποιεί την πολυφωνική τεχνική του Μπαχ. Αυξάνει τον αριθμό οργάνων στην ορχήστρα και εισάγει νέα όργανα (όμποε άλτο, τρόμπα μπάσσο και την οικογένεια των τούμπα).

Ένας απ' τους ανανεωτές του πνεύματος των παραστάσεων στο Μπαϋρώϋτ είναι ο εγγονός του Βάγκνερ Βίλαντ. Επίσης ανάμεσα στους μαθητές του μεγάλου δασκάλου, θεωρούνται ο γερμανός Χούμπερτινκ γνωστός από το έργο του "Χένσελ και Γκρέτελ" και ο Επτανήσιος Δημήτρης Λάλας. Τέλος αξίζει να αναφέρουμε ότι ο πρωτεργάτης της εθνικής μας μουσικής σχολής, Μανώλης Καλομοίρης, εφάρμοσε στα έργα του την ενορχηστρωτική αντίληψη, αλλά και τη θεματική ανάπτυξη του Βάγκνερ, βασισμένος στην παραδοσιακή και εθνική μας μουσική.

Πηγές: Καρλ Νέεφ "Ιστορία της Μουσικής"
Michael Kennedy "Λεξικό Μουσικής της Οξφόρδης"
Μανώλη Θεοδωρίδη "Ανθολογία Κλασικής Μουσικής"

ντρεπόμαστε να διακηρύξουμε τη φυσική αποστροφή που μας προκαλεί η εβραϊκότητα. Μόνον πολύ πρόσφατα φαίνεται ότι κατανοήσαμε πόσο πολύ λογικότερο είναι να απαλλαγούμε από αυτή την αυταπάτη και να αντιμετωπίσουμε την ανάγκη να μάθουμε γιατί, παρά τον υποτιθέμενο φιλελευθερισμό μας, εξακολουθούμε να νιώθουμε αυτή την απδία. Ανακαλύπτουμε προς έκπληξή μας ότι ενώ δίνουμε τις άσχετες φιλελεύθερες μάχες μας στον ουρανό της πλάνης, η όμορφη γη της πραγματικότητας έχει καταληφθεί από κάποιον που μας περιφρονεί πάρα πολύ για να χαλαρώσει τον χαλινό του πάνω στον υλικό μας κόσμο. Τελείως απαράτηρτα, ο "Πιστωτής των Βασιλέων" έχει γίνει ο "Βασιλεύς της Πίστεως" και μπορούμε να θεωρήσουμε την παράκληση αυτού του βασιλέως για χειραφέτηση ως ιδιόρρυθμα αφελή, μια και στην πραγματικότητα εμείς πρέπει να αγωνιστούμε για χειραφέτηση από τους Εβραίους. Έτσι, όπως είναι ο κόσμος σήμερα ο Εβραίος είναι περισσότερο από χειραφετημένος, είναι ο κυβερνήτης. Και θα συνεχίσει να κυβερνά, όσο το χρήμα παραμένει η δύναμη στην οποία υποδουλώνονται όλες οι δραστηριότητές μας. Το γεγονός ότι η ιστορική αθλιότητα των Εβραίων και η εγκληματική σκληρότητα των Γερμανών χριστιανών ηγετών είχε σαν αποτέλεσμα το πέρασμα της δυνάμεως αυτής στα χέρια των τέκνων του Ισραήλ δεν χρειάζεται απόδειξη από μένα. Αλλά το ότι η αδυναμία των τεχνών μας να εξελιχθούν περισσότερο χωρίς πλήρη αναδιοργάνωση παρέδωσε το καλλιτεχνικό αισθητήριο των καιρών μας στην κηδεμονία των πολυπραγμόνων εβραϊκών χειρών, είναι το θέμα που πρέπει να εξετάσουμε από πιο κοντά. Ο Εβραίος απολαμβάνει σήμερα όλα αυτά τα οποία οι υπήκοοι του ρωμαϊκού κόσμου και του Μεσαίωνα ίδρωσαν για να καταβάλουν στους κυρίους τους. Ποιος σκοτίζεται να παρατηρήσει ότι αυτά τα αθώα κομματάκια χαρτί που χρησιμεύουν για χαρτονομίσματα είναι λερωμένα με το αίμα αναρίθμητων γενεών; Ότι οι μεγάλοι καλλιτέχνες μόχθησαν να φέρουν στη ζωή σε δύο χιλιάδες χρόνια δυστυχίας, ο Εβραίος σήμερα το μετατρέπει σε καλλιτεχνική επιχείρηση. Ποιος αντιλαμβάνεται ότι τα λεπτεπίλεπτα μικρά έργα τέχνης κρατούνται σε συνοχή χάρις στον ιερό ιδρώτα από το μέτωπο των μεγαλοφυιών δύο χιλιετηρίδων; Δεν είναι ανάγκη να αποδείξουμε ότι η σύγχρονη τέχνη έχει καταληφθεί από τους Εβραίους. Αυτό είναι ένα γεγονός "οφθαλμοφανές". Και θα πρέπει να καλύψουμε ένα πολύ μεγάλο πεδίο, αν θέλαμε να δώσουμε μια εξήγηση ως προς την ιστορία της τέχνης μας. Αλλά, αφού η χειραφέτησή μας από τον Ιουδαϊσμό μας φαίνεται μια πρωταρχική αναγκαιότητα, πρέπει να δοκιμάσουμε την δύναμή μας γι' αυτόν τον απελευθερωτικό αγώνα. Δεν θα κερδίσουμε αυτή την δύναμη απλώς με ένα αφηρημένο καθορισμό της επαναστάσεως, αλλά με μια γνώση της φύσεως της βαθιάς ριζωμένης, αδέλητης απέχθειάς μας για την εβραϊκή φύση. Μέσω αυτού του ακατανίκητου συναισθήματος ό,τι μισούμε στον εβραϊκό χαρακτήρα πρέπει να μας αποκαλυφθεί και όταν το γνωρίσουμε θα πάρουμε μέτρα εναντίον του. Αποκαλύπτοντάς τον ξεκάθαρα, μπορούμε να ελπίσουμε ότι θα εξαφανίσουμε τον δαίμονα από το πεδίο, στο οποίο κατόρθωσε να ευημερήσει μόνο κάτω από την προστατευτική κάλυψη του σκότους, ενός σκότους που εμείς οι καλοπροαίρετοι ανθρωπιστές που προσφέραμε για να κάνουμε την όψη του λιγότερη απδιαστική.

απόσπασμα από το δοκίμιο του Ρίχαρντ Βάγκνερ "Ο Ιουδαϊσμός στην Μουσική

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΗΘΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ

Σπάρτη

Μια λέξη που όταν οι περισσότεροι των ανθρώπων την ακούσουν στο μυαλό τους, θα γίνει απλά και μόνο ένας γεωγραφικός ή ίσως λίγο καλύτερα ένας ιστορικό - γεωγραφικός συνειρμός.
Για κάποιους όμως ανθρώπους που στην ζωή τους καθοδηγούνται από τα ιδανικά της φυλής και της πατρίδος η Σπάρτη δεν είναι απλά και μόνο αυτό.

από τον **Βαγγέλη Κ**

Η Σπάρτη είναι ιδέα. Είναι το πρότυπο. Είναι το ανώτερο δείγμα πολεμικής αρετής, που μετουσιώθηκε σε μια πόλη - κράτος, σε μια οργανωμένη κοινωνία, που κατάφερε ποτέ να δημιουργήσει, ειδικότερα το Ελληνικό Έθνος και γενικότερα η Λευκή Φυλή.

Στους αιώνες που ακολούθησαν και μέχρι σήμερα, η Σπάρτη πάντα υπήρξε το πρότυπο των Μεγάλων Ανδρών, αλλά και των Μεγάλων Καθεστώτων της Ιστορίας.

Η Σπάρτη λοιπόν θα είναι Αθάνατη εις τους αιώνες των αιώνων για αυτό ακριβώς.

Για την πολεμική της οργάνωση και για το στρατιωτικό ήθος που όριζε όλες τις εκφάνσεις της ζωής ενός Σπαρτιάτη και που μια φράση αναδεικνύει σε όλο τους το Μεγαλείο "Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ" Ο Σπαρτιάτης ως αυθύπαρκτη οντότητα, μέχρι το τέλος της ζωής του ανήκε στην Σπάρτη. Όταν όμως λέμε ότι ανήκε στην Σπάρτη, δεν εννοούμε ότι υπήρχε μια σχέση μεταξύ του πολίτη και της πόλης - κράτους, που να εμπεριέχει μια μορφή δουλικότητος.

Αντίθετα υπήρχε μια σχέση, που είχε την μορφή ευσυνείδητης εκπληρώσεως του υψηλότερου καθήκοντος προς την Σπάρτη, που ήταν η υπεράσπιση της πόλεως. Και η υπεράσπιση της πόλεως περνούσε μέσα από την ατελείωτη και συνεχή σκληραγωγία. Τον πόλεμο και το αίμα. **Για τον Σπαρτιάτη πολίτη - Στρατιώτη (εάν κάνουμε αναγραμματισμό της λέξεως πολίτης, έχουμε την λέξη οπλίτης)** η υπεράσπιση της πατρίδος, δεν αποτελούσε μία υποχρέωση που επιβαλλόταν από τους νόμους, αλλά δεν ήταν μία συνειδητή πράξη που είχε ισόβιο χαρακτήρα.

"Η ζωή της Τιμής" σύμφωνα με τον Donald Mac Dowell.

Η παιδική ηλικία

Ένας Σπαρτιάτης λοιπόν όσο και αν αυτό φαίνεται περίεργο, προετοιμαζόταν για την πόλη πριν καν γεννηθεί. Τα ζευγάρια έπρεπε να παντρεύονται στην κατάλληλη ηλικία, και να είναι με εύρωστα και γυμνασμένα σώματα.

Το αγόρι ανήκε στην οικογένεια του, μέχρι τα εφτά του χρόνια. Από την πιο τρυφερή ηλικία φαίνεται πως ήταν δέκτης μιας ειδικής εκγύμνασης και ανατροφής.

"Οι παραμάνες από την Λακωνία - μας λέει ο Πλούταρχος ***- ήταν προσεκτικές και πεπειραμένες: ανέτρεφαν τα βρέφη χωρίς σπάργανα, άφηναν έτσι το σώμα τους και τα μέλη τους ελεύθερα, τα συνήθιζαν να τρώνε όλα τα φαγητά και να μην σιχαίνονται τίποτε, να μην φοβούνται το σκοτάδι και την ερημιά να μην έχουν παραξενιές, να μην κλαίνε και να μην φωνάζουν".***

Όταν πλέον συμπλήρωνε τα εφτά χρόνια του το Σπαρτιατόπουλο πλέον ανήκε στο κράτος μέχρι τον θάνατό του. Από εκείνη την στιγμή το παιδί ανήκε σε προστρατιωτικούς σχηματισμούς, που τους είχε κάτω από την επίβλεψη του ο παιδονόμος "πραγματικός αστυνόμος της εθνικής παιδείας".

Μέχρι τα δώδεκα τους χρόνια τα παιδιά ανήκαν σε ομάδες (αγέλαι). Η εκπαίδευση τους είχε σκοπό, να τους κάνει ευπειθείς στους άρχοντες, να υπομένουν στους κόπους και να νικούν στις μάχες. Τα κούρευαν σύριζα, τα συνήθιζαν να περπατούν ξυπόλητα και να παίζουν τον περισσότερο χρόνο γυμνά. Μετά τα δώδεκα χρόνια δεν φοράνε πια χιτώνα παρά μόνο ένα ιμάτιο το ίδιο όλον τον χρόνο. Κοιμούνται σε κοινούς κοιτώνες, επάνω σε στρώματα από καλάμια. Για κάθε παράπτωμα και το πιο ελαφρύ τιμωρούνται σκληρά.

Πλένονταν με κρύο νερό στον ποταμό Ευρώτα. Αρωματικά έλαια ή ανατολίτικα αρώματα τα οποία σε άλλες εποχές και σήμερα, θεωρούνταν και θεωρούνται δείγματα καθαριότητος και αρχοντιάς, τότε θεωρούντο δείγματα θηλυπρέπειας, γι' αυτό και δεν εχρησιμοποιούντο.

Στα δεκαέξι το παιδί περνούσε από την παιδική ηλικία στην νεότητα. Οι έρευνες υφίστανται πολλές διαδοχικές μυήσεις, που είναι αποδείξεις αντοχής.

Στον Βωμό της Ορθίας Αρτέμιδος, έφηβοι, χωρισμένοι σε δύο αντίπαλες ομάδες, έπρεπε να ανταγωνιστούν μεταξύ τους για το ποια θα πάρει τα τυριά που έχουν τοποθετηθεί εκεί, με αποτέλεσμα αιματηρές συμπλοκές που μπορεί να έφταναν και σε θανάτους.

Μετάλλιο για την Μάχη των Θερμοπυλών

Η χαρακτηριστικότερη δοκιμασία ήταν η κρυπτεία. Για ένα διάστημα ο νέος απομακρυνόταν και ζούσε μόνος και κρυμμένος στα βουνά και σαν λυκάνθρωπος κυνηγούσε την νύχτα είλωτες και έπρεπε να σκοτώσει τουλάχιστον έναν. Στα είκοσι του χρόνια πλέον ο Σπαρτιάτης γινόταν πολίτης δηλαδή όμοιος.Από αυτήν την ηλικία ο κάθε Σπαρτιάτης ήταν ενσωματωμένος στον ενεργό στρατό, αλλά δεν θεωρούσαν ακόμη τελειωμένη την στρατιωτική του εκπαίδευση. "Η ανατροφή των Σπαρτιατών συνεχιζόταν μέχρι που γίνονταν άνδρες".Κάθε Σπαρτιάτης πολίτης ανήκε σε μια δεκαπενταμελή ομάδα που καλούνταν με τον όρο συσκηνία.

Αυτός ο νέος πολεμιστής εξακολουθούσε αν και παντρεμένος να κατοικεί μαζί με τους συντρόφους της σκηνής καθώς και να τρώει μαζί τους (συσσίτια), μέχρι τα τριάντα του χρόνια.

Απαγορευόταν να πάνε στην αγορά και να ασκήσουν τα πολιτικά τους δικαιώματα. Μόνον μετά το πέρας του τριακοστού έτους μπορούσε να κοιμάται στην οικία του με την οικογένεια του, την υπόλοιπη ημέρα όμως γυμναζόταν ή βρισκόταν μαζί με τους συντρόφους της συσκηνίας.

Τα μέλη της συσκηνίας ανέπτυσσαν μεταξύ τους ισχυρούς δεσμούς φιλίας, αυξάνοντας έτσι την μαχητικότητα τους κατά τις συμπλοκές με τον εχθρό.

Προετοιμασία για πόλεμο

Οι Σπαρτιάτες περιφρονούσαν την καλοπέραση και την πολυτέλεια.

Στις άλλες Ελληνικές πόλεις οι πολίτες έκαναν όποια εργασία ήθελαν. Έτσι ο πολίτης μπορούσε να έχει ως στόχο του τον πλουτισμό, μια και αυτό δεν απαγορευόταν από κανένα νόμο. Στην Σπάρτη αντίθετα ο νόμος απαγόρευε στους ομοίους όλες οι κατηγορίες πλουτισμού. Έπρεπε να "εργάζονται" σε ότι θεωρούσαν πως θα εξασφάλιζε την ελευθερία της πόλεως.

Και αυτό δεν ήταν άλλο από την εξάσκηση στα πολεμικά. Η Σπάρτη είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στους στρατιώτες της που προτιμούσαν να πεθάνουν παρά να υποχωρήσουν. Όταν ο Ανδροκλείδης ο Λακεδαιμόνιος αν και ανάπηρος στο ένα πόδι εξαιτίας μάχης, θέλησε να ξαναπολεμήσει και κάποιοι προέβαλαν την ένσταση ότι τον εμπόδιζε η αναπηρία του, εκείνος απάντησε : "Κανείς δεν πρέπει να μάχεται φεύγοντας, αλλά μένοντας".

Οι Σπαρτιάτες εφήρμοσαν άκρως εξειδικευμένα στρατιωτικά γυμνάσια τα οποία ίσως να μην εφήρμοσαν οι άλλοι Έλληνες, πλην των Σπαρτιατών με αποτέλεσμα στις διάφορες μάχες τα τμήματα να κινούνται με τέτοια ευκολία που προκαλούσε τον θαυμασμό του Αθηναίου Ξενοφώντος .

"Όσα οι άλλοι Έλληνες οπλίτες θεωρούν πολύ δύσκολα οι Σπαρτιάτες τα θεωρούν ευκολότατα" μας αναφέρει ο Ξενοφών στην Λακεδαιμονίων Πολιτεία". Πριν την μάχη, όταν οι Σπαρτιάτες ήταν παραταγμένοι απέναντι από τον αντίπαλο, δεν έκαναν καμία απολύτως κίνηση. Περίμεναν υπομονετικά στους πορφυροντυμένους στοίχους τους.

Ο Βασιλεύς με τους ιερείς στεκόταν μπροστά από το στράτευμα ακάλυπτος στην 1 η γραμμή. Όταν ο εχθρός άρχιζε να πλησιάζει τους Σπαρτιάτες ο Βασιλέας εθυσίαζε την ιερή αίγα, τέντωνε το σπαθί του, που έσταζε από το αίμα της ιερής θυσίας προς το μέρος του εχθρού φωνάζοντας "Δια Σωτήρ".

Όταν η σάλπιγγα ηχούσε εμπρός από τις σειρές των Λακεδαιμονίων υψωνόταν ο παιάνας, ο ύμνος στον Κάστορα.

Στον στίχο

"Αδελφέ που λάμπεις εις τους ουρανούς Ουρανογέννητε ήρωα... τα ακόντια των τριών πρώτων στοίχων, από κάθετα έπαιρναν την θέση της επίθεσης.

Δεν μπορεί να περιγραφεί το δέος και ο τρόμος που προκαλούνταν στον αντίπαλο αυτή η αλλαγή της θέσης του ακοντίου, που εκτελούνταν με μεγά-

"Η αγορά εν Σπάρτη" γκραβούρα του Bauer

λη ακρίβεια και χωρίς φόβο. Κανείς άνδρας δεν πήγαινε προς τα εμπρός εκτός ελέγχου, ούτε προς τα πίσω από φόβο, κανείς δεν πήγαινε προς την σκιά της ασπίδας του συμπολεμιστή του. Όλοι βάδιζαν σταθερά και αδιάσπαστοι.

Και βέβαια το μεγαλύτερο δείγμα στρατιωτικού ήθους των Σπαρτιατών ήταν η μάχη των Θερμοπυλών εκεί όπου 300 πολεμιστές μαζί με 700 Θεσπιείς εστάθησαν αντιμέτωποι μιας στρατιάς Ασιατών που ο Ηρόδοτος την υπολογίζει σε 1.000.000 άνδρες.

Εκεί όπου εγράφησαν οι πλέον ένδοξες σελίδες της Ελληνικής Φυλής.

Όταν μετά την προδοσία του Εφιάλτου οι Έλληνες επερικυκλώθησαν από τους Πέρσες ο Λεωνίδας σε μία Μέγιστη πράξη σωφροσύνης και ηρωισμού απέστειλε τους υπόλοιπους Έλληνες, στις πόλεις τους γιατί όπως τους είπε δεν υπήρχε λόγος να πεθάνουν χωρίς λόγο εκεί, μένοντας μόνος με τους 300 Σπαρτιάτες και τους Θεσπιείς που αρνήθηκαν να τον εγκαταλείψουν.

Όταν ο Ξέρξης του διεμήνυσε με κήρυκα να μην πολεμήσει αυτόν τον άσκοπο πόλεμο και ότι αν εγκατέλειπε το πεδίο της μάχης, θα τον έκανε μονάρχη της Ελλάδος ο Λεωνίδας του έδωσε μια απάντηση που θα αποτελεί ένα αιώνιο παράδειγμα εντιμότητος και άδολης αγάπης προς την Ελληνική πατρίδα: ***"Μου είναι προτιμότερος ο θάνατος υπέρ της Ελλάδας, από το να βασιλεύω στους ομοφύλους μου".***

Οι Σπαρτιάτες στις μάχες που ακολούθησαν πολέμησαν μέχρι τον τελευταίο παρόλο που γνώρισαν από τον Μάντη Μεγιστία την προκαθορισμένη μοίρα τους. Συνέβησαν γεγονότα απίστευτου ηρωισμού και ανδρείας όπως αυτόν με τον Σπαρτιάτη Εύρυτο.

Ο Εύρυτος επειδή έπασχε από μια φοβερή ασθένεια των ματιών είχε την άδεια από τον Λεωνίδα να είναι κατάκοιτος γιατί δεν μπορούσε να δει καθόλου. Όταν έμαθε την περικύκλωση των Σπαρτιατών από τους οδηγούμενους από τον Εφιάλτη Πέρσες και ενώ μπορούσε να επιστρέψει στην Σπάρτη εζήτησε τα όπλα του.

Και αφού τα εφόρεσε είπε εις τους είλωτες να τον οδηγήσουν εις τους μαχόμενους συντρόφους του.

Τότε ο Εύρυτος έπεσε μέσα στο πλήθος και εφονεύθη. Όταν ο Λεωνίδας έπεσε μαχόμενος οι υπόλοιποι Έλληνες πολέμησαν με τα χέρια τους, για να αποσπάσουν τον νεκρό Λεωνίδα, αναγκάζοντας τους Πέρσες να υποχωρήσουν 4 φορές. Δεν το έκαναν γιατί πίστευαν πως θα εγλύτωναν οι ίδιοι τον θάνατο και θα έπαιρναν μαζί τους τον νεκρό Λεωνίδα. Το έκαναν ως μια πράξη ύστατου φόρου τιμής προς τον Νεκρό Βασιλέα τους, ο οποίος φεύγοντας για τις Θερμοπύλες γνώριζε ότι θα συναντούσε τον θάνατο, διότι όταν οι έφοροι του είπαν ότι πηγαίνει στις Θερμοπύλες με λίγους άνδρες τους απήντησε: "Δεν χρειάζονται άλλοι, για την πράξη που πηγαίνουμε".

Αυτός ήταν ο Λεωνίδας, Πρότυπο στρατιωτικού ήθους, τιμής και γενναιότητας και τόσο σε αυτόν όσο και στους Σπαρτιάτες ταιριάζει η ρήση ενός άλλου μεγάλου ανδρός της Ιστορίας: "Οι δειλοί πεθαίνουν κάθε μέρα οι Γενναίοι μόνον μια φορά".

Προετοιμασία των οπλιτών για την Μάχη

Der Stürmer

Deutsches Wochenblatt zum Kampfe um die Wahrheit

HERAUSGEBER: JULIUS STREICHER

9		Nurnberg, 25. Februar 1943	του Χρήστου Παππά	1943

Νυρεμβέργη. Ξημερώματα της 16ης Οκτωβρίου 1946. Στην αίθουσα εκτελέσεων καταφθάνει ένας άνδρας θηριώδης γεμάτος οργή, χειραγωγούμενος μετά δυσκολίας από τους άνδρες της Συμμαχικής φρουράς. Είναι ένας από τους δώδεκα καταδικασμένους σε θάνατο Εθνικοσοσιαλιστές ηγέτες στην περίφημη "Δίκη της Νυρεμβέργης". Είναι ο μόνος που απ' τα χείλη του θα βγει ο γνώριμος χαιρετισμός "Heil Hitler!". Ο άνδρας αυτός είναι ο περίφημος Julius Streicher. Με την καταδίκη του και τον απαγχονισμό του στη Νυρεμβέργη κλείνει μια ζωή έξι δεκαετιών αφιερωμένη στην Πατρίδα που αγάπησε και στον αγώνα εναντίον του δηλητηριαστή όλων των Λαών, του διεθνούς Ιουδαϊσμού.

Ο Τζούλιους Στράιχερ υπήρξε μια άγνωστη και αμφιλεγόμενη αλλά οπωσδήποτε μεγάλη μορφή εκ των ηγετών του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος στη Γερμανία.

Γεννήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου του 1885 στο Fleinhausen, ένα χωριό της Άνω Βαυαρίας, 15 χιλιόμετρα δυτικά του Augsburg. Ήταν το ένατο παιδί του ρωμαιοκαθολικής θρησκείας δασκάλου του χωριού. Ο αυστηρός πατέρας λειτούργησε και ως πρότυπο αφού τα πέντε από τα επτά παιδιά του που επέζησαν, ακολούθησαν το επάγγελμά του. Με νοσταλγία και ιδιαίτερη αγάπη θα αναφέρεται ο Στράιχερ στη μητέρα του, που την αποκαλούσε "το κάστρο των παιδικών μου χρόνων". Ο μικρός Julius μεγάλωσε στο χωριό διαπνεόμενος από τις γερμανικές εθνικές παραδόσεις τις οποίες με τη σειρά του, αναπληρωτής δάσκαλος πια, μετά από πενταετή εκπαίδευση, θα μεταλαμπαδεύσει και αυτός στους μικρούς του μαθητές.

Η καριέρα του νεαρού δασκάλου θα σηματοδοτηθεί και από διάφορα περιστατικά ενάντια στον παρεμβατισμό της Εκκλησίας στην Εκπαίδευση. Ο Στράιχερ, ατίθασος και απόλυτος ως χαρακτήρας, δεν θα ανεχθεί τους παπάδες στην τάξη του. Όπως και σαράντα χρόνια μετά, λίγο πριν το τέλος, θα τους διώξει όταν θα πλησιάζουν στο κελί του.

Το 1908 θα διακόψει τη διδασκαλική του σταδιοδρομία για να υπηρετήσει ως εθελοντής στον γερμανικό στρατό. Δεν θα γίνει αξιωματικός λόγω ενός επεισοδίου για λόγους τιμής, όπως ο ίδιος αργότερα ανέφερε, το οποίο του στοίχισε μια μικροποινή τριών ημερών φυλάκισης η οποία όμως αρκούσε για να καταστήσει αδύνατη την ονομασία του ως αξιωματικού. Μετά το διάλειμμα της στρατιωτικής ζωής θα βρούμε το Στράιχερ και πάλι δάσκαλο στη Νυρεμβέργη, μια παλαιά γερμανική μεσαιωνική πόλη, στην οποία κατοικούν τότε και οκτώ χιλιάδες εβραίοι. Με διαμορφωμένες αντικληρικές και αντιεβραϊκές πεποιθήσεις θα αρχίσει να ασχολείται και με την πολιτική. Συγκινείται από τους μαθητές του, παιδιά οικογενειών της εργατικής τάξης, και έλκεται από τις σοσιαλιστικές πεποιθήσεις. Η μαρξιστογενής όμως ιδεολογία δεν συνάδει με τον αντιεβραϊσμό και την φιλοπατρία του Στράιχερ. Θα καταλήξει στο Δημοκρατικό κόμμα όπου θα εκφωνήσει και τον πρώτο του πολιτικό λόγο, σε ένα ακροατήριο που θα θυμάται αργότερα ότι ενώ όλοι χειροκρότησαν ενθουσιωδώς, κάποιοι έμεναν ατάραχοι και σιωπηλοί. Αυτοί ήσαν εβραίοι.

Από μια από τις εικονογραφημένες εκδόσεις που απευθύνονταν στα παιδιά, ενημερώνοντάς τα σχετικά με τους εβραίους, με τίτλο "Το Δηλητηριώδες Μανιτάρι"

Το 1913 νυμφεύεται την Kunigunde Roth, κόρη αρτοποιού από τη Νυρεμβέργη, με την οποία θα αποκτήσει δυο γιους, τον Lothar, που αργότερα θα αρθρογραφεί στην εφημερίδα του πατέρα του, και το 1918 τον Elmar. Μετά το θάνατο της πρώτης συζύγου του, το 1943, νυμφεύεται τη γραμματέα του Adele, λίγους μήνες πριν το τέλος του πολέμου.

Η θύελλα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου θα γίνει για τον νεαρό δάσκαλο το πεδίο δράσης όπου θα αναδειχθούν οι ικανότητές του, οι αρετές του και τα διοικητικά του προσόντα. **Αρχικά ως εθελοντής στρατιώτης θα τιμηθεί με τον Σιδηρού Σταυρό, και στη συνέχεια ως αξιωματικός πια, θα τιμηθεί με το ανώτατο γερμανικό παράσημο, τον Σιδηρού Σταυρό Α' Τάξεως, τον οποίο θα φέρει στα πολιτικά του ρούχα στη συνέχεια, όπως και ένας άλλος εθελοντής του ίδιου πολέμου, ο Αδόλφος Χίτλερ.**

Μετά τη μεγάλη ήττα ο Στράιχερ θα επιστρέψει στη Νυρεμβέργη. Όλα όμως έχουν αλλάξει, η πόλη, οι άνθρωποι. Πείνα και ανεργία, συμμαχικός αποκλεισμός στα είδη πρώτης ανάγκης, και πάνω απ' όλα αυτό το αίσθημα της αδικίας και ο βρόγχος της Συνθήκης των Βερσαλλιών που προέβλεπε μεταξύ άλ-

Deutsches Wochenblatt zum Kampfe um die Wahrheit

HERAUSGEBER: JULIUS STREICHER

λων τον περιορισμό του γερμανικού στρατού σε μόλις εκατό χιλιάδες, την πληρωμή δισεκατομμυρίων ως πολεμικών αποζημιώσεων και τη μομφή ότι η Γερμανία ήταν η μόνη υπεύθυνη για τον πόλεμο.

Το 1919 ο Στράιχερ γίνεται ένας από τους ιδρυτές ενός νέου πολιτικού κόμματος, του Deutschsozialistische Partei (Γερμανικό Σοσιαλιστικό Κόμμα), ενός έντονα αντισημιτικού κόμματος, εθνικιστικού και αντιπλουτοκρατικού, με πρόγραμμα παρόμοιο με το πρόγραμμα του NSDAP.

Στις 8 Οκτωβρίου 1922 ο Στράιχερ επικεφαλής του παραρτήματος της Νυρεμβέργης γράφει στο Χίτλερ ότι προσφέρεται να φέρει τους πολυάριθμους οπαδούς του στο Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα μαζί με την εφημερίδα του "Deutscher Volkswille" (Γερμανική Λαϊκή Θέληση) και έτσι στις 20 Οκτωβρίου θα γίνει επίσημα η συνένωση που ήταν καθοριστική για το μέλλον και την άνοδο του NSDAP. Από τα 2000 μέλη του 1921 και τα 6000 μέλη του 1922, το Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα μέσα σε μια νύχτα ανέβασε τη δύναμή του στα 20.000 μέλη και έγινε το πιο ισχυρό κόμμα της Φρανκονίας. Η Νυρεμβέργη επρόκειτο να γίνει το προπύργιο του N.S.D.A.P. όπου το κόμμα ήταν ισχυρότερο ακόμα και από την πόλη όπου δημιουργήθηκε, το Μόναχο, για να εξελιχθεί αργότερα στην "πόλη των πανεθνικών συλλαλητηρίων του κόμματος".

Στο κίνημα του Μονάχου του 1923 η συμμετοχή του Στράιχερ θα είναι καθοριστική. Ο Χίτλερ όρισε τον Στράιχερ επικεφαλής της Κομματικής Οργάνωσης και Προπαγάνδας. Αργότερα στις αναπαραστάσεις της πορείας και τις εορτές μνήμης, θα προηγείται τιμητικά με την αιματοβαμμένη σημαία της επανάστασης του Μονάχου, απ' όλους τους Εθνικοσοσιαλιστές ηγέτες και τον ίδιο τον Χίτλερ. Μετά την αποτυχία της επανάστασης του Μονάχου ο Streicher θα οριστεί βοηθός του Alfred Rosenberg, επικεφαλής του παράνομου πια κόμματος. Ακόμη και πολλά χρόνια αργότερα, ο Χίτλερ μιλούσε για τη διαρκή προσφορά του Στράιχερ προς το κόμμα, με την υπακοή του και τη νικηφόρο δράση του στη Νυρεμβέργη.

Το Δεκέμβριο του 1941 έλεγε: "***Δεν θα υπήρχε Εθνικοσοσιαλισμός στη Νυρεμβέργη αν δεν είχε έρθει ο Στράιχερ***". Στις 14 Απριλίου 1923, ο Στράιχερ δημιουργεί τη θρυλική εβδομαδιαία εφημερίδα "**Der Sturmer**" ("**Ο μαχητής των Ταγμάτων Εφόδου**"), υπότιτλος : "Γερμανική εβδομαδιαία εφημερίδα στον Αγώνα για την Αλήθεια". Το 1927 η κυκλοφορία της είναι 14.000 φύλλα, το 1933, 25.000, το 1934, 113.800 και το 1940 εκτοξεύεται στα δύο εκατομμύρια φύλλα. Το 1941 η "Der Sturmer" έχει γραφεία στη Βιέννη, την Πράγα και το Στρασβούργο, ενώ στη Δανία κυκλοφορεί η δανέζικη έκδοσή της. Συνεργάτες της εφημερίδας εκτός των τακτικών -που στα 1939 φθάνουν τους τριακόσιους-, είναι οι ίδιοι οι αναγνώστες που στέλνουν στοιχεία και καταγγελίες στην εφημερίδα. Ένας από τους σημαντικότερους συνεργάτες του υπήρξε ο Philipp Rupprecht ή "Fips" ο οποίος δημιουργεί τα περίφημα σκίτσα της "Der Sturmer" που πολλές φορές ήσαν πιο εκφραστικά και από τα ίδια τα άρθρα της. Παράλληλα ο Στράιχερ δραστηριοποιείται στον τομέα των εκδόσεων. Εκδίδονται εικονογραφημένα βιβλία για παιδιά, οδηγός αντισημιτικής εκπαιδεύσεως που τυπώνεται ακόμη και στη μορφή Braille για τυφλούς αναγνώστες, ιατρικό αντισημιτικό περιοδικό, καθώς και βιβλία για τα συνέδρια της Νυρεμβέργης. Η εφημερίδα του είναι από τις πλέον δημοφιλείς στη Γερμανία. Εκτός των πωλήσεων, βρίσκεται κρεμασμένη και σε δημόσιους χώρους, στάσεις λεωφορείων, καντίνες εργοστασίων, πάρκα και κεντρικούς δρόμους, σε περίοπτες ειδικές θήκες, τις "Θήκες του Sturmer", που συχνά γίνονται αντικείμενο βανδαλισμών αλλά αντικαθίστανται αμέσως από τους ίδιους τους αναγνώστες, και φθάνει σε όλες τις κωμοπόλεις ακόμη και στα πιο απομεμακρυσμένα χωριά. Έχει ακόμη συνδρομητές στις Η.Π.Α., τον Καναδά, τη Βραζιλία, την Αργεντινή και παντού όπου υπάρχουν γερμανόφωνες κοινότητες. Ο ίδιος ο Φύρερ δηλώνει ότι είναι η μόνη εφημερίδα που διαβάζει από την πρώτη ως την τελευταία σελίδα. Φλογερός ομιλητής ο Στράιχερ, στους λόγους και τα άρθρα του καλεί τους αναγνώστες του να αντιταχθούν στον εξουδαϊσμό του Γερμανικού τρόπου ζωής. Αποκαλύπτει τις σκοτεινές πλευρές του εβραϊσμού, χρησιμοποιώντας συχνά τα περίφημα σκίτσα του "Sturmer" για να καταστήσει γλαφυρότερο το μήνυμά του. Στην εφημερίδα του που έχει σαν σκοπό το ξεσκέπασμα των εβραίων, αναφέρεται πάντοτε τις πηγές των επιχειρημάτων του και τεκμηριώνει τις θέσεις του.

Ο Στράιχερ ομιλητής στους δρόμους του Μονάχου, το Νοέμβριο του 1923

Φωτογραφία εποχής με την υπογραφή του

Οι θέσεις του Στράιχερ στις οποίες θα παραμείνει πιστός και αταλάντευτος μέχρι το τέλος, συνοψίζονται στις παρακάτω γραμμές:

Οι εβραίοι προτιμούν συγκεκριμένα επαγγέλματα όπως αυτά του γιατρού, του δικηγόρου, του χρηματιστή, το εμπόριο και τη show-business. Έτσι κερδίζουν δυσανάλογο ποσοστό του πλούτου. .. Ελέγχουν τα μεγάλα μονοπώλια και τα πολυκαταστήματα, βγάζοντας έτσι εκτός συναγωνισμού τους μη εβραίους. ... Οι εβραίοι πληρώνουν χαμηλούς μισθούς ενώ υποχρεώνουν ταυτόχρονα τους εργαζόμενους σε παρανομίες και ωθούν τις γυναίκες στην πορνεία.

Οι εβραίοι δεν είναι πραγματικοί δημιουργοί πλούτου. Αποφεύγουν τη χειρονακτική εργασία και σπανίως είναι γεωργοί, ξυλουργοί, βιομηχανικοί εργάτες, κ.λ.π. Η θρησκεία τους τούς διδάσκει ότι αυτού του είδους η δουλειά είναι ντροπή.

Οι εβραίοι μισούν το Χριστό αλλά μετέτρεψαν τα γενέθλιά του σε πηγή σημαντικών εσόδων. Όπως χαρακτηριστικά είπε ο ραβίνος Jacob Wise "Είναι καλύτερα να έχεις Χριστούγεννα από το να έχεις ευλογιά.

Ο Στράιχερ με τον Χίτλερ στη Νυρεμβέργη, 1933

Άλλωστε, αν ο εσταυρωμένος είχε αδελφό γεννημένο το καλοκαίρι, θα μας είχε δώσει δυο επικερδείς εορτές".

Οι εβραίοι εκμεταλλεύονται το σεξ προκειμένου να αποκομίζουν οικονομικά οφέλη μέσω του ελέγχου των θεάτρων και του τύπου. Οι εβραίοι είναι παράσιτα που κρυφά συγκεντρώνουν πλούτο εκμεταλλευόμενοι τους ανυποψίαστους λαούς που τους φιλοξενούν.

Οι εβραίοι αποκτούν εξουσία ζητώντας αρχικά "ανεκτικότητα και αδελφοσύνη". Παγιδεύουν τους κυβερνήτες των κρατών προσφέροντας δουλικά τις υπηρεσίες τους μέχρι να γίνουν η δύναμη πίσω από το θρόνο... Οι εβραίοι δίνουν χρήματα σε φιλανθρωπίες για αν αποκτήσουν το σεβασμό της κοινωνίας... Ακόμη και αν ένας εβραίος βαπτιστεί, παραμένει εβραίος γιατί αυτή είναι η φυλή του. Οι εβραίοι συγκεντρώνονται στις μεγάλες πόλεις όπου προάγουν το μαρξισμό και την παρακμή.

Το 1925 ο Στράιχερ ονομάζεται Gauleiter του N.S.D.A.P. για την Φρανκονία, με έδρα τη Νυρεμβέργη. Ταυτόχρονα εξακολουθεί να εργάζεται. Στην τάξη απαιτεί οι μαθητές του να χαιρετούν με το **"Heil Hitler"**, αρνείται τη νομιμότητα της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης και τελικώς απολύεται το 1928 για συμπεριφορά ανάρμοστη σε δάσκαλο. Ένα χρόνο αργότερα εκλέγεται βουλευτής του N.S.D.A.P. στην τοπική βουλή της Βαυαρίας. Τον Ιανουάριο του 1933 εκλέγεται βουλευτής στο Reichstag εκπροσωπώντας τη Θουριγγία. Το 1935 θα δεχθεί με ανακούφιση τους "φυλετικούς νόμους της Νυρεμβέργης" με τους οποίους ετίθετο κάποιος φραγμός στο ζήτημα των μεικτών γάμων και στην μόλυνση και νόθευση του Γερμανικού αίματος, νόμους τους οποίους όμως θα χαρακτηρίσει "ανεπαρκείς".

Ο αντισημιτισμός του Στράιχερ είναι σφοδρός και ανελέητος. Έχει τάξει ως σκοπό της ζωής του να ξεσκεπάσει τους εβραίους στα μάτια του λαού του και να διαφυλάξει τη ράτσα του από τη μόλυνση αυτού του ακάθαρτου αίματος.

Στα είκοσι και πλέον χρόνια κυκλοφορίας της "Der Sturmer" ο Στράιχερ αντιμετώπισε σφοδρότατες αντιδράσεις. Μεταξύ 1923 και 1933 η εφημερίδα απαγορεύτηκε ή κατασχέθηκε 30 φορές. Ο ίδιος ο εξέτισε ποινές φυλακίσεως οκτώ συνολικά μηνών επειδή αγνοούσε τις εισαγγελικές διαταγές που απαγόρευαν την κυκλοφορία της εφημερίδας.

Παρόλο που είχε την αμέριστη συμπαράσταση του Αρχηγού και παλιού του φίλου Αδόλφου Χίτλερ, ο Στράιχερ και ο αντισημιτισμός του θα συναντήσει αντιδράσεις και μέσα στο ίδιο το Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα. **Κυριότερος αντίπαλός του ο ήρωας του πολέμου Στρατάρχης Χέρμαν Γκέρινγκ, συχνός θαμώνας των μεγαλοαστικών σαλονιών, που έφερε στο κόμμα χρήμα και γνωριμίες, ο οποίος όμως ποτέ δεν ήταν εκ πεποιθήσεως αντισημίτης όπως ο Στράιχερ.** Ο Γκέρινγκ ποτέ δε συμπάθησε τον "άξεστο αντισημίτη δάσκαλο" και πρότεινε στον Χίτλερ το κλείσιμο της "Der Sturmer" και τον περιορισμό του Στράιχερ. Παρ' όλες τις πιέσεις ο Χίτλερ ανθίσταται λέγοντας: ***"Αν αφήσω να πέσει ο Στράιχερ και απαγορεύσω την "Der Sturmer" ο παγκόσμιος εβραϊσμός θα χορεύει από τη χαρά του. Δεν θα τους δώσω την ικανοποίηση αυτή"***, και του απαγορεύει να ομιλεί σε δημόσιες συγκεντρώσεις. Στη συνέχεια οι πιέσεις θα γίνουν πιο έντονες και στα 1940 θα βρεθεί στο επίκεντρο μιας σκευωρίας κατηγορούμενος ως καταχραστής και υβριστής του Γκέρινγκ. Η εξεταστική επιτροπή τον έκρινε ένοχο και ο Χίτλερ αναγκάστηκε με κρύα καρδιά να δράσει εναντίον του. Τον διέταξε να "αποσυρθεί" στην εξοχική του κατοικία στη Νυρεμβέργη. Στην πραγματικότητα ετέθη υπό κατ' οίκον περιορισμό και δεν του επιτρεπόταν να πάει στο γραφείο του στην εφημερίδα. Επίσης απαγορεύθηκε σε μέλη της κυβερνήσεως να τον επισκέπτονται. Όμως ο Χίτλερ πίστευε ότι η δουλειά του "Der Sturmer" ήταν πολύ σημαντική και γι' αυτό διέταξε να υπάρχει μονίμως ταχυδρόμος μεταξύ της οικίας Στράιχερ και του γραφείου του ώστε να εξακολουθήσει να ελέγχει την εφημερίδα. "Αυτή η υπόθεση με τον Στράιχερ είναι μια τραγωδία. Ο Στράιχερ είναι αναντικατάστατος. Δεν υπάρχει περίπτωση επιστροφής του αλλά πρέπει να είμαι δίκαιος. Αν μια μέρα γράψω τα απομνημονεύματά μου θα πρέπει να αναγνωρίσω ότι αυτός ο άνδρας αγωνίστηκε σαν ταύρος για τους σκοπούς μας. Δεν μπορώ παρά να σκεφτώ ότι σε σύγκριση με τις τόσες υπηρεσίες του οι λόγοι της απομάκρυνσής του ήσαν αίολοι".

Από το 1940 μέχρι το τέλος του πολέμου ο Στράιχερ θα συνεχίσει να εκδίδει την "Der Sturmer" με συνεχώς αυξανόμενες πωλήσεις. Πολλά άρθρα του για το ρόλο των εβραίων παραμένουν επίκαιρα αν και έχουν περάσει δεκαετίες. Έλεγε, για παράδειγμα, ότι οι άνθρωποι οι οποίοι είναι πολύ προσεκτικοί σχετικά με την αναπαραγωγή των καθαρόαιμων αλόγων, αγελάδων και σκύλων τους, θα έπρεπε κατά παρόμοιο τρόπο να εξασφαλίζουν το ζευγάρωμα των τέκνων τους με ανώτερο αίμα. Υποστήριζε ότι υπάρχει εβραϊκή συνωμοσία να δηλητηριάσει το αίμα των ανώτερων φυλών με κατώτερο. Γι' αυτό και οι εβραίοι είναι υπέρ των αμβλώσεων, επειδή αυτές μειώνουν τον Λευκό πληθυσμό.

Στις 22 Φεβρουαρίου 1945 όταν ο πόλεμος έφθανε στο τέλος του, ο Στράιχερ δημοσιεύει το τελευταίο του άρθρο στην "Der Sturmer" στο οποίο υποστηρίζει ότι ο πόλεμος είναι αποτέλεσμα της παγκόσμιας εβραϊκής συνωμοσίας εναντίον της πολιτισμένης ανθρωπότητας.

Στις 23 Μαΐου 1945, ένας εβραίος ταγματάρχης του αμερικανικού στρατού κατοχής, ονόματι Πλίτ, τον αναγνώρισε και τον συνέλαβε. Αμέσως μετά τη σύλληψη, ο Ταγματάρχης εστάλη στην Νέα Υόρκη όπου έγινε δεκτός με τιμές ήρωα, και μάλιστα αναχηρύχθηκε και "Ημέρα Ταγματάρχη Πλίτ". **Από τότε αρχίζει και το μαρτύριο για τον εξηντάχρονο πλέον Στράιχερ.**

Καθημερινά τον βασανίζουν νέγροι στρατιώτες του αμερικανι-

Το 9ο φύλλο του 1943.
Ο εβραίος ως Σατανάς και, κάτω, ο σταθερός υπότιτλος *"Οι Εβραίοι είναι η δυστυχία μας".*

κού στρατού, πολλές φορές παρουσία λευκού αξιωματικού. Τον ξεγυμνώνουν και τον αφήνουν αλυσοδεμένο χωρίς νερό και τροφή επί μέρες. Καίνε τσιγάρα στο σώμα του, Του ξεριζώνουν τις τρίχες από τα φρύδια και το στέρνο του. Του κρατούν τα σαγόνια ανοιχτά με ένα ξύλο και φτύνουν μέσα στο στόμα του. Στο τέλος τον φωτογραφίζουν γυμνό, τον ενδύουν με ένα παλιό στρατιωτικό χιτώνιο και τον περιπαίζουν.

Ο Στράιχερ θα παραπεμφθεί μαζί με τους υπόλοιπους στρατιωτικούς ηγέτες στο Διεθνές Δικαστήριο της Νυρεμβέργης, ένα δικαστήριο εκδίκησης εκ μέρους των νικητών Συμμάχων, σε μια παρωδία δίκης που έγινε συμβολικά στην πόλη όπου πραγματοποιείτο ετησίως το Συνέδριο του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος. Ειδικά σε ό,τι αφορά τον Στράιχερ r η κατηγορία του εγκληματία πολέμου ήταν σαθρή αφού κατά τη διάρκεια του πολέμου ήταν σε κατ' οίκον περιορισμό, ουδεμία ανάμειξη διοικητική ή άλλη είχε με τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως είτε ακόμη και με τη γερμανική κυβέρνηση της οποίας δεν ήταν μέλος. **Ο Στράιχερ ήταν απλώς ο ιδιώτης εκδότης του ακραιφνώς αντιεβραϊκού εντύπου "Der Sturmer" του οποίου τα τεκμηριωμένα άρθρα ήσαν αποκαλυπτικά και με πλατιά λαϊκή απήχηση.**

Η γραφίδα του είχε τη δύναμη και την ορμή των Panzer. Ο Στράιχερ θα αντιμετωπίσει με υψηλό φρόνημα τους δικαστές του και θα υπερασπίσει τις ιδέες και τις απόψεις του. Όταν μια μέρα κατά τη διάρκεια της απολογίας του άρχισε να εκθέτει τον ύπουλο ρόλο των εβραίων αλλά και τις περιπτώσεις των παραδοσιακών εβραϊκών τελετουργικών φόνων με στοιχεία και αναφορές σε βιβλιογραφία, του αφαιρέθηκε ο λόγος και κατηγορήθηκε για ασέβεια προς το δικαστήριο, όπως άλλωστε και όταν ο συνήγορός του διαμαρτυρήθηκε για την κακοποίησή του. Κλείνοντας την απολογία του, είπε χαρακτηριστικά: ***"Αξιότιμοι κύριοι δικαστές. Ούτε με την ιδιότητά μου ως Gauleiter ούτε ως πολιτικός συγγραφεύς δεν τέλεσα κάποιο έγκλημα και γι' αυτό περιμένω την ετυμηγορία σας με καθαρή συνείδηση. Δεν αιτούμαι τίποτε για τον εαυτό μου. Έχω όμως ένα αίτημα για τον Γερμανικό λαό από τον οποίο προέρχομαι. Αξιότιμοι κύριοι Δικαστές. Η μοίρα σας έδωσε τη δύναμη να εκφέρεται κρίση. Μην εκδώσετε απόφαση που να θέτει τη σφραγίδα της ατίμωσης στο μέτωπο ενός ολόκληρου λαού".***

«Ο Streicher αντιμετώπισε αγέρωχα τους δικαστές του στη Νυρεμβέργη»

Στις 30 Σεπτεμβρίου πληροφορείται στο δικαστήριο ότι καταδικάστηκε σε θάνατο δια απαγχονισμού. Ως αιτιολογία αναφέρονται τα περίφημα "εγκλήματα κατά της ανθρωπότητος", μια καινοφανής κατηγορία με αναδρομική ισχύ. Παρά την άρνηση των πελατών τους, Στράιχερ, Γκέρινγκ και Φρανκ, οι δικηγόροι τους ασκούν έφεση, χωρίς αποτέλεσμα. Ο Στράιχερ περνά τις τελευταίες μέρες της ζωής του γράφοντας την "Τελευταία Πολιτική Διαθήκη για τους Εβραίους".

Οι γερμανοί ηγέτες που καταδικάστηκαν σε θάνατο στην πρώτη μεγάλη δίκη της Νυρεμβέργης ήσαν δώδεκα. Έμελλε να κρεμαστούν δέκα διότι ο γραμματέας του Χίτλερ, Μάρτιν Μπόρμαν καταδικάστηκε ερήμην, και ο Γκέρινγκ λίγες ώρες πριν τον απαγχονισμό του αυτοκτόνησε με αμπούλα κυανίου που μέχρι σήμερα δεν έχει διευκρινισθεί πώς έφθασε στα χέρια του. Πέτυχε έτσι να μη δώσει στους διώκτες του την ευχαρίστηση να τον κρεμάσουν. Το ικρίωμα φτιάχτηκε από τον δήμιο του αμερικανικού στρατού Woods για τον οποίον γράφτηκε στον τύπο της εποχής ότι ήταν εβραϊκής καταγωγής. Ο Woods έφτιαξε τα σχοινιά πιο κοντά ώστε ο θάνατός τους να είναι επώδυνος και να μην προέλθει από το σπάσιμο του αυχένα αλλά από πνιγμό. Η δε καταπακτή έγινε πολύ στενή ώστε με την πτώση του σώματος να παραμορφώνονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου. Ο θάνατό τους ήταν όντως αργός. Για παράδειγμα, ο γηραιός Στρατάρχης της Wermacht Κέιτελ έκανε 24 λεπτά να πεθάνει.

Όταν ήρθε η σειρά του Στράιχερ να ανέβει στο ικρίωμα, αυτός μπήκε στην αίθουσα σιδηροδέσμιος, με τα χέρια δεμένα πιστάγκωνα. **Φώναξε όμως με δύναμη "Heil Hitler!", ανασηκώνοντας τον ώμο του προσπαθώντας να σηκώσει το δεξί του χέρι στον Εθνικοσοσιαλιστικό χαιρετισμό.** Έφτυσε τον Woods στο πρόσωπο, και απευθυνόμενος στους παρευρισκόμενους δημοσιογράφους είπε : "Μια μέρα θα σας κρεμάσουν οι Μπολσεβίκοι". Ήταν ο μόνος που δεν του δόθηκε η δυνατότητα να κάνει μια τελευταία δήλωση (τόσο έτρεμαν τη δύναμη και την απήχηση των λόγων του). Φώναξε "**Πουρίμ 1946!**" , αναφερόμενος στην εβραϊκή γιορτή της σφαγής 70.000 περσών ευγενών και του συμβούλου του πέρση βασιλιά Αμάν του Μακεδόνα στην αγχόνη ,από τους εβραίους, όπως περιγράφεται στο βιβλίο της Εσθήρ.

Καθώς ο Woods του φορούσε την κουκούλα όσο πιο γρήγορα γινόταν με αυτόν τον ανεπιθύμητο, οι τελευταίες του λέξεις ήσαν: "**Είμαι τώρα στο πλευρό του Θεού πατέρα μου! Adele, αγαπημένη μου γυναίκα!**". Ο Στράιχερ εξέπνευσε μετά από 14 βασανιστικά κι ατελείωτα λεπτά.

Δεν εκδόθηκε πιστοποιητικό θανάτου για κανέναν από τους απαγχωνισθέντες για να μην πιστοποιηθεί από γιατρό ο τρόπος απαγχονισμού. Η εκδικητικότητα των Συμμάχων "νικητών" ήταν τέτοια που τα σώματα δεν δόθηκαν στους οικείους προς ταφήν, αλλά αποτεφρώθηκαν μαζί με αυτό του Γκέρινγκ και οι στάχτες τους σκορπίστηκαν στον ποταμό Ισάρ. Στην τεφροδόχο του Στράιχερ. λέγεται ότι δεν γράφτηκε το όνομά του αλλά ειρωνικά έγραψαν το όνομα "Abraham Goldberg".

Ο σαρκικός θάνατος για τους Ήρωες διαφέρει από τον θάνατο οποιουδήποτε απλού ανθρώπου. Το έργο, το παράδειγμα και η προσφορά του Στράιχερ στον Λευκό Άνθρωπο, καμία καταδίκη, ούτε και αυτός ο ίδιος ο θάνατος μπορεί να σβήσει. Η μορφή του και τα λόγια του παραμένουν ζωντανά στη σκέψη κάθε αφυπνισμένου Λευκού Ανθρώπου ανά τη Γη.

Αναγνώστες της "Αντεπίθεσης"!
Να θυμάστε και να τιμάτε πάντα
αυτόν τον μεγάλο Άνδρα.

Ο Στράιχερ ομιλητής σε συγκέντρωση του κόμματος.

περιοδικό ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
φωτογραφία NELLY

Επιμέλεια Κώστας Λυκίδης Γιώργος Μάστορας

Πολύ σημαντική είναι η είδηση που μας έρχεται από την άλλη μεριά του Ατλαντικού και σύμφωνα με την οποία οι κορυφαίοι **BLUE EYED DEVILS** επιστρέφουν με κάποια νέα μέλη στην σύνθεσή τους (Καναδοί;) και πολύ πιθανόν και με καινούργιο CD, πολύ σύντομα. Η επιστροφή αυτή επισφραγίστηκε με την συναυλία που έδωσαν οι B.E.D., μαζί με άλλες δύο μπάντες, στο Γκάρφιλντ του Νιου Τζέρσυ στις 17 Αυγούστου.

Συνεχίζουμε στις Η.Π.Α. και με την γνωστή μας Panzerfaust Rec. που πολύ πρόσφατα κυκλοφόρησε το κύκνειο άσμα των μοναδικών **PEOPLE HATERS** ("The Final Chapter") καθώς και το πολυαναμενόμενο τρίτο CD των πολυταξιδεμένων **MAX RESIST** ("Keep Fighting!"). Ειδικά, το εξώφυλλο των τελευταίων παίρνει άνετα το βραβείο γι' αυτό το τεύχος. Να σημειώσουμε επίσης πως στα τύμπανα έχουν τον Γαλλοκαναδό Danny (INVOLVED PATRIOT, ANGRY ARYANS).

Η Diehard Rec. ολοκλήρωσε και την συλλογή "White music for White people", όπου περιλαμβάνονται 24 κομμάτια από γνωστές και λιγότερο γνωστές μπάντες από Ευρώπη και Αμερική.

Δραστήρια παρουσιάζεται και η Resistance Rec. με κυκλοφορίες που κυμαίνονται στο Pagan/Black Metal **(PANTHEON, ARYAN TERRORISM)**, στο Hatecore (ATTACK), όσο και στο καλό κλασσικό White Power Oi!/RAC **(HONOR, BREAK THE SWORD)**. Επίσης κυκλοφόρησαν και T-Shirts των **ANGRY ARYANS** και **IRON YOUTH** καθώς και το πολύ ενδιαφέρον (ως συνήθως) 18ο τεύχος του ομώνυμου περιοδικού.

Αυτή τη στιγμή η Resistance είναι εξαιρετικά κερδοφόρα και πολύ σημαντική στην όλη λειτουργία και επέκταση του πολιτικού σχηματισμού του National Alliance. Δεν είναι άλλωστε καθόλου τυχαίο το γεγονός πως ο Έριχ Γκλίμπε- ο 39χρονος εκδότης του περιοδικού "Resistance" και διευθυντής της ομώνυμης μουσικής εταιρείας- ανέλαβε προσφάτως την ηγεσία του Ν.Α., μετά τον θάνατο του Γουίλλιαμ Πήρς.

Ενδιαφέρον είναι το γεγονός της διοργανώσεως συναυλιών από την Resistance μετά από τις πολιτικές εκδηλώσεις του Ν.Α., όπου όμως δικαίωμα να παρευρίσκονται έχουν μόνον όσοι συμμετείχαν προηγουμένως και στην πολιτική εκδήλωση. Συμφωνούμε και επαυξάνουμε...

Αναμένονται από την Dominhate Prod. τα κάτωθι:

INFANTRY: "Sambo : The First Blood" 7"EP
MUDOVEN: "Violence Now / Clubbed" 7"EP
MUDOVEN/ARGHOSLENT: Split 7" EP

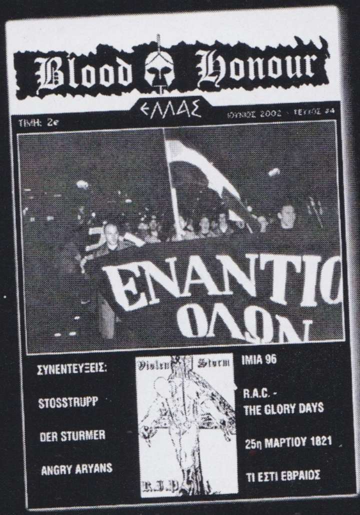
Οι **NOCTURNAL FEAR** (που είναι η Metal μπάντα του Chris, κιθαρίστα των ANGRY ARYANS) κυκλοφορεί πολύ σύντομα το "Sterilize and Exterminate" CD (old school Thrash Metal κατά τα λεγόμενα του Chris) από την Unholy Rec. Η εταιρεία αυτή πολύ πρόσφατα κυκλοφόρησε και το διπλό CD "Visions: A Tribute to BURZUM", όπου συμμετέχουν 23 συγκροτήματα.

Πολύ καλές κριτικές έχει πάρει και η πρωτοεμφανιζόμενη Αμερικάνικη μπάντα **SIEGE** για το "In the Mists" CD τους (10 τραγούδια-Barracude Rec.). Οι πληροφορίες

11 May 2002 — Washington, D.C.
White Racialists March on Israeli Embassy
Hundreds turn out for demonstration and concert afterwards

Blood and Honour HELLAS

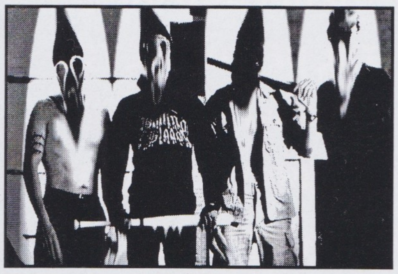
Κυκλοφόρησε το 4ο τεύχος του ελληνικού τμήματος του μουσικο-πολιτικού κινήματος BLOOD AND HONOUR. Πολύ δυναμικό τεύχος, με περισσότερες σελίδες (28 συνολικά) περιέχει πολλά και σημαντικά θέματα.

Το θαυμάσιο αυτό τεύχος στοιχίζει 2 ευρώ και μπορείτε να το προμηθευτείτε από τα γραφεία της ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ ή από τα περίπτερα της Πλατείας Κάνιγγος, ενώ όσοι επιθυμούν να το προμηθευτούν ταχυδρομικώς ας στείλουν 3 ευρώ στην εξής διεύθυνση:
BLOOD AND HONOUR, Τ.Θ. 52115, Τ.Κ. 14410, ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ-ΑΤΤΙΚΗ.

λένε πως παίζουν Oi!/RAC με Folk (!) χρώμα.

Άλλα νέα ονόματα από τις Η.Π.Α. είναι οι **THOSE OPPOSED, REBEL HELL, HAM- MERHEAD, DC STORMTROOP- ERS, ZERO TOLERANCE** και άλλοι.

Οι Χιλιανοί **ODALSIEG**, μετά το Split

CD με τους Ισπανούς **ODAL**, κυκλοφόρησαν και το ολοκληρωμένο πρώτο τους CD ("Nuevos Guerrieros"- 13 τραγούδια) από την Γαλλική Pit Rec.

Και συνεχίζουμε έτσι με Ευρώπη και τις άλλες νέες κυκλοφορίες της Pit Rec. που περιλαμβάνουν τους Ιταλούς **BLOCK 11** με το "Made in Italy"CD και τους Γάλλους **REGNUM AETERNA** με το "En Guerre pour un Nouveau..." CD, ενώ ετοιμάζονται και η νέα δουλειά των κορυφαίων Πολωνών **KONKWISTA 88** και η τέταρτη συνέχεια των συλλογών "France Explosion".

Για Viking Rock επισκεφθείτε: **www.vikingthunderrecords.com**

Μετά από μια καθυστέρηση ολίγων μηνών, η Ιταλική Tuono Rec. κυκλοφόρησε το ντεμπούτο των θεσσαλονικέων **BOILING BLOOD** "Stomping the mud". Επειδή, απ' όσα γνωρίζουμε, η πρώτη έκδοση θα είναι αρκετά περιορισμένη, τρέχτε να προλάβετε!

Ολλανδία. Μετά το πολύ επιτυχημένο πρώτο τους CD "Nederlands" -που έχει σχεδόν εξαντληθεί οι **STANDRECHT** έχουν έτοιμη την συνέχειά του με το "Den Vaderland Getrouwe". Οι **BRIGADE M** πρέπει και αυτοί να έχουν ήδη κυκλοφορήσει το "Trouw aan Rood, Wit, Blauw" CD, με 14 κομμάτια (τα 4 ηχογραφημένα τον Φεβρουάριο του 2002 στην Ελεύθερη Εθνικιστική Ζώνη του De Kazerne.
Δυστυχώς, η πολύ καλή Oi! μπάντα των **OFF SIDE** διέλυσε...

Τον Σεπτέμβριο οι **CONDEMNED 84** (θρύλος!) παίζουν στην Γερμανία.

Το δεύτερο βιβλίο "**Oi!-The Tattoobook**" είναι γεγονός (απαίσιο εξώφυλλο...) και ήδη ετοιμάζεται και το 3ο μέρος.

Όπου στην Γερμανία είναι σχεδόν αδύνατο να παρακολουθήσεις την σκηνή με τις τόσες μπάντες και κυκλοφορίες, γι' αυτό και αναγκαστικά θα επικεντρωθούμε στις γνωστότερες και παλαιότερες από τις μπάντες αυτές. Ιδιαίτερη μνεία πρέπει σίγουρα να γίνει για το νέο, καταπληκτικό 3ο CD "Klassenkampf" των **FAUSTRECHT**, που περιέχεται σε μία πρωτότυπη μεταλλική θήκη. 16 τραγούδια -με διασκευές **DIVISION 250** και **SUDDEN IMPACT**- και διάρκεια κοντά στην μία ώρα, με τα μισά τραγούδια να έχουν αγγλικό στίχο.

Τα "κουνέλια" της Γερμανικής WP σκηνής, οι **STURMWEHR**, έχουν νέο CD, το "Treues & Ehre". Οι Βερολινέζοι **VOLKSTROI** έχουν το "Euer Hass ist unsere Kraft" CD και οι (ο) Deathcore **EDELWEISS** το "Absolution" CD (Wehrwolf Rec.). Πολύ καλό και το "Politischer Soldat" CD των **STAHLGEWITTER**. Νέες δουλειές και από τους βετερά- νους **BOOTS BROTHERS** ("Die Bruder sind zuruck"), **KAMPFZONE** ("Zwichen den Fronten"), **STURM UND DRANG** ("Volk wie Bruder"), **AUFMARSCH** ("100%") και **SPREEGESCHWADER** ("Sozialethisch Desorientiert").

Η Rampage Prod., εταιρεία του τραγουδιστή των γνωστών Αγγλικών Oi! συγκροτημάτων **ENGLISH ROSE** και **SPEARHEAD**, μόλις κυκλοφόρησε τα : "On the Rampage, vol.1" (split CD με τους Αυστραλούς **BAIL UP** και τους Άγγλους **BATTLE STANDARD**) και "Into Battle we Ride" (δεύτερο CD των **SPEARHEAD**).

Το γνωστό, καλό "International Skinhead Bulletin" περιοδικό συνεχίζει, εδώ και 2-3 τεύχη ως "Voice". Το 9ο τεύχος είναι έτοιμο και για περισσότερα απευθυνθείτε σε : **www.voicemagazine.cjb.net** ή στείλτε κατευθείαν 5 Ευρώ στην διεύθυνση:
"Voice!", P.O. Box 88,
FIN-04321 Tuusula, Finland.

Τεράστια έχει γίνει η WP σκηνή στις χώρες του πρώην "ανατολικού συνασπισμού". Μια μικρή ιδέα μπορείτε να πάρετε με την συλλογή "Division East Europe" και ελπίζουμε στο μέλλον ν' αναφερθούμε πιο εκτεταμένα στην εν λόγω σκηνή.

Όσοι/-ες έχετε πρόσβαση στο Διαδίκτυο, επισκεφθείτε την διεύθυνση: **www.tightrope.cc** και από τα περιεχόμενα πηγαίνετε στο "Comic section" και δείτε οπωσδήποτε το "Knight of the Cross". Εάν έχετε και κάποιο e-mail, ζητήστε να λαμβάνετε και τα εξαιρετικά μουσι- κο-πολιτικά newsletters του Tightrope. Επίσης, για αληθινό, ποιοτικό Pagan/War Metal (και όχι μόνον), πληκτρολογήστε: **www.pagan-front.net**

Get the Edge & 88!

THE SHADOW ORDER & GROM

Η Ελληνική one man band των WOLFNACHT κάνει την παρθενική της εμφάνιση με το CD "Night of the Werewolf" (Pagan/Black Metal). Οι επίσης συμπατριώτες μας THE SHADOW ORDER πληροφορούμαστε πως θα συμμετέχουν σε ένα split CD με τους πανίσχυρους GROM (βίαιο και φυλετικά υπερήφανο Pagan/War Metal από τη Νέα Υόρκη). Οι GROM (ηγετικό μέλος των οποίων είναι ένας Έλληνας) θα έχουν έτοιμο το πρώτο τους πλήρες CD (προηγήθηκε το mini CD "Pagan War Machine") το ερχόμενο Φθινόπωρο, με τον τίτλο "By Oak, Ash and Thorns" και θα υπάρχει και κομμάτι ("Olympian Triumph") αφιερωμένο στην Ελλάδα. Hail!

Και όποιος λέει πως έχει ασχοληθεί έστω και λίγο με την White Power μουσική σκηνή και δεν γνωρίζει ή/και δεν έχει ακούσει τους B.F.G., του χρειάζεται επειγόντως ένας μήνας "διακοπές" στην Τρεμπλίνκα ... Σίγουρα η σπουδαιότερη μπάντα του είδους από την Αμερική, που σχηματίσθηκε από κάποιους οργισμένους έφηβους Skinheads στην πολιτεία της Μινεζότα στα τέλη της δεκαετίας του `80 και που θα κυριαρχούσε στην συνεχώς αναπτυσσόμενη WP σκηνή της δεκαετίας του `90. Η έλλειψη κάποιων νέων που να αφορούν την μπάντα το τελευταίο μακρύ χρονικό διάστημα μας οδήγησε στο να επικοινωνήσουμε - ζήτω το Διαδίκτυο!- με τον ηγέτη και κιθαρίστα της μπάντας, Big Ed, και να του κάνουμε κάποιες ερωτήσεις, που σε εμάς τουλάχιστον έλυσαν αρκετές απορίες, αν και μας στενοχώρησαν κάπως.

BOUND FOR GLORY

συνέντευξη στον **Κώστα Λυκίδη**

Λοιπόν, έχει περάσει πολύς καιρός από τα δίδυμα "Hate Train Rolling" / "Last Act of Defiance". Τι κάνατε όλα αυτά τα χρόνια; Είχατε τίποτα αλλαγές στην σύνθεσή σας;
Η σύνθεσή μας παραμένει απαράλλακτη από τότε. Ωστόσο, ως μπάντα πραγματικά δεν έχουμε κάνει και πολλά, βασικά τα μέλη της μπάντας έχουν αποτραβηχτεί στις προσωπικές τους ζωές. Οι ημέρες μας ως μπάντας, που υπήρξε σαν μια επέλαση οδοστρωτήρα για 13 χρόνια, είναι πια σε μεγάλο βαθμό στο τέλος τους. Αλλά τώρα έχουμε οικογένειες και δουλειές για να φροντίσουμε. Ωστόσο, βρήκαμε λίγο χρόνο για να κάνουμε λίγες ηχογραφήσεις τον περασμένο χρόνο, και είμαι σίγουρος πως μόλις βρούμε κάπως περισσότερο ελεύθερο χρόνο, θα μαγειρέψουμε ξανά κάτι στο μέλλον.

Πρόκειται όμως να βγάλετε ένα split CD με τους Φιλανδούς MISTREAT σε λίγο καιρό (η συνέντευξη έγινε στα μέσα Ιουνίου). Πως και συνέβη αυτό;
Οι MISTREAT ήλθανε στις Η.Π.Α. για να παίξουν σε μία συναυλία και ήλθανε και μέχρι το Σέν Πώλ για μία επίσκεψη, και ήλθε προς συζήτηση και η ιδέα να ηχογραφούσαμε ένα split CD με αυτούς. Έχοντας υπ' όψιν πως τους γνωρίζαμε από πριν όταν είχαμε παίξει στην Φινλανδία και το ότι είναι μία από τις αγαπημένες μας μπάντες, σκεφθήκαμε πως αυτό είναι μια σπουδαία ιδέα.

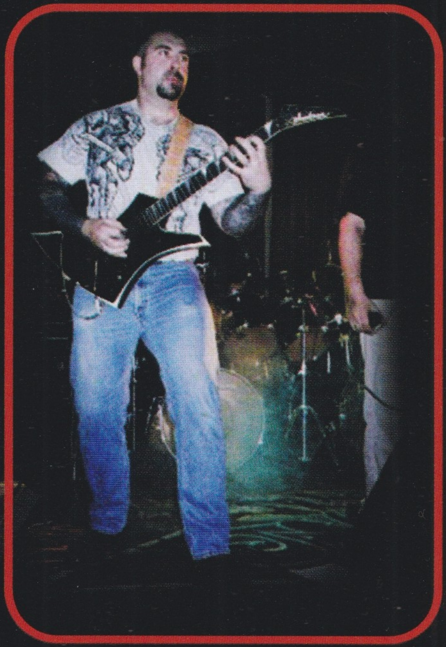
Πες μας λίγα πράγματα για την συγκεκριμένη δουλειά
Το CD θα κυκλοφορήσει από την Panzerfaust rec. και θα τιτλοφορείται "Beer Bottles and Hockey Sticks". Ηχογραφήσαμε 7 κομμάτια γι' αυτό το CD, που πραγματικά βγήκαν σπουδαία κατά την γνώμη μου. Μερικοί τίτλοι είναι: "Cold", "Stand", "That was then, this is now" και "Go away", και ακόμα δια- σκευάσαμε ένα κομμάτι των MISTREAT και οι MISTREAT διασκεύασαν ένα κομμάτι των B.F.G.

Θα υπάρξει στο μέλλον και κάποιο πλήρες νέο CD σας;
Πραγματικά δεν μπορώ ν' απαντήσω σ' αυτήν την ερώτηση, αυτή τη στιγμή. Μπορεί να μην υπάρξει άλλο.

Και μετά από αυτήν την ψυχρολουσία, να ρωτήσω ποια δουλειά σας έχει πετύχει τις υψηλότερες πωλήσεις ως τώρα...
Πιστεύω πως το "best seller" των B.F.G. είναι το CD "The Fight Goes On". Έχει κάνει κάποιες αληθινά σπουδαίες πωλήσεις απ' όσο μου έχουν πει. Όσο για τις δικές μας κυκλοφορίες, θα πρέπει να πω ότι το "Behold the Iron Cross" μάλλον έχει πουλήσει τα περισσότερα.

Πως τα πήγαν οι πωλήσεις των άλλων συγκροτημάτων σου, των PLUNDER & PILLAGE (HardCore) και BEFORE GOD (Death Metal);
Και τα δύο CDs των PLUNDER & PILLAGE έχουν κάνει κάμποσες ανατυπώσεις μέχρι τώρα. Και το πιο πρόσφατο των BEFORE GOD σίγουρα δεν έχει πουλήσει και πολύ καλά, λαμβάνω ενθουσιώδεις κριτικές γι' αυτό, αλλά νομίζω πως πολύς κόσμος φοβάται από τον επαγγελματισμό και την εξτρεμιστικότητα της μουσικής ή δεν έχουν την διάθεση οτιδήποτε εκτός του συνηθισμένου 4-χορδου υλικού. Είναι κάπως απογοητευτικό, αλλά πραγματικά δεν με νοιάζει. Είμαι πολύ περήφανος γι' αυτό!

Πες μας τώρα και για την πιο πρόσφατη δουλειά σας, ως COMRADES TILL THE END (Panzerfaust Rec.)...
Με το ξαφνικό "κυνήγι των μαγισσών" να συμβαίνει στην Ευρώπη σε σχέση με την "μουσική", ηχογραφήσαμε ένα CD που θα συγκεντρώσει χρήματα προς βοήθεια εκείνων που τα έχουν ανάγκη. Δεν υπήρξε καθόλου εξάσκηση με αυτό το σύνολο, το υλικό γράφθηκε επί τόπου στο στούντιο. Εύχομαι να είχαμε χρόνο, αλλά ο χρόνος ήταν ουσιαστικής σημασίας για να βοηθήσουμε τους φίλους μας. Υπάρχουν πολλές υποθέσεις πως αυτό έγινε για ορισμένους μόνον ανθρώπους, αλλά μπορώ να σας πω πως τα συγκεντρωθέντα ποσά έχουν πάει σε πολλές οικογένειες και άτομα στις Η.Π.Α. όσο και στην Ευρώπη.

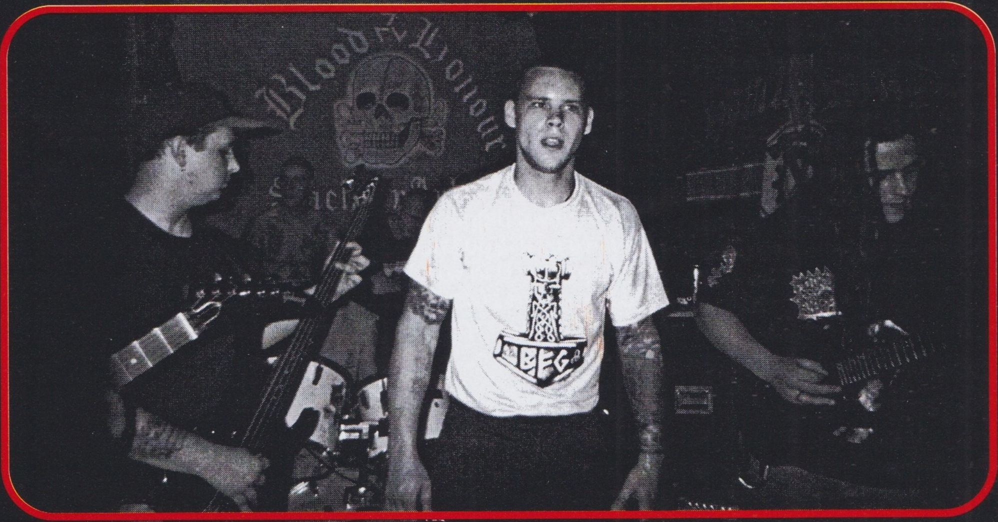
Το ήξερες πως ο Κέρρυ Κινγκ των μεγάλων SLAYER εμφανίζεται φορώντας ένα μπλουζάκι των B.F.G. στο video-clip του "Bloodline"; Πως νιώθεις γι' αυτό;
Είχα ακούσει κάποιες διαδόσεις πως κάποιο μέλος των SLAYER φορούσε ένα μπλουζάκι των B.F.G., αλλά δεν ήξερα ότι ήταν ο Κέρρυ Κινγκ. Δεν έχω δει το video, είμαι πολύ περίεργος όσον αφορά το ποιο μπλουζάκι φοράει. Νομίζω πως είναι σπουδαίο που φοράει ένα από τα μπλουζάκια μας. Δεν είναι απλά μεγάλη διαφήμιση, αλλά πρέπει να έχεις κάποια κότσια για να το κάνεις. Η ελεγχόμενη "βιομηχανία της μέταλ μουσικής" είτε μας μισεί είτε μας φοβάται (συνήθως και τα δύο). Επίσης μεγάλωσα ακούγοντας SLAYER, αμέσως από τις ημέρες του "Show No Mercy", με το καλύτερο τραγούδι σε εκείνο το άλμπουμ να είναι το "Final Command".

Κορυφαίος δίσκος, πραγματικά, αν και σε μένα αρέσει το "Metalstorm / Face the Slayer" περισσότερο... Γνωρίζεις κάποιο από τα μέλη των SLAYER σε προσωπικό επίπεδο;
Όχι, δεν γνωρίζω κάποιο από τα μέλη της μπάντας, αλλά το υπολόγιζα πως εάν άκουγαν κάποτε την μουσική μας, το ξέρω πως θα τους άρεσε. Φαντάζομαι πως θα τους άρεσε αληθινά το "Hate Train Rolling". Αλλά μπορώ να σας πω πως σίγουρα ξέρω μερικούς μουσικούς από το "mainstream" που είναι οπαδοί των B.F.G.

Και μιας και το ανέφερες, πόσο "mainstream" θα μπορούσε να φθάσει να γίνει η WP μουσική σκηνή;
Θα πρέπει να πω ότι θα εξαρτηθούν όλα από τους μουσικούς και την σοβαρότητά τους. Υπάρχουν λίγες μόνον μπάντες που θα μπορούσαν πιθανόν να χωρέσουν στην "mainstream" μουσική, όπως το βλέπω εγώ. Θα πρέπει να προσεχθούν κάποιες παράμετροι:
1) Καλές μουσικές ικανότητες
2) Καλές ηχογραφήσεις
3) Ευκολοάκουστα τραγούδια, δεν πρέπει να είναι περίπλοκα, απλώς χρειάζεται να είναι γραμμένα με εκείνο το συναίσθημα, όπως έρχεται κατευθείαν από την καρδιά και την ψυχή.
4) Οι ΣΤΙΧΟΙ χρειάζεται να είναι ΕΞΥΠΝΟΙ!!! Οι στίχοι πρέπει να είναι ευκολομνημόνευτοι, αλλά οφείλουν να είναι σε επίπεδο που να διαδίδονται και πιο έξω και να μην είναι "τυφλοί".
5) Σωστή προώθηση!

Ποιος ο ρόλος του Διαδικτύου όσον αφορά την τελευταία παράμετρο;
Το Διαδίκτυο έχει κάνει πολλά στην διάδοση της μουσικής, αλλά όπως είπα και πρωτύτερα, αυτό είναι στο χέρι των μουσικών.

Τι βιβλία διαβάζεις και τι μουσική ακούς αυτόν τον καιρό;
Διαβάζω πολλά απομνημονεύματα από στρατιώτες, επίσης διάβαζα για τις Σταυροφορίες, την Ιπποσύνη, τον Μεσαίωνα, κλπ. Η Ιστορία είναι το μεγαλύτερο μου ενδιαφέρον. Μουσικά άκουγα πολύ NIGHTWISH, SOILWORK και FINNTROLL.

Αφού λοιπόν η Ιστορία είναι του ενδιαφέροντός σου, ποια κατά την γνώμη σου είναι τα 5 πιο μοιραία σφάλματα που διέπραξαν οι Λευκοί λαοί από γεννήσεως του Πολιτισμού και που θα ευχόσουν να είχαν αποφευχθεί;

Θα έλεγα πως το υπ' αριθμόν ένα σφάλμα ήταν το ν' αφεθεί η Κωνσταντινούπολις να πέσει στους Μουσουλμάνους. Εάν οι διάφορες Ευρωπαϊκές χώρες είχαν παρατήσει τους αξιολύπητους μικροκαυγά- δες τους και έστελναν στόλους και στρατιώτες να υπερασπίσουν το προπύργιο της Ευρώπης, η Ευρώπη μπορεί να μην είχε σαρωθεί από τους Μουσουλμάνους όπως συμβαίνει τώρα. Και είμαι σίγουρος πως οι αναγνώστες από την Ελλάδα θα συμφωνήσουν μαζί μου, γιατί βρίσκονται πολύ κοντά (στην κατεχόμενη Αν. Θράκη και Μ. Ασία). Και όσο για τις άλλους τέσσερις λόγους, λοιπόν είναι ο Α' Π.Π. και ο Β'Π.Π., οι μεταξύ αδελφών πόλεμοι που αφάνισαν εκατομμύρια λευκών ανδρών από όλο τον κόσμο. Και στην πραγματικότητα πολλοί από τους ενδο-Ευρωπαϊκούς πολέμους πριν από τον Α' Π.Π. και Β' Π.Π. χρηματοδοτήθηκαν από το σινάφι των οικογενειών των Ρότσιλντ. Αυτοί οι πόλεμοι έχουν σκοτώσει πολλούς Ευρωπαίους όπως επίσης και Αμερικανούς (χρηματοδότησαν μέχρι και τον Βορρά και το Νότο στον Α- μερικάνικο Εμφύλιο Πόλεμο). Η Επανάσταση των Μπολσεβίκων είναι άλλος ένας καταστροφέας. Όταν οι Μαρξιστές απέκτησαν την εξουσία, εκατομμύρια λευκών Ρώσσων, Ουκρανών, Λεττονών, Εσθονών, κλπ. δολοφονήθηκαν.

Η Καλιφόρνια δεν έχει πια Λευκή πλειοψηφία...πως είναι η κατάσταση στις υπόλοιπες πολιτείες των Η.Π.Α. όσον αφορά το φυλετικό δημογραφικό πρόβλημα; Τι συμβαίνει σχετικά στην Μινεζότα;

Στο μεγαλύτερο μέρος των Νοτίων πολιτειών υπερισχύουν οι μαύροι, μεγάλες πόλεις όπως το Μπίρμιγχαμ, η Αλαμπάμα ή η Ατλάντα της Γεωργίας είναι για τα καλά μαύρες σε ποσοστό 80-85%.
Τώρα σε μια πολιτεία όπως η Φλώριδα υπάρχουν πολλοί μαύροι, αλλά επίσης κι ένα σωρό Κουβανοί. Στα νοτιοδυτικά όπως στην Αριζόνα και στο Νέο Μεξικό, καθώς και στο Τέξας, υπερισχύουν οι Μεξικάνοι. Τα βορειοδυτικά έχουν μία μεγάλη Ασιατική εισροή στις μεγάλες πόλεις. Εδώ στην Μινεζότα, έχει γίνει αρκετή "ποικιλοποίηση". Όλοι μας συμφωνούσαμε προ 10ετίας πως η πολιτεία ήταν γύρω στο 95% λευκή. Θα έλεγα πως σήμερα είναι γύρω στο 75-80% λευκή. Νομίζω πως τα τελευταία χρόνια, περίπου 50.000 Σομαλοί έγιναν δεκτοί στην Μινεζότα. Έχουμε την υψηλότερη συγκέντρωση στις Η.Π.Α., όπως επίσης και από Χμονγκ (Βιετναμέζοι). Οι μεγάλες πόλεις έχουν αλλάξει εντελώς μπροστά στα μάτια μας.

Και ποια πιστεύεις ότι θα είναι η κατάληξη όλων αυτών; Έχει απομείνει κάποια ελπίδα για την Λευκή φυλή;

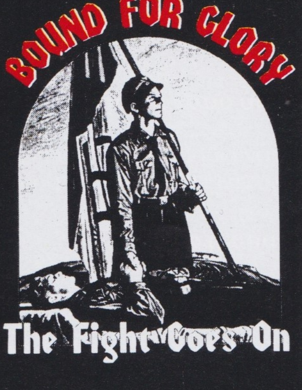
Αληθινά, δεν μπορώ ν' απαντήσω σε αυτήν την ερώτηση. Η άποψή μου είναι πως απλώς θα συνεχίσω να κάνω αυτό που κάνω. Είμαι ένα άτομο με θετική στάση και απλά θα εξακολουθήσω να διαδίδω έντονα την αλήθεια με όποιο τρόπο μπορώ. Πιστεύω πραγματικά πως η πλημμυρίδα θα υποχωρήσει μία μέρα και ο κόσμος θα δει το φως.

Ποιες πολιτικές οργανώσεις (Εθνικοσοσιαλιστικές/Φυλετικές) στις Η.Π.Α. θεωρείς ως τις πιο αξιόπιστες και πολλά υποσχόμενες για το μέλλον;

Για να σου πω την αλήθεια, Καμία. Υπάρχουν τόσοι πολλοί μη-πραγματιστές άνθρωποι που τροφοδοτούν την ίδια προπαγάνδα ξανά και ξανά, είτε είναι "Nazi" Χολλυγουντιανού τύπου ή ρομπότ που δεν μπορούν να σκεφθούν από μόνοι τους. Η απάντηση βρίσκεται στους ανθρώπους που μπορούν να σταθούν στα δικά τους δυο πόδια και να βαδίσουν το σωστό μονοπάτι, όπου οι ζωές τους κυλούν με τα ιδανικά που κρατάμε ακριβά, παρά το να πρέπει να διαβάσουν σχετικά με αυτά και ν' ακολουθούν το "βιβλίο".

Εδώ πια θα σ' ευχαριστήσω για την προθυμία σου ν' απαντήσεις στις ερωτήσεις μου και, καθώς συνηθίζεται, θα ήθελα να κλείσει η συνέντευξη αυτή με δικά σου λόγια... 88!

Ναι, ευχαριστώ για την συνέντευξη! Απλώνω τους καλύτερους χαιρετισμούς μου σε όλους! Κάνετε το καλό και οι άλλοι θ' ακολουθήσουν!

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

"Warriors Glory" 1990
"When the Hammer Falls" 1991
"Over the Top" 1992
"The Fight Goes On" 1994
"Behold the Iron Cross" 1996
"Never Again!" 1996
"Glory Awaits" 1997
"Requiem" 1998
(το πρώτο τους demo με τον Eric Banks τραγουδιστή και live κομμάτια)
"Hate Train Rolling" 2000
"Last Act of Defiance" 2000
"Beer Bottles and Hockey Sticks" (split με MISTREAT) 2002

Μπορείτε ακόμη να επισκεφθείτε την πολύ επαγγελματική Διαδικτυακή σελίδα των B.F.G. στην διεύθυνση : www.musicalterrorists.com

Δαγκωματιές

Πολλά έχουν λεχθεί γύρω από την ποιότητα των τηλεοπτικών εκπομπών τον τελευταίο καιρό. **Δεν ξέρω τι λένε οι άλλοι, αλλά εγώ προσωπικά πιστεύω πως ξεχώρισε ο "Γυάλινος Τοίχος"** της Τατιάνας "δεν είμαι ξανθιά, αλλά είμαι πανέξυπνη" Στεφανίδου

Σε μια εποχή που η ποιότητα των καναλιών είναι τόσο μα τός χαμηλή, η πανέξυπνη Τατιάνα έδωσε μια νέα πνοή στην καταταιλαπωρημένη ελληνική τηλεόραση με θέματα που διακρίνονται από το υψηλό τους υπόβαθρο και την πρωτόγνωρή τους ευαισθησία. Ιδού οι τίτλοι ορισμένων χαρακτηριστικών θεμάτων της μοναδικής Τατιάνας: **"Ποιος την έχει πιο μεγάλη; Ο Μακρίδης ή ο Μικρούτσικος;"** (Για την ακροαματικότητα μιλάμε φυσικά, γιατί για "το άλλο" είμαι σίγουρος πως και στους δύο η λέξη "γαριδάκι" τα λέει όλα), **"Τζένη Χειλουδάκη εναντίον Τζούλης Μπάρκα** (Στη δεκαετία του '80 είχαμε την μεγάλη μονομαχία Τίνας Σπάθη εναντίον Μόνικας Δημητρίου, γνωστές και οι δύο από την συμμετοχή τους σε "ποιοτικές" ταινίες της εποχής - έμπαινε Γκουσκούνη!), **"Τραυματίστηκε από πανέρι με λουλούδια ο νάνος Γιγαντάκης"** (και γαμώ τις οξύμωρες αντιθέσεις), **"Απειλήθηκε η ζωή του Κωστέτσου"** (Δεν νομίζω να ευσταθούν οι φήμες πως τον "ψιλοκολατσίζει" ο γλυκύτατος μοδίστρος...), **"η Στέλλα του "Bar" ήταν θύμα απόπειρας βιασμού"** (και ύστερα σου λένε πως φταίει ο φονιάς, ο οποίος σίγουρα δεν θα της είπε " φύγε Στέλλα κρατάω μαχαίρι", αλλά πως κρατάει κάτι άλλο...), "**Γέννησε η Βάνα Μπάρμπα"** (Στα φρύδια μου...), **"Η Μαίρη Σκόρδου αποκαλύπτει"** (τι άραγε; Μήπως τι είναι ξανθό και βρωμάει;), **"Ποιος βασάνισε τον σκύλο του Αλέξανδρου;"** (ποιος βασανίζει τα δικά μας νεύρα;). Συν τοις άλλοις η Τατιάνα έδωσε και μια άλλη διάσταση στο ζήτημα της 17Ν κάνοντας την τρομερή αποκάλυψη πως ο Γιωτόπουλος δεν είναι Τροτσκιστής, αλλά... Τριτσκιτιστής! **Μπράβο Τατιάνα, προχώρα ακάθεκτη,** ο Νίκος Ευαγγελάτος είναι σίγουρα υπερήφανος που σου δίδαξε τα "μυστικά" της αληθινής δημοσιογραφίας...

Τώρα σας έχω δύο απίστευτα κείμενα και ο καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματα του. Το πρώτο κείμενο είναι ανακοίνωση της φοβερής και τρομερής ΟΑΚΚΕ και έχει ως εξής: *"Όταν η Ρωσσία καταφέρνει να κάνει εισοδισμό στο ΝΑΤΟ προσποιούμενη ότι κυνηγάει τρομοκράτες (που η ίδια καθοδηγεί) δεν επιτρέπεται η φιλικής της Ελλάδας των S-300, του Κόκκκαλη και της Γκάζπρομ να παραμένει ύποπτη στη Δύση για την υπόθαλψη τους. Έτσι, λοιπόν, κάτι από την καγκεπίτικη "17Ν" οφείλει να συλληφθεί για να διασωθεί και να ενισχυθεί το κύρος των όψιμων διωκτών της".* **Σχόλιο "Βρυκόλακα":** "Άπαιχτοι" όπως πάντα οι συμπαθείς κατά τα άλλα Ρωσόπληκτοι της ΟΑΚΚΕ. Πάντα τέτοια παιδιά για να γελάμε μαζί σας. Το δεύτερο κείμενο κάποιου "αναρχικού" είναι πραγματικά απίστευτο και πρέπει να έχετε υπομονή και γερά νεύρα για να διαβάσετε: *"Δήθεν εναντιωμένος στην αποξένωση, ο αντικόσμος των δημόσιων τελετών παρατάσσεται ενάντια στο ρεύμα της ιστορικής κατεύθυνσης. Κάτι τέτοιο όμως αποτελεί μια ψευδαίσθηση, αφού οι τελετές διευκολύνουν την εγκαθίδρυση μίας πολιτισμικής τάξης, το ουσιαστικότερο στοιχείο μιας αλλοτριωμένης θεωρίας και πρακτικής. Οι εκτλεστικές εξουσιαστικές δομές παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην οργάνωση της παραγωγής (καταμερισμός εργασίας) και ενεργά επεκτείνουν τον ερχομό της εξημέρωσης. Οι συμβολικές κατηγορίες φτιάχνονται για να ελέγξουν το άγριο και το άγνωστο, επομένως η κυριαρχία επί των γυναικών προχωρά, μια εξέλιξη που φτάνει στην πλήρη πραγματοποίηση της με τη γεωργία, όταν οι γυναίκες γίνονται ουσιαστικά υποζύγια και/ή σεξουαλικά αντικείμενα. Μέρος αυτής της θεμελιώδους στροφής είναι και η κίνηση προς τον αποκλειστικό βιότοπο, την περιφρουρημένη δηλαδή χρήση μιας περιοχής και επιπλέον στον πόλεμο".* **Σχόλιο "Βρυκόλακα":** Μήπως οι παραπάνω ασυναρτησίες γράφτηκαν κατά την περίοδο του καύσωνα; Τελικά οι τρελλοί είναι πολύ περισσότεροι απ' όσους υπολογίζαμε.

Αυτά, λατρεμένοι μου αναγνώστες και αναγνώστριες. Καλοκαίρι τέλος και ετοιμαστείτε σιγά-σιγά για το μεγάλωμα της νύχτας...

Με Δαγκωτούς χαιρετισμούς
Ο Ένας και Μοναδικός

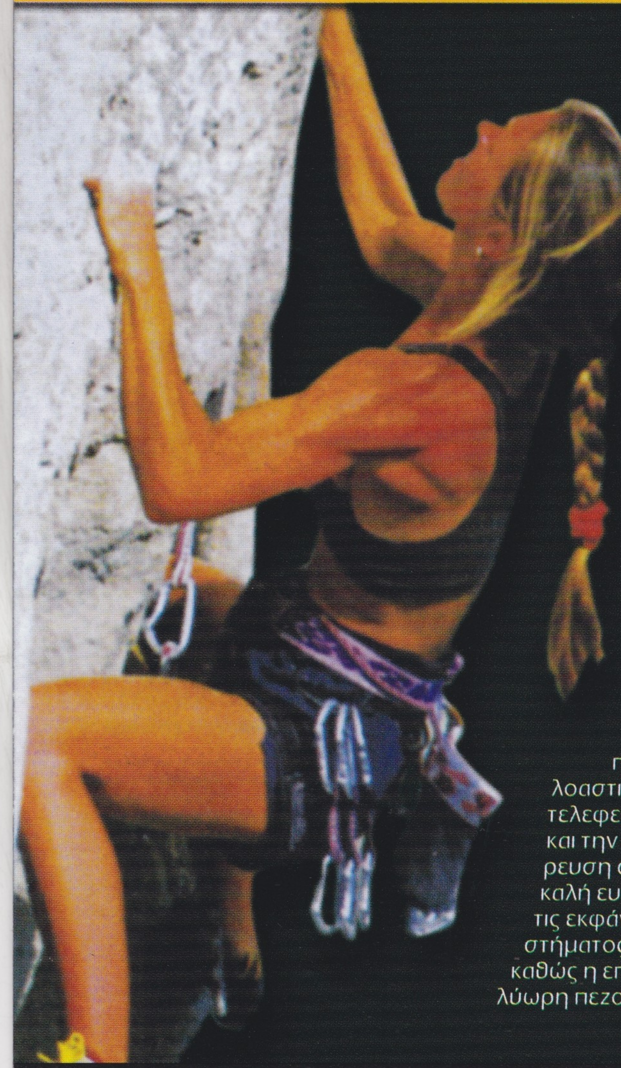
Βρυκόλακας

Και τώρα το κλασικό ανέκδοτο: Βρίσκονται λοιπόν μια μέρα στη Κόλαση ένας Έλληνας, ένας Αμερικανός κι ένας Εβραίος. Τους συναντάει ο Διάβολος και τους λέει: "Όποιος αντέξει τρία χτυπήματα μου χωρίς να φωνάξει θα πάει στον Παράδεισο, ειδάλλως χάθηκε. Μπορείτε να χρησιμοποιήσατε για ασπίδα ό,τι θέλετε". Ρωτάει ο Διάβολος τον Αμερικανό "τι θα έχεις για ασπίδα;" Ο Αμερικανός σηκώνει μια πέτρα και λέει "έτοιμος". Σηκώνει ο Σατανάς το μαστίγιο, χτυπάει και φεύγει η πέτρα, χτυπάει δεύτερη και φωνάζει σαν τρελός ο Αμερικανός και όπως είναι φυσικό παίρνει τον "πούλο", δηλαδή τον δρόμο για τα καζάνια. Ο Διάβολος λέει στη συνέχεια στον Εβραίο "τι θα έχεις για ασπίδα;", ο Εβραίος απαντά "Τίποτα! Έχω τραβήξει τόσα πολλά από τους Γερμανούς στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως που τίποτα πλέον δεν μπορεί να με πονέσει". Πρώτο χτύπημα ο Διάβολος, άχνα ο Εβραίος. Δεύτερο χτύπημα ο Διάβολος μια από τα ίδια. Τρίτο χτύπημα και "α, να πάρει!" κάνει ο Διάβολος και "πρώτη φορά αντέχει κάποιος τρία χτυπήματα. Μπράβο, είσαι ελεύθερος να πας στον Παράδεισο". Ο Εβραίος ανακουφισμένος απαντά "ουφ, άλλο ένα χτύπημα και δεν θα άντεχα πια. Αλλά όχι δεν θα φύγω αμέσως, θέλω να μείνω και να δω το μαρτύριο του Έλληνα. Σ' όλα τα ανέκδοτα ο Έλληνας την βγάζει καθαρή, θέλω να δω τώρα πως θα ξεμπερδέψει αυτός ο αντιπαθητικός". "Λοιπόν" ρωτάει ο Διάβολος τον Έλληνα "τι θα χρησιμοποιήσεις για ασπίδα;", και ο Έλληνας απαντά "τον Εβραίο"!!

προτάσεις για ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ (Ολιγοήμερες και μη...)

Οι θερινοί μήνες επιτέλους τελείωσαν. Και μη φανταστείτε πως το "επιτέλους" υποκρύπτει δόσεις αποστροφής για τον καλοκαιρινό ήλιο, τις παραλίες ή συνολικά τη γοητεία των θερινών διακοπών. Εκείνων των λίγων που έχουν βαρεθεί μέχρι αηδίας το μίζερο μικροαστικό πρότυπο των μαζικών αποβάσεων στις Κυκλάδες και του νυχτερινού συνωστισμού στις στενάχωρες "αυλές" των επαρχιακών club. Σκεφτείτε εξάλλου πως με το ημερολογιακό τέλος του καλοκαιριού, έρχεται και το τέλος κάθε διάθεσης για φυγή από το αστικό κέντρο, για το μέσο νέο Έλληνα συμπολίτη μας.. Έτσι το έδαφος των φθινοπορινών εξορμήσεων είναι ακόμη αγνό και γόνιμο. Και βέβαια η αίσθηση του "...φεύγω Σαββατοκύριακο και αφήνω πίσω μου μια πόλη πλήρη των 4 εκατομμυρίων ημεδαπών και αλλοδαπών της" αρκεί να σου εξασφαλίσει κατ΄ αρχήν μια πολύ ευχάριστη διάθεση. Το ζήτημα τώρα είναι το πού και το πώς. Αυτό φιλοδοξεί να επιλύσει το σημερινό μας άρθρο...

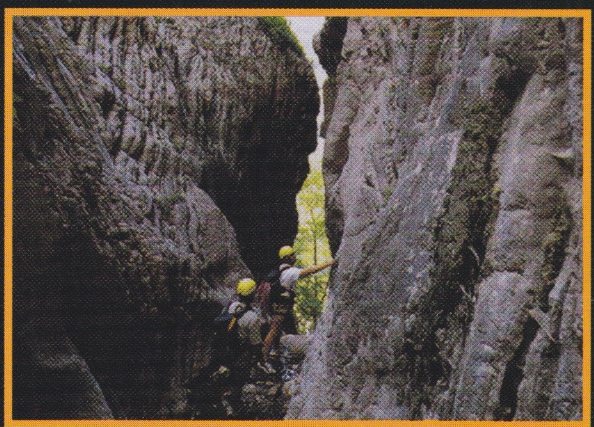

1.Νομός Αττικής Περιοχή πρωτευούσης

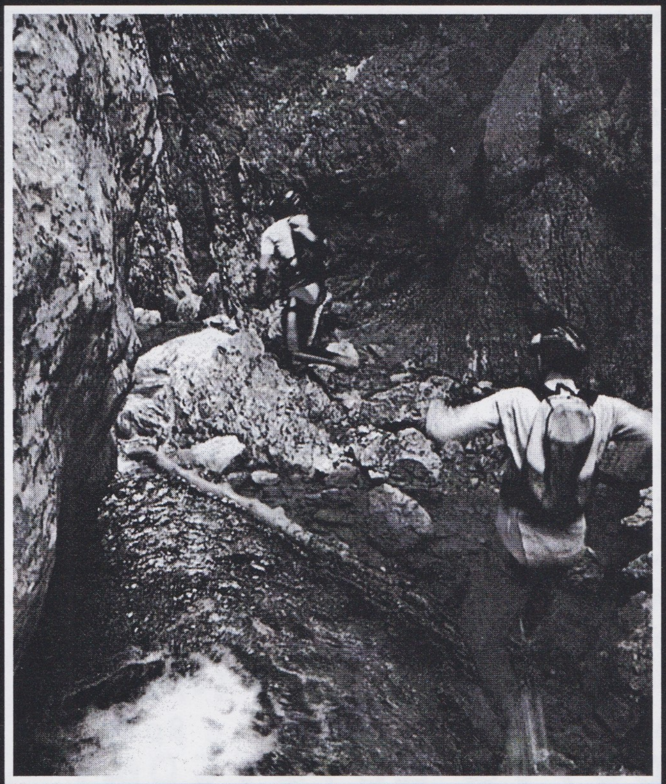
Ξεκίνημα Σάββατο πρωί, από τη βάση μου με προορισμό την εθνική Αθηνών - Λαμίας. Εξοπλισμός λιτός και απέριττος. Νερό, σκηνή , καταδρομικό εγχειρίδιο, πυξίδα και χάρτης. Προορισμός το σπήλαιο του Πανός στην Πάρνηθα, μόνο που το όχημα που μας μεταφέρει δε θα μας μεταφέρει απ΄ ευθείας εκεί, αλλά θα παραμείνει σταθμευμένο στην περιοχή.

Από εκεί πεζοπορία μερικών ωρών με κατεύθυνση νότια ....που θα καταλήξει στην Πάρνηθα (το δάσος της θεωρείται εθνικός δρυμός κατά πάσα πιθανότητα). Ο χώρος που θα κατασκηνώσετε να μην έχει άμεση επαφή με το κέντρο μεγαλοαστικών διαστροφών (καζίνο, τελεφερίκ κτλ) που διαστρέφει και την φυσικότητα. Η διανυκτέρευση στο βουνό εκτός από μια καλή ευκαιρία για επαφή με όλες τις εκφάνσεις ζωής του οικοσυστήματος, είναι και απαραίτητη, καθώς η επιστροφή απαιτεί ξανά πολύωρη πεζοπορία σε ανώμαλο έδαφος. Μια άλλη πρόταση -για μονοήμερη αυτή τη φορά- εντός Αθηνών εξόρμηση, είναι το βουνό της Πεντέλης. Φτάνω από κέντρο στη Λεωφόρο Πεντέλης και από εκεί στη Νέα Πεντέλη, για να ακολουθήσω το δρόμο για το βουνό.(έτσι λένε όλοι τον δρόμο που συνδέει Ν.Πεντ.ελη - Κηφισιά).Στόχος το γνωστό και "πολυσυζητημένο" σπήλαιο του Νταβέλη, όπου δυστυχώς η συνήθης απουσία μεταφυσικών φαινομένων απογοητεύει τους περίεργους επισκέπτες.

Εμείς βλέπουμε κατ΄ αρχήν το χώρο σαν μια καλή ευκαιρία για συντήρηση στις καταρριχήσεις, καθώς οι βράχοι προσφέρουν όλα τα δυνατά επίπεδα δυσκολίας. **Φορτώστε λοιπόν τα σκοινιά στο αυτοκίνητο και φύγαμε.**

του **Ηλία Ζαΐρη**

2.Ελληνική περιφέρεια: Νότια Πελοπόννησος, Μονεμβασία-Ταΰγετος-Μάνη

Πολύωρες αναβάσεις και ορεινές κατασκηνώσεις τους καλοκαιρινούς μήνες επιβάλλεται -λόγω κλίματος- να πραγματοποιούνται στην ορεινή Ελλάδα. Όταν ο καυτός ήλιος του Αυγούστου όμως δώσει τη θέση του στις ήπιες συννεφιές του φθινοπώρου, ο ελληνικός Νότος είναι αυτός που προσφέρει τις καλύτερες συνθήκες. Μια καλή πρόταση για όσους γνωρίζουν λίγο την περιφέρεια νότιας Πελοποννήσου, είναι να ξεκινήσουν με πρώτο προορισμό τη Μονεμβασία. Μία διανυκτέρευση μες στο κάστρο -με την αναδυόμενη μυρωδιά της βυζαντινής πόλης- και την επόμενη ημέρα ξεκίνημα για τα πιο δύσκολα...

Οδικώς στη Σπάρτη και από' κει πεζοπορία μέχρι το καταφύγιο του Ταΰγετου. Τελικός προορισμός η κορυφή του προφήτη-Ηλία, δηλαδή η πέτρινη πυραμίδα του Ταΰγετου, εκεί όπου οι λατρευτικές προς το θεό Ήλιο λειτουργίες χάνονται στο βάθος του χρόνου. Όσοι αισθάνονται ξεκούραστη την επόμενη και φυσικά έχουν διάθεση για μια περιήγηση σε τοπίο πιο άγριο και ίσως πιο μυστηριακό δε θα αναχωρήσουν για Αθήνα, αλλά θα αναχωρήσουν για πιο νότια. Σπάρτη- Γύθειο- Αρεόπολη και από' κει στο νοτιότερο άκρο του μεσαίου ποδιού της Πελοποννήσου.

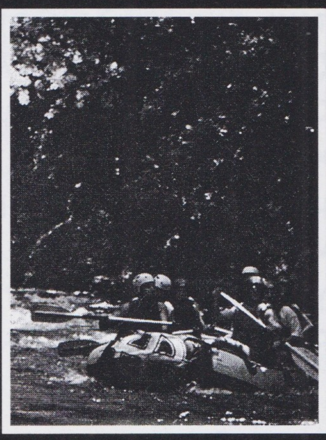
Στα άδυτα της λακωνικής Μάνης, εκεί όπου οι θρύλοι των Λακεδαιμονίων πολεμιστών, και η παράδοση των ανυπότακτων των νεότερων μαχητών ταυτίζονται με τα σκοτεινά χρώματα της άγονης ορεινής γης. Εδώ ο νέος περιηγητής πρέπει να είναι ταπεινός και προσεκτικός.

Μην ξεχνάτε πως οι σπηλιές στο ακρωτήριο Ταίναρο είναι τα φυσικά όρια του κόσμου μας από τον κόσμο των νεκρών.

Εκεί που ο Ηρακλής συνάντησε τον Κέρβερο, τον τροερό φύλακα της πύλης του Άδη...

3.Ράφτιν - κατάβαση ποταμού: ένα extreme-game με παρεξηγημένες δυνατότητες

Μέχρι φέτος είχα δεχτεί αρκετές προτάσεις για διήμερα στην επαρχία που θα συνοδεύονταν από μία τουλάχιστον κατάβαση ποταμού με φουσκωτά. Η όλη φάση μου φαινόταν τρομερά τυποποιημένη και χωρίς ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ενώ όσοι ήξερα και τύχαινε να κάνουν ράφτιν, δεν είχαν καμμία σχέση με τις φυσικές εξορμήσεις, πεζοπορίες, κατασκηνώσεις κτλ. Έτσι δε συμμετείχα ποτέ ενεργά σε αυτή τη διαδικασία. Την ευκαιρία να δοκιμάσω την είχα τον περασμένο Ιούλιο, μέσω των δραστηριοτήτων της 4ης εθνικιστικής κατασκήνωσης...Το ποτάμι ήταν παγωμένο και σχεδόν απλησίαστο για κολύμβηση όσο ένιωθες στεγνός. Χωρίς πολλή όρεξη φόρεσα το σωσίβιο και το πλαστικό κράνος και μπήκα στη διαδικασία εκμάθησης των βασικών κανόνων ασφαλείας και πορείας του φουσκωτού. Όταν άρχισε το παιχνίδι όμως, άρχισα να βλέπω τα πράγματα πιο ζεστά. Γρήγορες ταχύτητες,(έτσι τουλάχιστον φαίνονται στον αρχάριο)ξεκάρφωτα φυσικά εμπόδια, κλαδιά και βράχοι από το πουθενά. Αν επιλέξεις το κατάλληλο μέρος ίσως συναντήσεις και μικρούς καταρράκτες με κάθε άλλο παρά μικρές επιταχύνσεις όμως. Γενικά το δίωρο που διαρκεί συνήθως η όλη ιστορία τελειώνει πολύ γρήγορα και περίεργως δε δημιουργεί καμμία αίσθηση κούρασης. Προτείνεται ασυζητητί σα συνοδευτική δραστηριότητα μιας ολιγοήμερης κατασκήνωσης κοντά σε ποτάμι. Το πρόβλημα είναι πως δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί ανεξάρτητα με προσωπικό εξοπλισμό, αλλά πρέπει να απευθύνεται απαραίτητα σε κάποιο extreme game club. Σε όσους τυχερούς συμμετείχαν στην 4η εθνικιστική κατασκήνωση, η κατάβαση του Αλφειού δε στοίχισε σχεδόν τίποτα (...πολύ μάγκες οι διοργανωτές).Η ίδια φάση το χειμώνα θα στοιχίσει γύρω στα 50ευρώ/άτομο, μόνο που τότε ο ποταμός θα είναι φουσκωμένος, και σίγουρα πιο ορμητικός.

Μη ξεχάσετε να ασφαλίσετε γερά το σωσίβιο σας...

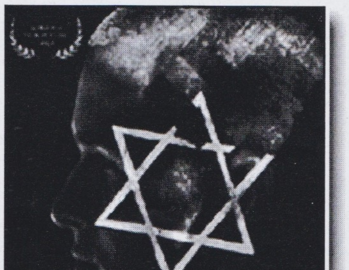
SKINHEAD MOVIES

Στα μέσα των 80's είχε παιχτεί περιστασιακά στις αθηναϊκές αίθουσες το φιλμ "The Warriors". Μια συμμορία "τελειωμένων" νεαρών που αγωνιζόταν να επιστρέψει στη βάση της διασχίζοντας εχθρικό έδαφος και αντιμετωπίζοντας συνεχώς τη φονική λύσσα των αντιπάλων ομάδων που συναντούσε. Χούλιγκανς, νέγροι, μαφιόζοι και απλοί αλήτες, όλοι υποτάσσονταν στην οργή των μαχητών. Όλοι εκτός από μια περίεργη ομάδα "φουσκωτών" τύπων με ξυρισμένα κεφάλια και περίεργα τατουάζ, που δεν είχε αντίπαλο στις βρόμικες μάχες του πεζοδρομίου. **Λίγα χρόνια αργότερα,** νέοι εκπρόσωποι αυτού του μάχιμου club με σαφή πλέον ιδεολογική γραμμή κινούμενοι όμως ακόμα στα θολά νερά του περιθωρίου θα οριοθετήσουν μια νέα κατηγορία ταινιών βίας...

Ο πιστός

Το νεότερο εύρημα του αμερικανικού σινεμά, με μηνύματα μεταφυσικά και αυτοκαταστροφικά. Νεαρός εβραίος με μίσος για το Ταλμούδ και το Τορά λόγω παιδικών τραυμάτων, εντάσσεται σε ομάδα NS skinheads. Γρήγορα η δράση του γενικεύεται και καταλήγει ιδεολογικός καθοδηγητής αμερικανικού πατριωτικού κινήματος με ειδίκευση στα ζητήματα αντισημιτισμού!

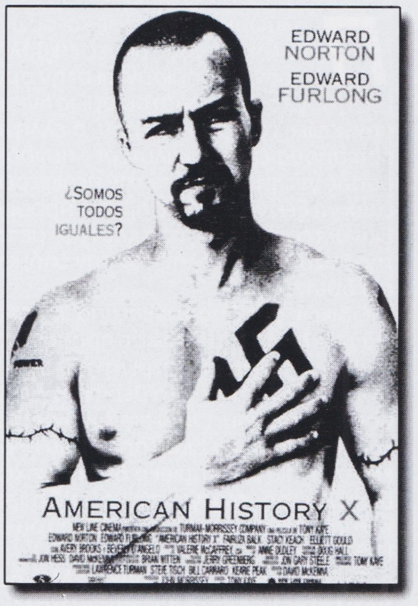
Όλες οι ανώμαλες εκφάνσεις της πρωτογενούς εβραϊκής ψυχολογίας, σεξουαλικές διαστροφές, συμπλέγματα και φοβίες συνδυάζονται άψογα με την αντιναζιστική ψύχωση των δημιουργών και προσφέρουν μια κρύα σούπα, υπό τη χειρότερη μουσική επένδυση των τελευταίων ετών. Το δε τέλος εκρηκτικό, γεμάτο αναπάντητα ερωτήματα που ασφαλώς ούτε ο σεναριογράφος είναι σε θέση να απαντήσει.

Καλύτερα αφήστε το...

American History X

Σίγουρα η πιο γνωστή και συζητημένη-μάλλον η πιο αντικειμενική. Τα 2/3 της ταινίας είναι μια στεγνή περιγραφή του ακήρυχτου φυλετικού πολέμου και της πράγματι σκληρής κατάστασης που ζουν οι λευκοί στις Η.Π.Α. Οι skins της ταινίας είναι και οι αληθινοί skins. Μια μάχιμη συνοικιακή συμμορία (ο επικεφαλής-πρωταγωνιστής της ταινίας είναι και ο μοναδικός κινηματογραφικός skinhead με υψηλό I.Q, συγκροτημένη προσωπικότητα και επιχειρήματα), αλλά και η πιο ισχυρή ομάδα των ποινικών κρατουμένων που έχει καταφέρει να επιβληθεί εν μέρη στην κόλαση μιας αμερικάνικης φυλακής.

Σκηνές-κλειδιά: Η λεκτική αντιπαράθεση γύρω από το οικογενειακό τραπέζι, όπου ο πρωταγωνιστής ανασκευάζει όλα τα επιχειρήματα ενός εβραίου. Το παιχνίδι μπάσκετ νέγροι vs skinheads και η συμπλοκή έξω απ' το σπίτι της οικογένειας. Κυρίως όμως η φάση που ο Norton συναντιέται με το νέγρο στο καθαριστήριο της φυλακής. Και ενώ έως τώρα έχει δείξει τη σαφή ιδεολογική του κατάρτιση και πως κρατά άψογο χαρακτήρα, ξεπερνά ...απότομα τους ενδοιασμούς του και αρχίζει μια συζήτηση για μπάσκετ, Ν.Β.Α κ.τ.λ. Αυτό το παράδοξο

είναι κλασικό σεναριακό λάθος, γιατί δεν μπορεί να εξηγηθεί με βάση την πλοκή ως την στιγμή εκείνη.

Ό,τι ακολουθεί μπορεί και να απογοήτευσε μερικούς, μην ξεχνάτε όμως πως χωρίς το αντιρατσιστικό κήρυγμα του τέλους, η ταινία μπορεί να μην εμφανιζόταν καν στο βίντεο.

Romper Stomper

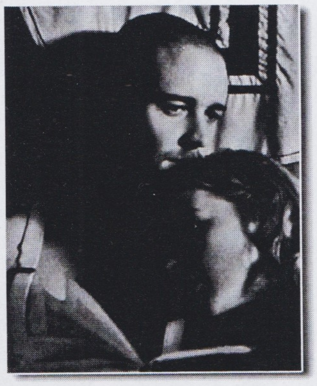

Συναρπαστική καταγραφή της ζωής και δράσης μιας ομάδας Αυστραλών skins. Γνήσια και υπέρμετρα βίαιη, αλλά 100% αληθινή, η ταινία ξεσηκώνει και γοητεύει σκιαγραφώντας χωρίς προκατάληψη τον κόσμο μιας νέας γενιάς επαναστατών. **Άψογη η εμφάνιση του R.Crowe- τότε βέβαια ήταν ένας άσημος Αυστραλός**- και βέβαια μοναδικές οι σκηνές δράσης και βίας. ξεχωρίζει το πρώτο πέσιμο στην καφετέρια των Βιετναμέζων, η πολιορκία της κατάληψης των skins και το oi!-party με πολύ δυνατά κομμάτια (skinhead-skinhead κτλ.) σε πρώτη εκτέλεση. Το φινάλε κι εδώ απαράδεκτο, τίποτα περισσότερο από χοντροκομμένη προπαγάνδα κακής ποιότητας.

Taxi

Ισπανική αντι-ναζί ταινιούλα από τον αντιεμπορικό Carlos Saura. Λίγο γνωστή στο ελληνικό κοινό, με μια πρωτότυπη σεναριακή ιδέα όμως που επιτρέπει μία σύντομη αναφορά.

Ομάδα εθνικιστών οδηγών ταξί επιλέγει για πελάτες-θύματα ανυποψίαστους νέγρους, τραβεστί και βαποράκια ναρκωτικών. Μεταμεσονύκτιες κούρσες του τρόμου, πολύ ξύλο, τρομοκρατία και δολοφονίες.

Κορυφαία στιγμή όταν οι ταξιτζήδες μαζί με ομάδα Ισπανών skinheads επιτίθενται στον καταυλισμό των λαθρομεταναστών και αφήνουν πίσω τους τραυματίες, νεκρούς και αποκαΐδια.

Το άλυτο πρόβλημα του τέλους εδώ επιδεινώνεται. Ένα ερωτευμένο ζευγάρι κι ένας κακός νεοναζί που μπαίνει ανάμεσά τους. Σίγουρα πιο μελό απ' το Rомber-Stomber, κάτι σα Ρωμαίος και Ιουλιέτα σε παρακμιακή έκδοση.

Για το τέλος αφήσαμε την αναφορά σε δύο παλιότερες ταινίες που για διαφορετικούς λόγους είναι ξεχωριστές.

Στο «**The wall**», μέσα από μια συμπαθητική ιστορία περιγράφονται οι πρωταρχικές συνθήκες γένεσης και ωρίμανσης του skinhead κινήματος χωρίς το φιλμ να είναι πολιτικά φορτισμένο. Το «**I.D. - Χωρίς ταυτότητα**» είναι ένας καθαρός ύμνος στη βία που γεννούν και εκτρέφουν οι παρηκμασμένες μεγαλουπόλεις. Ο κεντρικός ήρωας είναι ένας μυστικός αστυνομικός που η υπηρεσία του φυτεύει στις κερκίδες των hooligans. Εκεί συναντά τον πραγματικό του δρόμο και καταλήγει άνεργος και μάχιμος εθνικιστής-skinhead.

Οι επιλογές δικές σας...

Βιντεοταινίες χαμηλού προϋπολογισμού

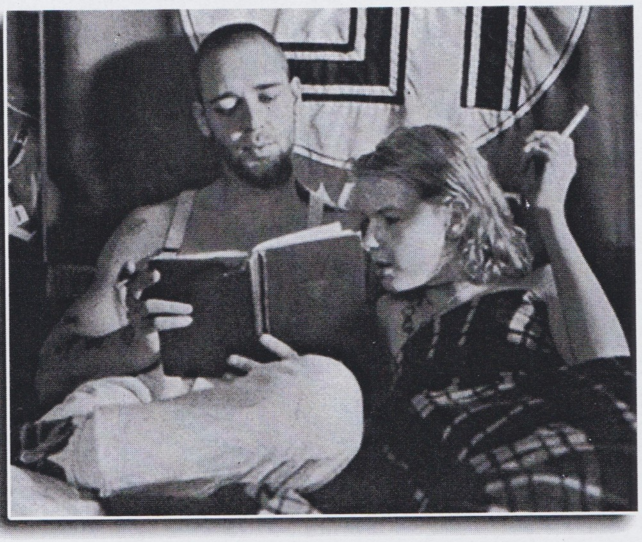
Οι skinheads ήταν το αγαπημένο θέμα πολλών απένταρων παραγωγών και οι αγαπημένοι ήρωες πολλών αποτυχημένων πρωταγωνιστών. Έτσι τη δεκαετία του '90 είδαμε τυχαία πολλές κρίσεις αντιεθνικιστικής υστερίας τις ώρες χαμηλής τηλεθέασης των σταθμών.

Στο «**The infiltrator**» ένας χοντρούλης εβραίος δημοσιογράφος εισχωρεί στο δίκτυο των εθνικιστών και υποκλέπτει απόρρητα στοιχεία. Στο τέλος δέρνει και το δίμετρο αρχηγό των skins.

Στο «**Χωρίς επιστροφή**», αντί για εβραίο έχουμε έναν Κινέζο καρατέκα που με τακτικές kung-fu εξοντώνει όλους τους οπλισμένους ρατσιστές skinheads.

Οι «**Παρίες**» και το «**SKINS-Η συμμορία**» είναι δύο νέα και πανομοιότυπα φρούτα του χώρου. Περιθωριακές ομάδες από αλήτες, ναρκομανείς και βλαμμένα, σκοτεινές αποθήκες και παραφρασμένες παράγραφοι απ' το "Ο Αγών μου". Συνίσταται μόνο σε αργόσχολους σινεφίλ και βέβαια στο γυναικείο(;) τμήμα του ΣΕΚ.

VENETO SUMMER FESTIVAL 2002

Ταξιδεύοντας το μεσημέρι της Πέμπτης 4 Ιουλίου για Θεσσαλονίκη, σκεφτόμουνα πως όχι μόνο θα ήμουνα παρόν σε ένα μεγάλο μουσικό φεστιβάλ με White Power συγκροτήματα στον Ιταλικό Βορρά, αλλά και πως για πρώτη φορά μια ελληνική εθνικιστική μπάντα θα έπαιζε σε μια τέτοιου είδους συναυλία στο εξωτερικό.

Μαζί λοιπόν με τους Θεσσαλονικείς Boiling Blood θα πετάγαμε τα ξημερώματα της Παρασκευής για την Βενετία με ενδιάμεση ανταπόκριση στην Πράγα

από τον **Γιώργο Μάστορα**

Φθάνοντας στην Θεσσαλονίκη με περίμεναν κάποιοι εκεί σύντροφοι οι οποίοι και με μετέφεραν στο σπίτι του τραγουδιστή των Boiling Blood που λίγο αργότερα κατέφθασαν τα υπόλοιπα μέλη του συγκροτήματος. Η συναυλία αυτή είχε προγραμματισθεί απ' τις αρχές Μαΐου, και ήδη η "Αντεπίθεση" απ' το προηγούμενο τεύχος (στην στήλη eXtreme News and views) είχε δώσει τις πρώτες πληροφορίες. Η συναυλία διοργανωνόταν απ' το Veneto Fronte Skinheads (VFS) τη μεγαλύτερη οργάνωση εθνικοσοσιαλιστών Skinheads της Ιταλίας η οποία εδρεύει στην πόλη Βιντσέντζα. Πετώντας αεροπορικώς απ' τη Θεσσαλονίκη ξημερώματα Παρασκευής φθάνουμε στις έξι το πρωί (7 η ώρα Τσεχίας) στην πανέμορφη Πράγα, που αντικατοπτρίζει επάξια την κουλτούρα και το γούστο της ανατολικής Ευρώπης. Στις δώδεκα πετάμε για την Βενετία στην οποία και φτάνουμε δύο ώρες αργότερα. Αφού αφήσαμε κάπου τα πράγματά μας αρχίζουμε την εξερεύνηση της πολύ όμορφης (μα και πανάκριβης) Βενετίας. Συζητώντας με τα παιδιά των Boiling Blood διαπίστωσα πως όχι μόνο δεν είχαν άγχος για την επικείμενη εμφάνισή τους, αλλά αντιθέτως ανυπομονούσαν να περάσουν οι ώρες και να ανέβουν στην σκηνή. Ερχόμαστε σε τηλεφωνική επικοινωνία με τον Caio πρώην τραγουδιστή της πιο γνωστής white power μπάντας των Reggior Amico (η οποία δεν υφίσταται πλέον) και νυν τραγουδιστή των νεοσύστατων Armco που πρόσφατα κυκλοφόρησαν το πρώτο τους cd, από την Tuono records, η οποία εδρεύει στην Βιτσέντζα και διευθύνεται από τον Massimo πρώην μέλος και αυτός (ντράμερ) των Reggior Amico. Ο Caio λοιπόν μας κλείνει ραντεβού στον σιδηροδρομικό σταθμό της Βιτσέντζα γύρω στις εννιά η ώρα το βράδυ (πάντα ώρα Ιταλίας). Έτσι κατά τις οκτώ επιβιβαζόμαστε στο τρένο που έφευγε απ' το Miestre (προάστιο της Βενετίας) για να είμαστε στην ώρα μας στον τόπο προορισμού μας.

Πράγματι, λίγο μετά τις εννιά φτάνουμε στην Βιτσέντζα, όπου και μας περίμεναν δύο μέλη του "VFS", ο Nado και ο David. Με τα αυτοκίνητα τους μας μετέφεραν στον τόπο διαμονής μας και αφού μας άφησαν να τακτοποιηθούμε και να πλυθούμε ανανεώσαμε το ραντεβού μας για το βραδυνό φαγητό. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε αρκετά πράγματα με τους δύο Ιταλούς skinheads και ειδικότερα με τον Nado που γνώριζε καλύτερα την Αγγλική γλώσσα. Απ' ότι πληροφορηθήκαμε στην Ιταλία υπάρχουν περίπου χίλιοι εθνικοσοσιαλιστές και εθνικιστές (φασίστες) skinheads απ' τους οποίους η πλειονότητα (700) βρίσκεται απ' τη Ρώμη και πάνω και κυρίως προς το Βορρά (Βιτσέντζα, Βερόνα, Βενετία, Μιλάνο, Τρεβίτο, Πάντοβα). Καθώς συζητούσαμε ο Nado μας ενημέρωσε πως μετά το φαγητό θα πηγαίναμε σε μια metal pub της πόλης όπου μεταξύ άλλων θα ήτανε οι Γερμανοί Noie Verde μια από τις πάντες που θα συμμετείχαν στην αυριανή συναυλία, αλλά και ο Stiger, ο πρώην κιθαρίστας των Skrewdriver. Καταλαβαίνετε πως το ενδιαφέρον μου κατακόρυφα ανέβηκε στα ύψη ανυπομονώντας να κάνω αυτές τις γνωριμίες.

Κατά τις 1:30 μετά τα μεσάνυχτα φύγαμε από την πιτσαρία και πηγαίμε στην pub όπου βρισκόταν ένα ετερόκλητο εμφανησιακά κοινό αποτελούμενο από skinheads, μακρυμάλλης και μεταλάδες ακόμα και μια κοπέλα νάζι πάνκ με κοινό στοιχείο την πίστη στην ιδέα του εθνικισμού. Εκεί καταρχάς γνωρίστηκα με τον Stefan τον τραγουδιστή των Noie Verde, το κορυφαίο κατά τη γνώμη μου συγκρότημα στην Ευρώπη στο χώρο του εθνικιστικού ροκ. **Ο Stefan ήταν πολύ ομιλητικός μου είπε πως είχε ακούσει τους συμπατριώτες μας Iron Youth που του άρεσαν πολύ και είπε επίσης πως γνωρίζει το πολιτικό κίνημα Χρυσή Αυγή από την χώρα μας. Είπαμε πολλά, φωτογραφηθήκαμε και συζητήσαμε ανάμεσα στ' άλλα και για τη συναυλία της επόμενης μέρας.**

Οι Boiling Blood live!

Λίγο αργότερα έφτασε ο Stinger (Steve Celledine) και η συγκίνηση μου ήταν μεγάλη καθώς γνώριζα επιτέλους από κοντά μια από τις μεγαλύτερες μορφές της white power μουσικής και επιστήθιος φίλος (εκτός από κιθαρίστας των Skrewdriver) του "Θρύλου" Ian Stuart" (ας μην ξεχνάμε ότι η αδελφή του Stinger ήταν αρραβωνιασμένη με τον Ian Stuart). Μου έκανε εντύπωση η απλότητα και ο αυθορμητισμός του καθώς κάθισε με μεγάλη χαρά μαζί μας πίνοντας μπύρες και μας είπε πως περιμένει με μεγάλο ενδιαφέρον την εμφάνιση των Boiling Blood, καθώς θα ήταν το μόνο συγκρότημα το οποίο θα τραγουδούσε στα αγγλικά. Με τον Stinger είπαμε πολλά καθώς μας πληροφόρησε για την ανοδική πορεία του Blood and Honour στην Μεγάλη Βρεττανία μετά από κάποια εσωτερικά προβλήματα. Μας είπε πως θεωρεί τον εαυτό του ευλογημένο απ' τον Θεό που γνώρισε τόσο καλά τον Ian Stuart και πόσο άσχημα ένιωσε όταν πληροφορήθηκε τον θάνατό του, μας είπε γιατί υποστηρίζει το BNP στην Μεγάλη Βρεττανία αλλά και το πόσο εντυπωσιασμένος έχει μείνει απ' το Ελληνικό εθνικιστικό κίνημα της Χρυσής Αυγής η οποία όπως χαρακτηριστικά είπε "κυριαρχεί ολοκληρωτικά στους Αθηναϊκούς δρόμους" και ζήτησε περισσότερες πληροφορίες για τα έντυπα της τα οποίας είχε δει στο παρελθόν (χωρίς φυσικά να μπορεί να τα διαβάσει) και ελπίζει κάποτε να λάβει μέρος σε κάποια πορεία της, καθώς στη χώρα του είναι αρκετά δύσκολα τα πράγματα στον τομέα αυτόν. Ακόμα μας μίλησε για τα μουσικά του γούστα που κινούνται κυρίως προς το heavy metal, με τους Black Sabbath και τους Manowar να αποτελούν τις αγαπημένες του μπάντες.

Μετά από αρκετή ώρα και ενώ το γλέντι στη pub δεν έλεγε να τελειώσει φύγαμε για το ξενοδοχείο καθώς τα μέλη των Boiling Blood έπρεπε να ξεκουραστούν και να είναι έτοιμοι για τη συναυλία. Το μεσημέρι ήρθαν δύο αυτοκίνητα για να μας πάνε στο χώρο της συναυλίας. Μετά από τριάντα λεπτά περίπου φτάσαμε στο χωριό Τσιανκόνα (πνιγμένο μέσα στο πράσινο σε ορεινή τοποθεσία) και κατευθυνθήκαμε προς το γήπεδο του χωριού όπου και θα γινόταν η συναυλία. Εννοείται πως οι υ-

πεύθυνοι του VFS είχαν φροντίσει να πάρουν σχετική άδεια απ' τις δημοτικές αρχές τις περιοχής για να μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν το χώρο. Φτάσαμε από τους πρώτους και έτσι είδαμε όλες τις προετοιμασίες απ' την αρχή. Η εξέδρα για τα συγκροτήματα, ο χώρος στον οποίο βρισκόταν η εξέδρα, τα ξύλινα παγκάκια για να κάθονται όσοι το επιθυμούν, όλα στήθηκαν στην εντέλεια από τα νεαρά μέλη του VFS το οποίο αξίζει να σημειωθεί υπάρχει απ' το 1986! Κατά τις τρεις στήθηκαν οι πάγκοι με cd, σημαίες, T-shirts, δίσκους, 7-ιντσα, βιβλία κτλ. ενώ λίγο πιο πέρα νεαροί skinheads αλλά και οι κοπέλες του Union Skihgirls Italiag (USGI), ετοίμαζαν φαγητά όπως λουκάνικα, φασόλια, σάντουιτς, χοιρινό, ενώ φυσικά υπήρχαν και άφθονες μπύρες. Οι κοπέλες του USGI ήταν κάτι παραπάνω από ευγενικές μαζί μας και δέχθηκαν ευχαρίστως να φωτογραφηθούν. Συνολικά υπήρχαν πάνω από 50 κοπέλες (όχι φυσικά όλες skingirls) στο χώρο της συναυλίας.

Δυστυχώς αργότερα άρχισε να βρέχει και ενώ υπό άλλες συνθήκες αυτό θα ήταν πολύ ευχάριστο, τώρα υπήρχε σοβαρό ενδεχόμενο να ακυρωθεί η συναυλία. Παρόλα αυτά κάποιοι δεν πτοήθηκαν και εν μέσω καταρρακτώδους βροχής άρχισε ένας ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ Ιταλών και Γερμανών skinheads (στις δύο ομάδες συμμετείχαν και μέλη των συγκροτημάτων) όπου οι Ιταλοί επικράτησαν κατά κράτος με το επιβλητικό 3-0. Η βροχή συνέχιζε να πέφτει καταρρακτωδώς, η ώρα πέρναγε και έτσι αποφασίστηκε να σκεπαστεί η σκηνή για να μπορέσει έστω και μετ' εμποδίων να γίνει η συναυλία. Από τις 7 που ήταν προγραμματισμένη η συναυλία θα αρχίσει τελικά λίγο μετά τις 9 καθώς τότε η βροχή σταμάτησε ευτυχώς. Πρώτοι στη σκηνή ανέβηκαν οι Γερμανοί **ULTIMA RATIO** οι οποίοι έπαιξαν γύρω στα 45 λεπτά. Με ένα cd στο ενεργητικό τους οι Ultima Ratio έπαιξαν σχετικά καλά (με τρεις διασκευές από Skrewdriver!) χωρίς όμως να ενθουσιάσουν το κοινό (εκείνη τη στιγμή γύρω στους 600) εκτός φυσικά απ' τους 40 (υπήρχαν ακόμη Αυστριακοί, Ελβετοί, Άγγλοι και φυσικά Εμείς που εκπροσωπούσαμε την Ελλάδα). Η ώρα πηγαίνει 10:30 και οι δικοί μας **BOILING BLOOD** ανεβαίνουν στην σκηνή. Παρότι είναι η πρώτη φορά που παίζουν live ως συγκρότημα εν τούτοις είναι άνετοι, δεμένοι επί σκηνής, να τα δίνουν όλα και μ' ένα απίστευτο "θράσος" το οποίο τους βοηθά να κατακτήσουν το κοινό.

Δυνατός Heavy ήχος που τους κάνει να ξεχωρίσουν αμέσως. Καθοδηγούμενη απ' τον δραστήριο και κινητικότατο επί σκηνής τραγουδιστή τους, οι Boiling Blood αφήνουν τις καλύτερες εντυπώσεις. Ο κιθαρίστας πραγματικά "έδωσε τα ρέστα τους" με τα δαιμονικά σόλο του, ενώ ο μπασίστας με το δεξιοτεχνικό παίξιμό του έδινε το δικό του στίγμα. Το παζλ συμπλήρωνε ο εξαίρετος ντράμερ ο οποίος κυριολεκτικά μαστίγωνε τα τύμπανα με τα λυσσαλέα χτυπήματά του. Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί πως αυτά τα γράφω επειδή πρόκειται για Ελληνική μπάντα. Λάθος! όποιος ήταν εκεί μπορεί να επιβεβαιώσει πως οι Boiling Blood ήσαν πραγματικά υπέροχοι. Αξιοσημείωτο ήταν το γεγονός πως ο Stigger τους περίμενέ στα αποδυτήρια του γηπέδου (τα οποία στην προκείμενη περίπτωση χρησιμεύουν σαν καμαρίνια) για να τους συγχαρεί, ενώ το ίδιο έκανε και ο κιθαρίστας των Noie Werte! Συνολικά οι Boiling Blood έπαιξαν 9 κομμάτια (γύρω στα 50 λεπτά) και συγκεκριμένα τα "Materialistic Pigs", "Nordic Prayer", "Scum Fuck's Regirth", "Gone to Valhalla", "Antumnal Remains", "Rapist" (καινούργιο), "Mohammaed" (αφιέρωμα στα τούρκικα αποβράσματα). Σ' αυτό το σημείο κάηκε μια τούρκικη σημαία, ενώ οι παρευρισκόμενοι και κυρίως οι Γερμανοί παραληρούσαν και φώναζαν ρυθμικά "Turken Rans"), "Lost Generation", (αφιερωμένο μεταξύ άλλων στο περιοδικό "Αντεπίθεση", το Μέτωπο Νεολαίας της Χρυσής Αυγής, το cult Fanzine "Η εκδίκηση του metal" και το Bllod & Honour Hellas) και "Riynteus Legions". Οι Boiling Blood έδειξαν πως το μέλλον τους ανήκει και ήδη με τους πρώτους διδάξαντες Iron Youth σηκώνουν ψηλά τη σημαία του Ελληνικού εθνικιστικού ροκ. Αναμένουμε με αγωνία το ντεμπούτο cd με τίτλο "Stombing The Mud" από την Tuono records (αν και ήδη έχει αργήσει πολύ).

Οι κοπέλες του USGI φωτογραφίζονται χαμογελαστές κρατώντας την ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Stinger (Steve Celledine)

Στη συνέχεια ανεβαίνουν επί σκηνής οι **GESTA BELLICA** από τη Βερόνα (φανατικοί οπαδοί του ΠΑΟΚ! απ' ότι μας ενημέρωσαν) η κορυφαία σήμερα μπάντα της Ιταλικής εθνικιστικής μουσικής. Έπαιξαν καταπληκτικά, το κοινό τους αποθέωσε, ενώ στον "ύμνο" τους "Feccia Rossa" (κομματάρα) έγινε πραγματικός "χαμός" με την "κλωτσοπατηνάδα" να πέφτει σύννεφο. Την σκυτάλη πέρνουν οι φοβεροί και τρομεροί Noie Werte. Θεωρώ τους Noie Werte όχι απλώς το κορυφαίο white power συγκρότημα στη Γερμανία αλλά σ' όλη την Ευρώπη. Ήμουνα όμως περίεργος να δω πως μπορούν να αποδώσουν live και πραγματικά οι Noie Werte και live σκίζουν! Ο Stefan είναι καταπληκτικός τραγουδιστής και ο καλύτερος frontman στην white Power σκηνή και εγώ φυσικά τους απολάμβανα. Το αποκορύφωμα ήταν στα δύο τελευταία τους τραγούδια, διασκευές από Skrewdriver. Στο "Tommorow belongs to me" ανέβηκε στη σκηνή ο Stigger και έπαιξε κιθάρα, ενώ στο "The snow fell", Stefan, ο Stigger αλλά και ο τραγουδιστής των Boiling Blood τραγούδησαν μαζί όπως και όλος ο κόσμος την καλύτερη μπαλάντα στην ιστορία του εθνικιστικού ροκ. Η ώρα είχε φτάσει ήδη 1:30 μετά τα μεσάνυχτα και δεν υπήρχε καθόλου χρόνος για τους Ιταλούς Armco οπότε κάπου εκεί η συναυλία έφτασε στο τέλος της. Φυσικά άρχισε ένα πάρτυ το οποίο κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Είναι 3 ώρα το μεσημέρι 7 Ιουλίου του 2002. Βρισκόμαστε στο αεροδρόμιο της Βενετίας όπου μας συνόδευσαν ο Daniele, ο Davide και η πανέμορφη Alessandra. Αποχαιρετιζόμαστε συγκινημένοι με συντροφικούς εναγκαλισμούς και φιλιά και είμαστε έτοιμοι για το ταξίδι της επιστροφής. Ήδη όμως το μυαλό μου κάνει από τώρα σχέδια το VENETO SUMMER FESTIVAL 2002 τελείωσε.

ΖΗΤΩ ΤΟ VENETO SUMMER FESTIVAL 2003!

ΓΥΑΛΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

από την Μαίρη Βαρσαμίδου

Κοιτάζω ξανά και ξανά, τις λευκές σελίδες και τις κενές γραμμές του τετραδίου, με το μυαλό γεμάτο εικόνες, σκέψεις, απογοήτευση, αλλά και αισιοδοξία, καθότι είναι γεγονός ότι στη ζωή δεν είναι όλα μαύρα.

> Μόνο η οθόνη της τηλεόρασης πρέπει να μαυρίζει πιο συχνά και όχι μόνο κατά τη διάρκεια των διακοπών μας, όπου μοιραία απουσιάζουμε από το σπίτι.

Πάρτε το σαν κάποιου είδους σιωπηλή διαμαρτυρία, σαν μια μορφή εξέγερσης κατ' οίκον, για να τελειώσει αισίως η ρουτίνα της επανάληψης και ν' αρχίσετε να ζείτε ξανά!

Άλλωστε η ζωή δεν τελειώνει με το τελευταίο επεισόδιο του Big Brother 2. Προλαβαίνει ν' αρχίσει ξανά (για όσους βιάστηκαν να ξεφυσήσουν με ανακούφιση) με δύο άλλα show ολοκαίνουργια και με κάποιο "ενδιαφέρον", τουλάχιστον όσον αφορά το περιεχόμενο τους, αφού προσπαθούν να περάσουν ένα αμφιλεγόμενο στυλάκι, κάτι ανάμεσα σε Χάιντι (ελπίζω) και τον Mister Olympia.

Γι' αυτό όσοι ενδιαφέρεστε πάρτε για αρχή μια αγελάδα και ξεκινήστε για την συμμετοχή σας στην φάρμα με το κεφάλι ψηλά! Αργότερα θα σας "γονατίσουν" οι "ανέσεις" της φυσικής ζωής. Διότι, άλλο να είσαι άνθρωπος της υπαίθρου, όπου η ίδια η ζωή σ' έχει διδάξει τις καλύτερες αξίες της και η φύση σου έχει δώσει (μετά από σκληρή προσωπική εργασία) απλόχερα τους ωραιότερους καρπούς της κι άλλο να είσαι ο "φυσιοδίφης" βουτυρομπεμπές της πόλης όπου την είδε Ιντιάνα Τζόουνς στυλ: ορμάω και όποιον πάρει ο χάρος...

Αναμένουμε, βέβαια, με απίστευτη αφωνία και το Gym show, ελπίζοντας σε μια αίθουσα βασανιστηρίων, με βαράκια, ασήκωτες μπάρες και ανελέητους γυμναστές (το μαστίγιο προαιρετικό). Αντί αυτού, προβλέπω, να φάμε κανά πακέτου τύπου: ωραίοι και ωραίες με εφαρμοστά αθλητικά ρούχα, ν' αλληλοκαμακιάζονται σε κανά χλιδάτο γυμναστήριο, τριγυρίζοντας ασκόπως με τους γνωστούς σε όλους πλέον "διαφωτιστικούς" διάλογους, παρόμοιων παλαιών show και τους τηλεθεατές αρκετά "προπονημένους" για ν' ανεχθούν για πολλοστή φορά, να τους πιάσουν κορόιδα... **Χε! Ευτελείς πόθοι.... η επίδραση των παραισθησιογόνων!**

Εξ' άλλου τι μπορεί να περιμένει κανείς από μία κοινωνία γεμάτη χαφιέδες, τσόλια, επαγγελματίες ηλίθιους και "επαναστατημένα" βούρλα του κατοστάρικου. Ή ακόμα καλύτερα, του ενός Ευρώ; (ανέβηκαν οι... μετοχές τους...). Απ' αυτούς τίποτα. Από τους... "άλλους"... όμως, μπορείτε να περιμένετε και να δείτε πολλά!

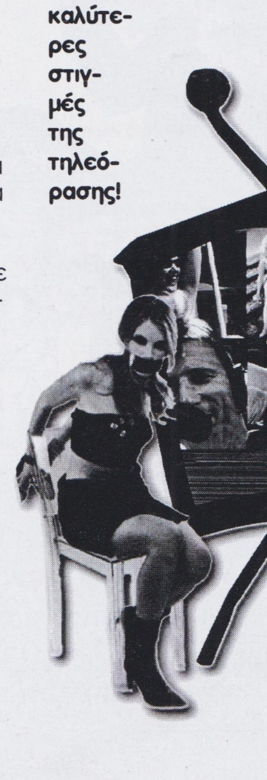
Well, μάλλον ήρθε η ώρα ν' αποχωρήσω (διακριτικά πάντα) γι' αυτόν τον μήνα...

Το αφηρημένο βλέμμα γίνεται συγκεκριμένο. Το χέρι τρέχει με γρηγορότερους ρυθμούς, από αυτούς που του υπαγορεύει ο εγκέφαλος. Οι σελίδες γεμίζουν εύκολα! Οι γραμμές, αντιθέτως, πολύ δύσκολα.

Οι αναγνώστες είναι έξυπνοι, απαιτητικοί. Τους έπρηξαν με την ψευτοδιανόηση και τα επιχειρήματα υπέρ της παγκοσμιοποίησης. Η δίψα τους για μάθηση, στέρεψε, ανάμεσα στον τηλεμαραθώνιο της 17 Ν και τις καλοκαιρινές τηλεοπτικές διαφημίσεις, αστραπιαίου αδυνατίσματος. Έχοντας ως πρότυπο, τα "ιδανικά" οπίσθια, κάνουν τις δυστυχισμένες "νοικοκυρούλες" να ελπίζουν, τα... ανέλπιστα!

Όχι! Δεν δυστύχησα στις διακοπές μου και θέλω να σας μιζεριάσω στην επιστροφή, για εκδίκηση. Επίσης δεν έπαθα ούτε το σύνδρομο του Σεπτέμβρη! Όπου όλοι γυρνάνε από τα νησιά και τις καλοκαιρινές κραιπάλες, με "αναρχικές" διαθέσεις, με κατάρες για τα' αφεντικά, τη δουλειά, την τύχη που δεν τους βοήθησε να κερδίσουν το Jocker (μα... καλά... με τέτοιο όνομα κι ακόμη εξακολουθείτε να πιστεύετε ότι δεν σας εμπαίζουν;)

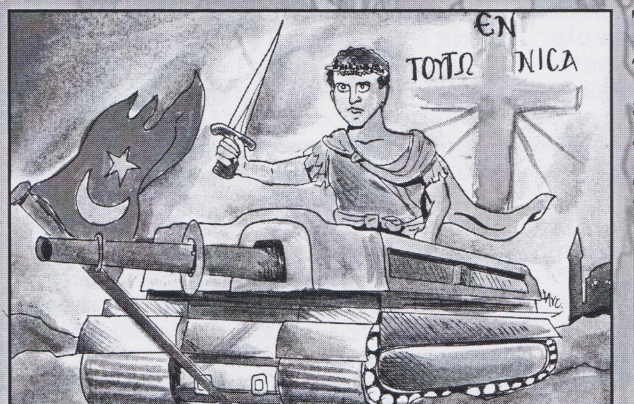
Απλά θα σας συμβουλεύσω να περάσετε στην Αντεπίθεση με τους body builders, κιθαρίστες του Alice Cooper! Διαχρονικό videoclip. Από τις καλύτερες στιγμές της τηλεόρασης!

Μαθήματα «Ελληνικής» Ιστορίας

κείμενα - εικονογράφηση: Ι. Αντωνόπουλος

Και ναι! Είναι γεγονός! Οι πολυπόθητες αλλαγές στα σχολικά βιβλία Ιστορίας είναι πλέον πραγματικότητα! Το Υπουργείο Παιδείας δίνει ένα "καλό μάθημα" στον Εθνικισμό και τον Σωβινισμό κι ενάντια στους φασίστες που αντιστέκονται στην "ελληνοτουρκική φιλία". Έτσι, από το φετινό βιβλίο της Γ' Λυκείου μαθαίνουμε -έστω και με καθυστέρηση- την πραγματική ιστορική αλήθεια. Να μερικά αποσπάσματα...

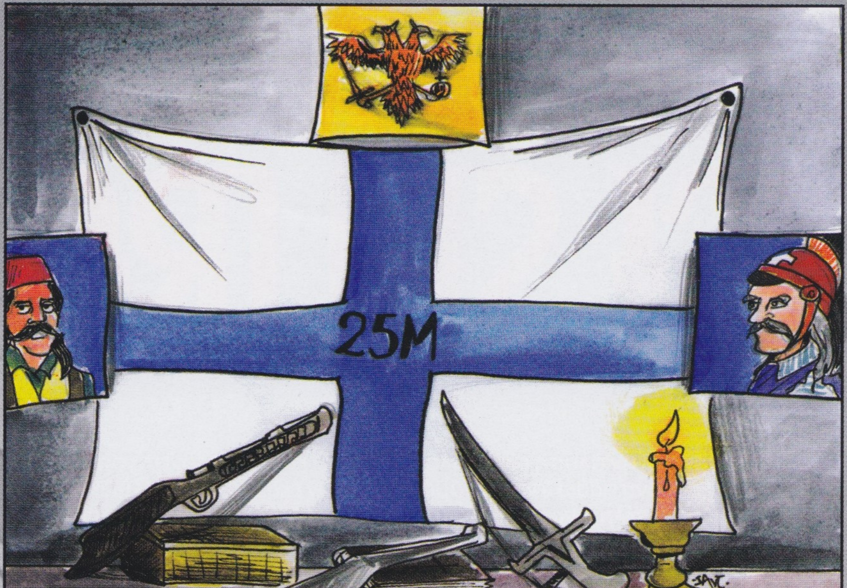
Το 323 μ.Χ. ο Ρωμαίος Κωνσταντίνος Αυρήλιος οργανώνει πραξικόπημα κατά της Ρώμης και μεταφέρει την πρωτεύουσα του κράτους στην... Ινσταμπούλ. Απ' όλο τον ελλαδικό χώρο εκδιώκονται όλοι οι Τούρκοι αυτόχθονες όπου κι εξορίζονται στη Μογγολία.

Μετά από 1100 χρόνια σκλαβιάς οι Τούρκοι δημοκράτες με επικεφαλής τον Μωάμεθ επιστρέφουν στη Μητέρα Γη. Ο τελευταίος δικτάτορας του Βυζαντίου Κ. Παλαιολόγος ανατρέπεται, ενώ Έλληνες αντιστασιακοί σε συνεργασία με τους αδελφούς Τούρκους εγκαθιδρύουν τη Δημοκρατία στην Ινσταμπούλ το 1453. Οι Τούρκοι δημοκράτες γίνονται θριαμβευτικά δεκτοί από τον υποδουλωμένο λαό στις 29 Μαΐου του ιδίου έτους.

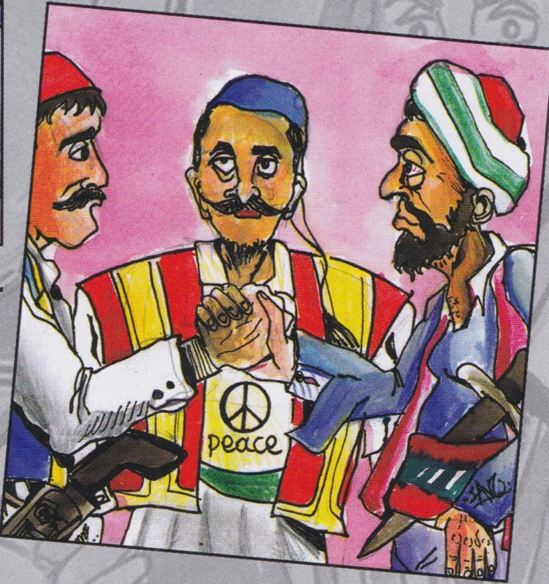

Νοσταλγοί του Βυζαντινού Φασισμού υπονομεύουν το δημοκρατικό πολίτευμα του Οθωμανικού κράτους και δημιουργούν το νέο φασιστικό κίνημα του Διαφωτισμού. Κύριος εκπρόσωπός του ο Ιμπεριαλιστής Ρήγας Βελεστινλής, ο οποίος επιδιώκει ένα επεκτατικό καθεστώς στα Βαλκάνια. Επίσης, ο γνωστός για τις ρατσιστικές-αντισημιτικές ιδέες του Κοσμάς ο Αιτωλός απαγχονίζεται από αντιστασιακούς, παρ' όλη την ασταμάτητη προσπάθεια των Εβραίων να αποφευχθεί ο απαγχονισμός (κάτι όπως στην περίπτωση του Χριστού δηλαδή).

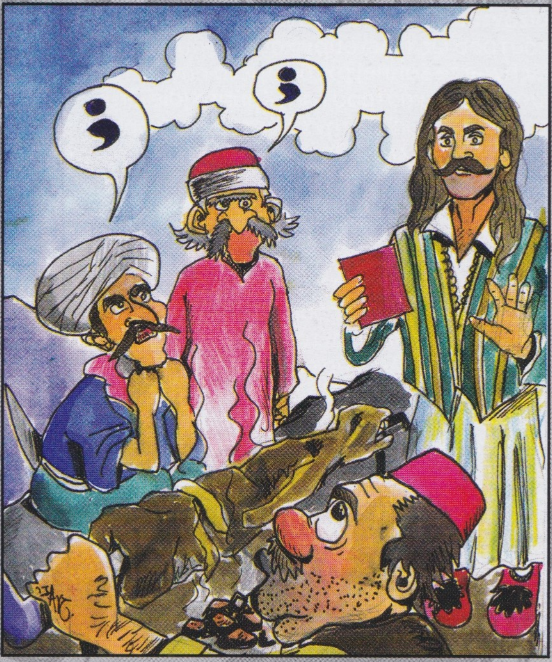
Μετά από 400 χρόνια Ελληνοτουρκικού πολιτισμού και προσφοράς από κοινού στο παγκόσμιο "γίγνεσθαι" οι Έλληνες Φασίστες αποφυλακίζουν διάφορους ξεβράκωτους εγκληματίες και με την ακροδεξιά τρομοκρατική οργάνωση "25 Μάρτη" πολεμούν την ειρηνική συμβίωση των λαών της τουρκικής αυτοκρατορίας.

Ο Πήλιος Γούσης όχι μόνο δεν ήταν προδότης (όπως άφησαν να εννοηθεί οι κυβερνήσεις της Δεξιάς την περίοδο 1947-74), αλλά αντιθέτως μια παρεξηγημένη προσωπικότητα, ένας προλετάριος αγωνιστής, ο οποίος είχε εκδιωχθεί από τους Στρατοκράτες του Σουλίου και γι' αυτό σε συνεργασία με τον αντιφασιστικό τουρκικό στρατό υποχρεώνει τους μιλιταριστές Σουλιώτες σε έντιμη ειρήνη.

Οι Σουλιώτισσες στο Ζάλογγο μάθαιναν βαλς και απλώς μια από αυτές γλίστρησε και παρέσυρε και τις υπόλοιπες.

Ο Αθανάσιος Διάκος ήταν οικολόγος και για να μην σφάξουν οι Τούρκοι κάποιο αρνί προσφέρθηκε ευγενικά ο ίδιος να πάρει τη θέση του.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης όχι μόνο ήταν πράκτορας των Ρώσων, αλλά με τις εχθροπραξίες κατά των εν Ελλάδι μπολσεβίκων εμπόδιζε και κατέπνιγε την Οκτωβριανή επανάσταση για περίπου 100 χρόνια (μέχρι το 1917) με αποτέλεσμα να καθιστά τη χώρα έρμαιο των διαθέσεων του ρωσικού τσαρισμού.

οδοιπορικό στο
WEWELSBURG

Μετά από δύο χρόνια παραμονής στο Vaterland (Γερμανία) κατάφερα να πραγματοποιήσω ένα προσωπικό μου όνειρο και όχι μόνο να επισκεφτώ, αλλά να μείνω και για μια βραδιά στο Jugendherberge (Λέσχη Νεολαίας) μέσα στο κάστρο του Wewelsburg!

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Πριν από χρόνια όταν άρχισα να ασχολούμαι με την σχέση occultism και Γ' Ράιχ, "συνάντησα" για πρώτη φορά, μέσα από τις σελίδες των βιβλίων, το κάστρο αυτό και την μαγευτική ιστορία που έκρυβε: χτισμένο το 17ο αιώνα στη περιοχή της Βεστφαλίας θα ήτανε ένα από τα πολλά κάστρα (Burge) της Γερμανίας αν δεν το επέλεγε ο Heinrich Himmler, Reichsfuhrer των SS ως ιδεολογικό και Τελετουργικό κέντρο των SS.

Μέσα στα σχέδια του, που δεν πραγματοποιήθηκαν ποτέ λόγω της έκρηξης του πολέμου, ήταν και η διαμόρφωση όλης της γύρω περιοχής και του ομώνυμου χωριού σε μία SS πολιτεία! Τελικά το Wewelsburg πρόλαβε μόνο να αποτελέσει κέντρο τέλεσης διαφόρων τελετών, κυρίως γαμήλιων για μέλη των SS, τα οποία δεν ήθελαν να τελέσουν την Τελετή σε κάποια εκκλησία. Δύο χώροι προοριζόντουσαν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην τελική μορφή του κάστρου ως τελετουργικού χώρου: Η αίθουσα με τον μαύρο ήλιο (Schwarze Sonne) σχεδιασμένο πάνω στο μαρμάρινο δάπεδο, στο ισόγειο του κάστρου και η Κρύπτη (die Gruft), ακριβώς από κάτω με το "σύμπλεγμα" με την σβάστικα στην οροφή της. Και οι 2 αυτοί χώροι δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ και παρέμειναν στην ημιτελή τους μορφή από το 1943.

Αλλά, ας γυρίσουμε στο παρόν.

Έχοντας κλείσει μέσω ίντερνετ δωμάτιο για μια διανυκτέρευση στο Κάστρο (ας είναι καλά η κάρτα μέλους Jugendherberge) ξεκινήσαμε για την πόλη του Padeborn, όπου και αφήσαμε τα ποδήλατα μας για να συνεχίσουμε με το τοπικό λεωφορείο για το χωριό του Wewelsburg. Φτάνοντας στο χωριό και περπατώντας για μερικά λεπτά ξεπροβάλλει, κυριολεκτικά κρυμμένο μέσα στο πράσινο, το κάστρο του Wewelsburg. Γρήγορο "τσεκ-ιν" στο δωμάτιο μας, το οποίο ήταν στο παλιό κελάρι του κάστρου, και έξοδος για φαγητό, καθώς το βραδινό είχε ήδη σερβιριστεί στις 7! Βρίσκουμε την μοναδική πιτσαρία του χωριού και η συμπαθητική οικογένεια ιταλών ιδιοκτητών φροντίζει για την γαστρονομική μας απόλαυση. Επιστροφή στο κάστρο και αμέσως ύπνος για την απαραίτητη ανάκτηση δυνάμεων. Χωρίς να θέλω να φανώ φαιδρή, το συναίσθημα να κοιμάσαι μέσα σε αυτό τον χώρο είναι κάτι που... δεν περιγράφεται απλά με λόγια! Μετά από ένα καταπληκτικό πρωινό σε μια μεγάλη αίθουσα στο κελάρι, ξεκινήσαμε για την Ιερή Περιήγηση. Πρώτος σταθμός το μουσείο, το οποίο στεγάζεται στην παλιά φρουρά (Wachhaus) των SS στην είσοδο του Burg (παρεμπιπτόντως η είσοδος στο μουσείο είναι δωρεάν... ώστε να μην γλιτώσει κανείς από την πλύση εγκεφάλου για τους "κακούς" SS!), στο οποίο παρολίγο να πάθω "παροξυσμό" λόγω των εκθεμάτων. Τελείωσα σχεδόν ένα φιλμ, ενώ έντονη ήταν η ροπή μου για αρπαγή διαφόρων αντικειμένων. Νομίζω πως οι φωτογραφίες μιλάνε από μόνες τους! Το πιο δύσκολο για μένα ήταν η προσπάθεια να δείχνω και εγώ έντρομη, σοκαρισμένη, αηδιασμένη κτλ από αυτά που έβλεπα, όπως οι υπόλοιποι Γερμανοί επισκέπτες... Μάλλον δεν τα κατάφερα τόσο καλά. Επόμενος σταθμός, και αφού πρώτα αγόρασα τα περισσότερα έντυπα που ήταν προς πώληση στο μουσείο (μου ξέφυγε μόνο ένα φυλλάδιο που μοιράζανε σε μαθητές ενός σχολείου, οι οποίοι είχαν έρθει για κατήχηση/ πλύση εγκεφάλου), ήταν η αίθουσα με τον μαύρο ήλιο, η οποία διατηρείται σε άριστη πραγματικά κατάσταση. Η είσοδος βέβαια δεν επιτρέπεται και έτσι βγάλαμε μόνο φωτογραφίες.

Βγαίνοντας από το εσωτερικό προαύλιο προαύλιο του Wewelsburg και κατεβαίνοντας αρκετά σκαλοπάτια φτάνουμε στην θολωτή κρύπτη. Σιδερένια κάγκελα εμποδίζουν την είσοδο μας, αλλά η ύπαρξη φωτισμού μας βοηθάει να βγάλουμε καθαρές φωτογραφίες (Αξιοσημείωτο είναι ότι έχουν εγκαταστήσει και ειδικό μηχανισμό για να είναι δυνατή η πρόσβαση στην κρύπτη και σε αναπηρικά καροτσάκια!). Στο μέσον του δαπέδου διακρίνουμε τον χώρο όπου πρέπει να έκαιγε συνεχώς μια φωτιά, ενώ γύρω γύρω διακρίνονται 12 πέτρινες θέσεις (12 SS ιππότες της στρογγυλής τραπέζης;). Στην οροφή διακρίνεται ο άξονας με την σβάστικα, κι αυτός σε άριστη κατάσταση. Κάθομαι αρκετά λεπτά προσπαθώντας να βιώσω την ενέργεια και ιστορία του μέρους αυτού. Τώρα που γράφω αυτές τις στιγμές μου φαίνεται απίστευτο ότι βρέθηκα σ' αυτό το μέρος, για το οποίο είχα διαβάσει τόσα πολλά και μου φάνταζε πάντα μυθικό... Και τι "τυχεροί" πραγματικά που είμαστε, που η ειδική μονάδα (SonderKommando) των SS που έπρεπε να ανατινάξει το Wewelsburg τον Μάρτιο του 1945, πριν πέσει στα χέρια των αμερικανών "απέτυχε" στο έργο της και έτσι έμειναν όλα τα παραπάνω σχεδόν ανέπαφα.

Κλείνοντας θα ήθελα απλώς να προτρέψω όσους έχουνε την ευκαιρία να επισκεφτούν την Γερμανία να βάλουνε μέσα στο πρόγραμμα τους το μικρό αυτό χωριουδάκι του Wewelsburg.

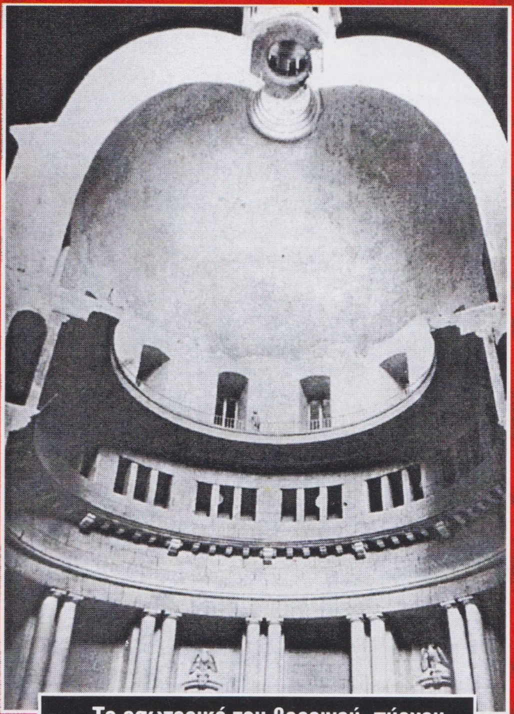
της **Ελένης Γερμανού**

Εξωτερική άποψη του πύργου όπως είναι σήμερα

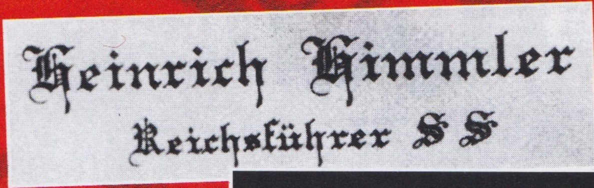
Αντικείμενα που εκτίθονται στις προθήκες του πύργου

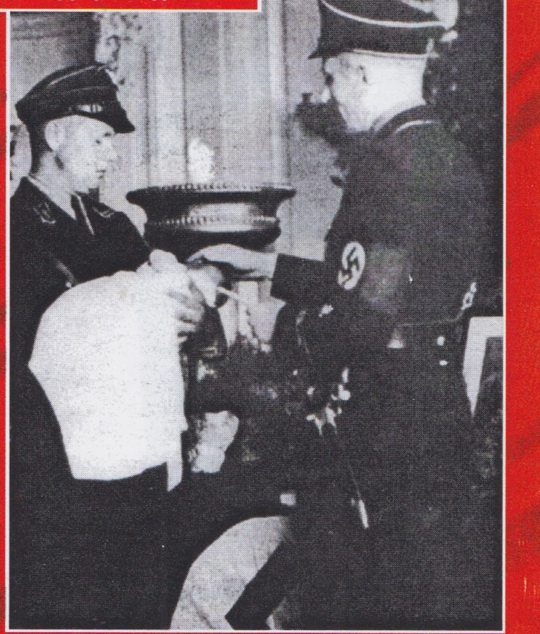
Το εσωτερικό του βορεινού πύργου

Ο υπέυθυνος του κάστρου SS Taubert ενώ εισέρχεται σε αυτό

Heinrich Himmler
Reichsführer SS

Προσωπική κάρτα του Heinrich Himmler

τελετή βάρπτισης των SS

το σύμβολο που κυριαρχεί στο εσωτερικό του κάστρου

On The Edge

Συνεχίζοντας τα αφιερώματα μας στους εθνικιστικούς πυρήνες οπαδών ποδοσφαιρικών ομάδων, αυτή τη φορά καταλήγουμε στους ULTRAS της δεύτερης Μεγάλης ομάδας της Μαδρίτης, της γνωστής Ατλέτικο. Είναι γνωστό ότι εδώ και χρόνια στις εξέδρες του Βιθεντε Καλντερον, το "πάνω χέρι" το έχουν οι Εθνικιστές Ροχομπλανκος και αυτό φαίνεται από τα πάνω που κρεμάνε σε κάθε ματς,. Για πολλά χρόνια πρόεδρος της ομάδας ήταν ο ακροδεξιός δήμαρχος της Μαρμπελλα , ο Jesus Hill, ο οποίος τελευταία δεν είναι καθόλου δημοφιλής στις τάξεις των οπαδών. Οι ULTRAS FRENTE ATHLETICO έχουν άσβεστο μίσος με τους ULTRAS SUR της ΡΕΑΛ, αν και ιδεολογικά ταυτίζονται. Αξίζει να δείτε τη σελίδα τους στο διαδυκτιο, ενώ από την διεύθυνση τους μπορείτε να προμηθευτείτε t-shirts με τη γνωστή νεκροκεφαλή Totenkopf, κασκόλ και αλλά πράγματα που θα σας αρέσουν. Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε την συνέντευξη που μας έδωσε ο ANGEL, εκ των ηγετών των ULTRAS.

Ποτέ σχηματίστηκε ο σύνδεσμος FRENTE ATHLETICO και τι σημαίνει το όνομα του;
Ο σύνδεσμος σχηματίστηκε το 1968 κάτω από διάφορα ονόματα και κατέληξε στον ανωτέρω το 1982. Το ATHLETIC είναι για την ΑΘΛΕΤΙΚΟ ΜΑΔΡΙΤΗΣ και το FRENTE "αντιστοιχεί" στις λέξεις ΠΟΛΕΜΟΣ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΙ.

Ποσά club έχετε στην Ισπανία και ποσά μέλη;
Ο F/A έχει αρκετά club, κυρίως στην Μαδρίτη αλλά και σε άλλες περιοχές. Τα μέλη είναι περίπου 2500.

Ποιες ομάδες στην Ισπανία έχουν Εθνικιστές και αριστερούς οπαδούς μαζί;
Συγκεκριμένες ομάδες είναι η ΣΠΟΡΤΙΓΚ ΧΙΧΟΝ καθώς και η ΒΑΣΚΙΚΗ ΑΤΛΕΤΙΚΟ ΜΠΙΛΜΠΑΟ (;) που έχουν "ανάμεικτους" οπαδούς. Καθαρά εθνικιστικές ομάδες είναι: η ΡΕΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ, ΜΠΕΤΙΣ ΣΕΒΙΛΛΗ, ΜΑΛΑΓΑ ΕΣΠΑΝΙΟΛ, ΒΑΓΙΑΔΟΛΙΔ, ΒΑΛΕΝΘΙΑ. Αριστερες είναι: η ΛΑΚΟΡΟΥΝΙΑ, ΘΕΛΤΑ, ΡΑΓΙΟ ΒΑΓΕΚΑΝΟ, ΟΣΑΣΟΥΝΑ. Όπως βλέπετε οι Εθνικιστές οπαδοί κυριαρχούν...

Είστε μέλη σε Εθνικιστικά Κινήματα;
Ναι πολλοί είναι μέλη σε Εθνικοσοσιαλιστικά Κινήματα και κυρίως σε White Power Skinhead Οργανώσεις.

Έχετε επαφές με τους Εθνικιστές ULTRAS SUR της ΡΕΑΛ και τους BRIGADAS της ΕΣΠΑΝΙΟΛ;
Παρ' όλο που είναι Εθνικιστές, όχι. Ξέρεις η "φάση" στα γήπεδα είναι περίεργη, υπάρχει έχθρα ποδοσφαιρική που μας κρατά σε απόσταση. Οι ULTRAS SUR είναι μια νέα μόδα...

Πόσους τίτλους έχει η ομάδα σας έως σήμερα;
Έχουμε κατακτήσει 9 κύπελλα & 9 πρωταθλήματα καθώς και 1 ευρωπαϊκό κύπελλο. Φέτος ανεβαίνουμε ξανά στην Α' εθνική!!

Υπάρχει πρόβλημα με τα εθνικιστικά πανό στην Ισπανία;
Ναι, υπάρχει πρόβλημα, τα Ναζιστικά πανό απαγορεύονται, η αστυνομία είναι πάντα έτοιμη να επέμβει...

Πες μας λίγα λόγια για τις εκδρομές\ που διοργανώνεται...
Κάθε ματς για μας είναι ξεχωριστό, υπάρχει πάντα μπύρα και χουλιγκανισμός!!

Τι γνώμη έχεις για τους Τούρκους; Πρέπει να παίζουν στην Ευρώπη;
Οι Τούρκοι είναι γύφτοι, πρέπει να τους σφάξουμε, με ξυράφια, είναι σκ..α!

Θέλετε ενωμένη την Ισπανία ή να διασπαστεί η Καταλονία, η Γαλικία και η χώρα των Βάσκων;
Η Ισπανία είναι Μια και Μοναδική. Μισούμε τους διασπαστές και τους αυτονομιστές.

Είναι αλήθεια ότι οι οπαδοί της ΑΘΛΕΤΙΚΟ έχουν ρίζες απ' την εργατική τάξη της Μαδρίτης;
Ναι, φυσικά, και πιστεύω ότι οι καλύτεροι Εθνικοσοσιαλιστές και Φασίστες είναι αυτοί που εργάζονται.

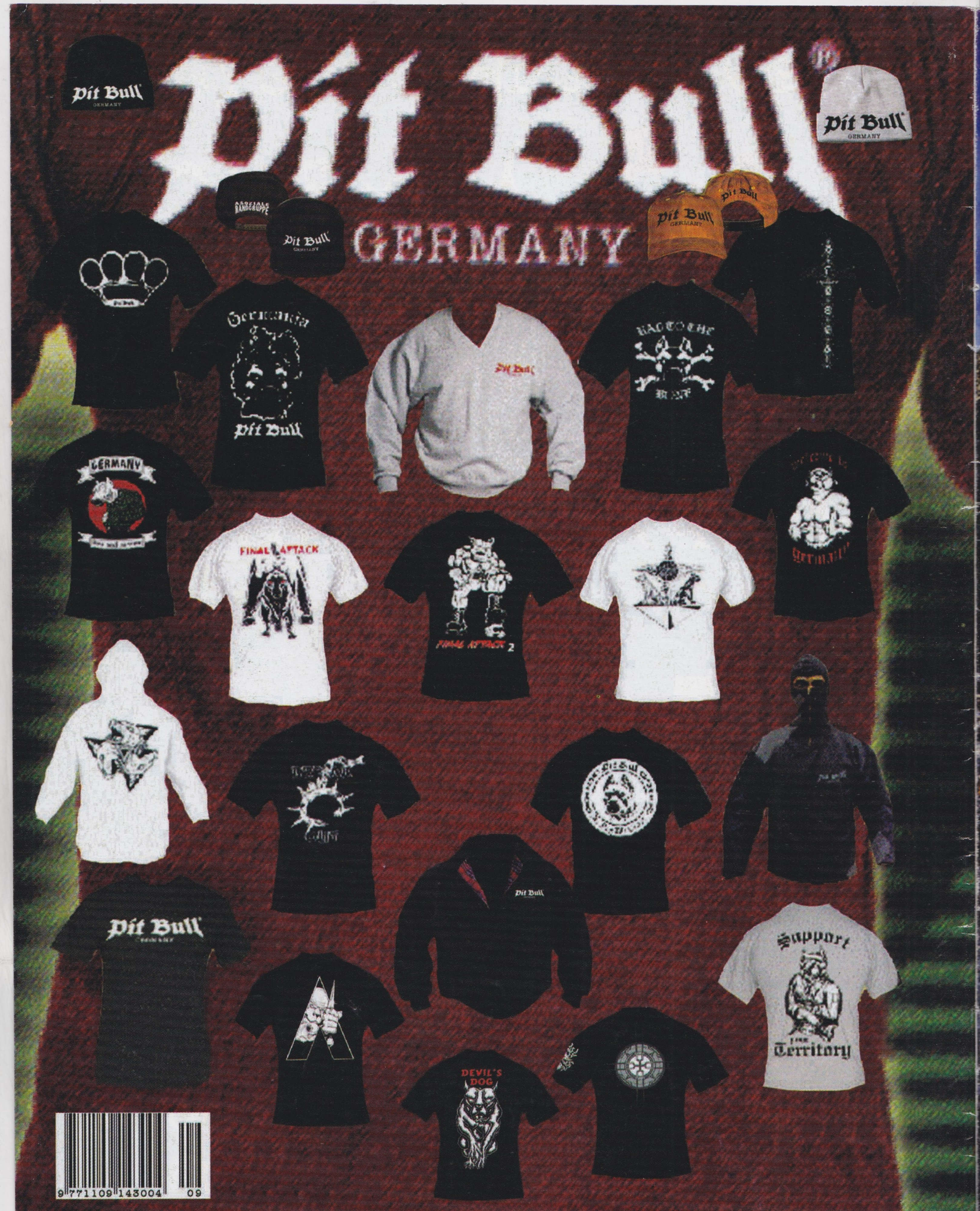
Υπάρχει πρόβλημα με τους μετανάστες στην Ισπανία; Έχετε πολλούς μαύρους και Μαροκινούς;
Μισώ την μετανάστευση, δεν είμαι ξενοφοβικός αλλά είμαι ρατσιστής. Υπάρχει μεγάλο πρόβλημα... Οι Μαύροι στην Αφρική, η Ισπανία στους Ισπανούς.

Ευχαριστώ για την συνέντευξη ANGEL, τα τελευταία λόγια είναι δικά σου.
Ευχαριστώ κι 'γω για την συνέντευξη, Χαιρετισμούς στους Έλληνες Συναγωνιστές!

Διευθύνσεις
www.frenteathletico.com
P.O. BOX 54249, C.P. 28080
MADRID, SPAIN.

ΝΤΥΣΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΣΟΥ!
ΠΑΣ ΜΗ ΕΛΛΗΝ ΒΑΡΒΑΡΟΣ
ΕΛΛΑΣ Η' ΤΕΦΡΑ
ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ Η ΠΑΤΡΙΣ
Wehrmacht
Totenkopf
ΝΕΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ
SKINHEADS HELLAS
...αυτός δεν θα τις φόραγε ποτέ!
Όλες οι μπλούζες στοιχίζουν 10 ευρώ
τηλ. παραγγελιών 0104296161 (ώρες καταστημάτων)
0937542100 και 0942416220

Σολωμού 74
2ος όροφος Αθήνα
Τηλ. 0105225129
0937542100 0942416220
skepsis_drasis@mail.gr

Orders and info tel.010.52.32.529
Fax 010.52.32.594 mob.0944.60.15.27